

Onsdag den 15. marts 2017 (D)

1

69. møde

Onsdag den 15. marts 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Karina Due (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at sagsbehandlingstiden i dyreværnssager i 2016 lå på 560 dage fra anmeldelse til afgørelse? (Spm. nr. S 845).

2) Til justitsministeren af:

Karina Due (DF)

Hvad agter ministeren at gøre for at få sagsbehandlingstiden i dyreværnssager ned? (Spm. nr. S 846).

3) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at ventetiden på videoafhøring af børn, der har været udsat for overgreb, i Nordjylland er på 5 uger, når den lange ventetid både betyder, at afgørende beviser i sager om overgreb kan fordufte, og at barnet kan komme til at vente længere tid på hjælp fra socialrådgivere og psykologer? (Spm. nr. S 868, skr. begr.).

4) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Vil ministeren kommentere indlægget »Gøgeunger«, bragt i magasinet Dansk Politi, første udgave i 2017 på side 44-45, med særligt fokus på at redegøre for regeringens planer for kadetordningen og uddannelsen af flere politibetjente? (Spm. nr. S 879).

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Mener ministeren, at lovgivningen bør skærpes, så det i højere grad end i dag bliver muligt at forfølge grooming på bl.a. sociale medier, hvor nogle børn og unge bliver utrygge over, at de kontaktes af voksne mennesker, de ikke kender, og som af forskellige årsager ønsker kontakt med børn og unge? (Spm. nr. S 882).

6) Til finansministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Vil ministeren uddybe sit syn på højfrekvente handler, som han nævner i indlægget »Drop drømmen om finansskat« fra Politiken den 23. februar, når Finanstilsynet i samme rapport konkluderer, at »Da handlen med danske C20-aktier i vidt omfang (typisk mellem 30-40 pct.) handles på andre markeder end NASDAQ Copenhagen, kan det ikke udelukkes, at cross market-markedsmisbrug kan forekomme«? (Spm. nr. S 818).

7) Til finansministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Mener ministeren ikke, at liberaliseringen af den finansielle sektor, som skabte en situation, hvor Danske Bank med en lånegearing på 33 gange egenkapitalen og et indlånsunderskud på ca. 350 mia. kr. svarende til 200 pct. af Danmarks BNP, var en væsentlig forklaring på finanskrisen og dens konsekvenser for Danmark? (Spm. nr. S 819).

8) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Vil ministeren sætte en dato for, hvornår regeringen vil fremlægge sine konkrete planer om at hæve pensionsalderen, så en helt almindelig dansk 45-årig faglært kan få klar besked om, hvornår vedkommende kan forvente at kunne gå på pension, eller skal danskerne fortsat leve i uvished, hvad angår regeringens planer om at hæve pensionsalderen? (Spm. nr. S 874).

9) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Vil ministeren redegøre for, om det er regeringens politik at sænke selskabsskatten, og hvordan man i så fald planlægger at finansiere en sådan lettelse? (Spm. nr. S 876).

10) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S)

Mener ministeren, at forbrugerbeskyttelsen i den nugældende regulering er tilstrækkelig i forhold til de ugaranterede pensionsprodukter? (Spm. nr. S 869, skr. begr.).

11) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S)

Er der efter ministerens opfattelse behov for nye og anderledes informationer for ugaranterede pensionsprodukter, og hvad er ministerens holdning til, om der er behov for øget regulering, der kan sætte rammer for selskabernes risikostyring og risikotagning? (Spm. nr. S 870).

12) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliance i, at alle dele af den offentlige sektor, herunder folkeskolen, er »marineret i penge«, og hvilke

konsekvenser bør det efter ministerens mening få for den kommunale økonomi og folkeskolens økonomi?

(Spm. nr. S 860, skr. begr. Medspørger: Christine Antorini (S)).

13) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliance i, at pengene til at finansiere det offentlige forbrug i Danmark »bliver skovlet ned i en vulkan eller sådan noget«, hvor man »ikke ved, hvor pengene bliver af«, og hvad vil ministeren gøre ved det?

(Spm. nr. S 863, skr. begr. Medspørger: Christine Antorini (S)).

14) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Erik Christensen (S)

Er det ministerens intention i forbindelse med de kommende måltal for at sende flere kommunale opgaver i udbud at give kommunerne nogen form for medbestemmelse over størrelsesordenen af den enkelte kommunes udliciteringer, eksempelvis kommunens egen vurdering af behovet for udliciteringer?

(Spm. nr. S 873).

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Mattias Tesfaye (S)

Vil regeringen ændre lovgivningen, så børn under 18 års indtægter ikke medregnes i opgørelsen af husstandsindkomsten, når der skal beregnes boligstøtte?

(Spm. nr. S 865).

16) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Er ministeren enig, når finansminister Kristian Jensen i Jyllands-Posten den 20. december 2016 foreslår at »lette de administrative byrder« for udlændinge, der vil komme til Danmark, for at gøre det nemmere for danske virksomheder at tiltrække udenlandsk arbejdskraft?

(Spm. nr. S 871).

17) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S)

Hvad er ministerens holdning til, at finansminister Kristian Jensen i et interview til Kristeligt Dagblad den 16. november 2016 foreslår, at man skal »forsøge at skaffe samarbejdsaftaler med flere afrikanske lande på samme måde, som det er lykkedes Spanien at få et samarbejde med Marokko«, og er ministeren uenig i dette forslag, når hun den 2. marts 2017 til TV 2 NEWS understreger succesen ved den danske grænsekontrol med, at den særlig udelukker mennesker fra Mellemøsten og Afrika?

(Spm. nr. S 872).

18) Til skatteministerens af:

Jesper Petersen (S)

Er ministeren enig med erhvervsministeren i, at selskabsskatten skal sættes ned, som det fremgår af artiklen »Regeringen overvejer at sænke selskabsskatten« den 21. februar 2017 i Jyllands-Posten, og betyder det i så fald, at den tidligere V-regerings såkaldte ACE-fra-drag er endeligt skrinlagt?

(Spm. nr. S 884).

19) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Med henvisning til svar på spørgsmål nr. 467, MOF, alm. del (2016-2017), mener ministeren så, at det er i orden, at der foregår en lovliggørelsessag vedrørende stenvolden ved Nørlev Strandvej, og vil ministeren så også indstille over for Kystdirektoratet, at der påbe-

gyndes lovliggørelsessager, når det drejer sig om andre steder, hvor sten er udlagt som kystsikring uden tilladelse?

(Spm. nr. S 852).

20) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Mener ministeren, at også Kystdirektoratet skal søge om lov til sandfodring og revlefodring, og vil ministeren i bekræftende fald overtage myndighedsopgaven, således at Kystdirektoratet ikke er myndighedsinhabil?

(Spm. nr. S 853).

21) Til børne- og socialministeren af:

Kirsten Normann Andersen (SF)

Vil ministeren – på baggrund af endnu en sag, hvor en kommune og region ikke kan blive enige om udlevering af et blodsuktermålingsapparat til en borger med diabetes – oplyse, hvornår ministeren har tænkt sig at træde i karakter og stoppe kommunal eller regional kassetækning, siden ministeren jo klart har fastslået i sine tidligere svar til Sundheds- og Ældreudvalget, at det er den myndighed, der har den tætteste kontakt til borgeren, der skal udlevere hjælpemidlet, hvis det er bevilget og der er tvivl om, hvem der skal betale?

(Spm. nr. S 840, skr. begr.).

22) Til børne- og socialministeren af:

Julie Skovsby (S)

Er det rigtigt forstået, at ministeren siden samrådet den 21. februar har ændret holdning til de såkaldte private børnepassere, og at det dagtilbudspil, som præsenteres senere på foråret, vil indeholde elementer, som både er en styrkelse af kvaliteten og tilsynsdelen af de private pasningsordninger?

(Spm. nr. S 875).

23) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliances undervisningsordfører, Henrik Dahl, i, at de offentligt ansatte, herunder lærerne, kan betragtes som »hæmningsløs(e) og skamløs(e) i (deres) jagt på flere penge«, og hvordan oplever ministeren det i sit daglige virke?

(Spm. nr. S 861, skr. begr. Medspørger: Morten Bødskov (S)).

24) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S)

Er ministeren enig med Liberal Alliances undervisningsordfører, Henrik Dahl, i, at offentligt ansatte, særlig lærerne, fremstiller nogle børn som ofre, »så man kan argumentere for, at man skal have flere penge«?

(Spm. nr. S 862, skr. begr. Medspørger: Morten Bødskov (S)).

25) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Mattias Tesfaye (S)

Hvordan forholder ministeren sig til, at de elektroniske trafiktavler bliver fjernet på flere motorveje i hovedstadsområdet?

(Spm. nr. S 848).

26) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kim Christiansen (DF)

Hvorfor orienterede ministeren først Transportudvalget og Femern Bælt A/S' bestyrelse den 27. februar om det brev, som ministeren sendte til den tyske trafikminister Alexander Dobrindt den 16. februar, om sin bekymring for yderligere forsinkelser af Femernprojektet, og burde denne orientering ikke være sket før afsendelse af brevet?

(Spm. nr. S 850 (omtrykt). Medspørger: Henrik Brodersen (DF)).

27) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvad er ministerens holdning til, at danske vognmænd bruger østeuropæiske datterselskaber til at hyre arbejdskraft fra Filippinerne til en månedsløn på ca. 7.000 kr., jf. artiklen »Danske vognmænd hyrer lastbilchauffører fra Filippinerne« fra avisen.dk den 2. marts 2017? (Spm. nr. S 851).

28) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Mener ministeren, at det er et problem for mangfoldigheden i Danmarks boligområder, at forskellen i indkomst mellem de rigeste og de fattigste boligområder er vokset, og at de rigeste områder dermed har haft en stor realindkomstfremgang, mens de fattige områder har haft stagnerende eller faldende realindkomster, jf. analysen fra Arbejdernes Erhvervsråd af den 19. februar 2017 »De rigeste områder slår rekord, mens de fattiges indkomst falder«? (Spm. nr. S 858).

29) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Hvordan mener ministeren at afvisningen af Roskilde Kommunes frikommuneansøgning om at bygge billige småboliger ved at se bort fra krav om bl.a. elevatorer, parkeringspladser og kørestoleadgang stemmer overens med regeringsgrundlaget, hvori der står, at der fortsat er behov for billiggørelse af de almene boliger, og at regeringen vil tilvejebringe flere små billige boliger? (Spm. nr. S 859).

30) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Julie Skovsby (S)

Mener ministeren, at der af hensyn til de berørte borgere og virksomheder og det forhold, at staten opkøber unødigt mange huse, er brug for en hurtig afklaring af, hvor den kommende vestfynske jernbane skal anlægges? (Spm. nr. S 885).

31) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Hvad er ministerens holdning til de mange nye friplejehjem, der ifølge artikel på dr.dk »Flere frie plejehjem på vej« åbner rundtomkring i landet? (Spm. nr. S 880).

32) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Mener ministeren, at det skal være muligt for den nedsatte taskforce om afbureaukratisering at komme med forslag, der kræver en investering i f.eks. it-systemer? (Spm. nr. S 883).

Lovforslag nr. L 149 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, Bruxelles I-loven og forskellige andre love. (Ændring af reglerne for lægdommere, gennemførelse af værnetingsaftalekonventionen m.v.)).

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Lovforslag nr. L 150 (Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om socialtilsyn og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Udvidelse og tydeliggørelse af muligheden for at yde en tidlig, forebyggende indsats efter serviceloven, forenkling af udmålingssystemet for merudgiftsydelsen, indførelse af varslings ved afgørelser om frakendelse eller nedsættelse af hjælp efter serviceloven m.v.)) og

Lovforslag nr. L 151 (Forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier).

Kulturministeren (Mette Bock):

Lovforslag nr. L 152 (Forslag til lov om ændring af lov om mediestøtte. (Tilskud til nyhedsmedier i grænselandet)).

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 153 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Mulighed for i en krisesituation at afvise asylansøgere ved grænsen)) og

Lovforslag nr. L 154 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse)).

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 155 (Forslag til lov om kapitalmarkeder),

Lovforslag nr. L 156 (Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om finansielle rådgivere og boligkreditformidlere og forskellige andre love). (Gennemførelse af direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) og ændringer som følge af forordning om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) m.v.)) og

Lovforslag nr. L 157 (Forslag til lov om betalinger).

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Lovforslag nr. L 158 (Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ændring af sanktionerne på køre- og hviletidsområdet m.v.)).

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Lovforslag nr. L 159 (Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Bemyndigelse til fastsættelse af regler om obligatorisk hygiejnekursus for visse personer, der håndterer svin m.v.)).

Kirkeministeren (Mette Bock):

Lovforslag nr. L 160 (Forslag til lov om forsøg i folkekirken).

Martin Henriksen (DF) m.fl.:

Lovforslag nr. L 161 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Forhøjelse af mindstebeløbet i beløbsordningen)).

Karina Due (DF) m.fl.:

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Beslutningsforslag nr. B 87 (Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en mærkningsordning for hundekenneler).

Kl. 13:04

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter uden for strafferetsplejen.
(Redegørelse nr. R 10).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmål nr. 1 til justitsministeren er af Karina Due, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:03

Spm. nr. S 845

1) Til justitsministeren af:

Karina Due (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at sagsbehandlingstiden i dyreværnssager i 2016 lå på 560 dage fra anmeldelse til afgørelse?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:03

Karina Due (DF):

Tak for det. Mit spørgsmål til ministeren lyder: Hvad er ministerens holdning til, at sagsbehandlingstiden i dyreværnssager i 2016 lå på 560 dage fra anmeldelse til afgørelse?

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:03

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg er helt enig i, at sager om vanrøgt eller mishandling af dyr er dybt alvorligt, og det skal også behandles sådan. Jeg tror, vi alle sammen bliver meget berørt, når vi ser de her sager. Vi har set sager den seneste tid om vanrøgt af hunde f.eks. Det tror jeg rører os alle sammen.

Når vi så hører, at sagsbehandlingstiden i dyreværnssager i 2016 har været 560 dage, vil jeg også godt sige, at det lyder som en meget lang sagsbehandlingstid. Jeg har grundlæggende den holdning, at sagsbehandlingstiden i straffesager skal være så kort som muligt. Derfor har jeg bedt Rigspolitiet, Rigsadvokaten og Domstolsstyrelsen om at redegøre nærmere for baggrunden for sagsbehandlingstiden i dyreværnssager, og jeg forventer at modtage myndighedernes svar inden påske, og når svaret foreligger, vil jeg selvfølgelig se på, om det giver anledning til yderligere initiativer.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Karina Due.

Kl. 13:04

Karina Due (DF):

Tak. Jeg har set den opfølgning, vi har, på politiets indsats imod dyrevelfærdskrænkelser. Der er en mængde gode punkter. Der er temadage, der er uddannelse, efteruddannelse, der er erfaringsudvekslingsmøder, og der er dyrenetværk som nogle af punkterne. Helt konkret mangler jeg nogle punkter, hvor vi kan få en garanti for, at sagsbehandlingstiderne bliver kortere, og jeg mangler en garanti i de her punkter for, at de forskellige politikredse vil prioritere de sager, der er, med dyrevelfærdskrænkelser. Vi ved jo, at der er rigtig mange politikredse, der gør det ganske udmærket, og så er der altså en del politikredse, som simpelt hen ikke prioriterer dyrevelfærdskrænkelser som sager og derfor tager imod en anmeldelse og derefter lægger den i skuffen. Det mener jeg ikke vi kan leve med.

Som eksempel kan jeg komme med en sag, den meget omtalte sag om cockerspaniels fra 2015. Det er den største i danmarkshistorien. 91 vanrøgtede cockerspaniels blev fundet smurt ind i afføring i maj 2015, hvor de blev fjernet fra ejendommen, og endnu er der ikke faldet dom i den sag, altså næsten 2 år efter. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Det er vi nødt til at gøre bedre. Vi kan ikke over vores levende medvæsener forsvare, at der ikke sker noget i de her sager. Og særlig problematisk er det jo, når vi taler hvalpefabrikker, at der under sagsbehandlingstiden ikke sættes en stopper for hvalpeavl. Så fortsætter man i det uendelige. Er ministeren enig i det?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg tror, jeg skal anstrenge mig voldsomt for at erklære mig uenig i noget af det, spørgeren har sagt. For det er simpelt hen helt utilstedeligt, når man behandler dyr på den måde, som vi har set. Jeg skal også blankt erkende her, at jeg ikke kan de nærmere detaljer om den sag, der bliver nævnt her, eller ved, hvad der er foregået.

Men jeg er jo enig, og det er derfor, jeg har bedt om den redegørelse fra styrelsen. For én ting er jo, at vi er enige om, at der skal ske noget og der skal ske en anmeldelse, men det er ikke nok. Efterforskningen skal jo også for domstolene osv. osv., og det er den sagskæde, vi skal have kigget nærmere på. Jeg er helt enig i, at det skal vi gøre bedre og det skal vi gøre hurtigere.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, fru Karina Due.

Kl. 13:07

Karina Due (DF):

Tak for det. Ja, for når man kigger på sagsbehandlingstiderne, kan man jo se, at det ikke kun er domstolene, der er meget, meget lang tid om at finde ud af, hvad de skal gøre ved sagerne. I 2016 gik der 104 dage fra anmeldelse til sigtelse. Det er trods alt et stykke tid, fra man får en anmeldelse om, at der er noget galt et sted, og at der er nogle dyr, der lider, indtil man overhovedet rejser sigtelse og tager stilling til, om der skal gøres noget. Og fra der bliver rejst sigtelse, og til der bliver rejst tiltale, er der så gået 294 dage, altså næsten et år, og i al den tid har det kunnet fortsætte på samme måde.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:08

handling af straffesager er jo væsentlig, både af hensyn til muligheden for at opklare forbrydelsen og få straffet de skyldige, men også af hensyn til retsfølelsen og respekten for retshåndhævelsen – det synes jeg også er et vigtigt element i det her.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Som jeg indledningsvis sagde, har jeg anmodet om en udtalelse fra de her myndigheder. For det her skal vi have ryddet op i. Jeg har også bedt om, at Rigspolitiet oplyser mig om, hvorvidt de initiativer og anbefalinger, der er nævnt i arbejdsgruppens rapport den 4. november 2016, vil medføre en kortere sagsbehandlingstid i dyreværnsager. For det er jo sådan set der, vi skal hen: at vi får gjort noget ved det, at vi får prioriteret det. Så ved spørgeren og jeg udmærket godt, at politiet har mange opgaver og er presset på mange felter. Men det her skal vi selvfølgelig have gjort bedre, og jeg ser frem til at få de svar, når de kommer her inden påske.

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der det sidste spørgsmål. Værsgo, fru Karina Due.

Kl. 13:08

Karina Due (DF):

Tak for det. Det sidste spørgsmål er jo meget i tråd med det forrige: Hvad agter ministeren at gøre for at få sagsbehandlingstiderne i dyreværnsager ned?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Nej, det var nu bare den sidste kommentar til det første spørgsmål. Det næste spørgsmål er det næste spørgsmål.

Kl. 13:09

Karina Due (DF):

Okay. Jeg tror ikke, jeg har flere kommentarer til det her. Vi er jo sådan set enige, og det anerkender jeg.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så går vi videre til spørgsmål 2 til justitsministeren af fru Karina Due.

Kl. 13:09

Spm. nr. S 846

2) Til justitsministeren af:

Karina Due (DF):

Hvad agter ministeren at gøre for at få sagsbehandlingstiden i dyreværnsager ned?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er mulighed for oplæsning. Værsgo.

Kl. 13:09

Karina Due (DF):

Tak for det. Det sidste spørgsmål lyder: Hvad agter ministeren at gøre for at få sagsbehandlingstiderne i dyreværnsager ned?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:09

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er, som jeg sagde før, meget optaget af, at sagsbehandlingstiderne i straffesager er så korte som overhovedet muligt. En hurtig be-

Så kan der selvfølgelig – og det skal jeg også være ærlig og sige her – være stor forskel på en straffesags kompleksitet og omfang, og derfor er det min holdning, at det som udgangspunkt bør være op til politi og anklagemyndighed at fastlægge den hurtigst mulige strafforfølgning i hver enkelt sag, og det gælder selvfølgelig også i dyreværnsager.

For at nedbringe den samlede sagsbehandlingstid i straffesager har Justitsministeriet iværksat en række konkrete tværgående projekter, som skal skabe en mere smidig og effektiv arbejdsgang i hele straffesagskæden – altså hvornår man forsker, sigter og får bragt folk for domstolene – så vi får det gjort så godt som muligt. Der er også fokus på at sikre en digital udveksling af dokumenter mellem myndighederne i straffesagskæden, mere effektiv forkyndelse for tiltalte og vidner til retsmøder samt en række tiltag til optimeringen af bearbejdelse af straffesager.

Senest er der iværksat et arbejde med en større tværgående analyse af hele straffesagskæden for at forbedre og optimere sagsgang og processer imellem de enkelte myndigheder. Derudover har jeg, som jeg var inde på i min besvarelse af spørgsmål S 845, bedt Rigspolitiet, Rigsadvokaten og Domstolsstyrelsen om en udtalelse om baggrunden for sagsbehandlingstiden i dyreværnsager, og når jeg modtager dem, vil jeg selvfølgelig se på, om det giver anledning til ændringer, og vil også meget gerne drøfte det.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Karina Due.

Kl. 13:11

Karina Due (DF):

Tak for det. Jeg anerkender det arbejde, der bliver gjort, og jeg er meget, meget glad for at høre, at vi har en justitsminister, hvis hjerte også banker for dyrene, så vi ikke glemmer dem i hele det her spil.

På sygehusene har vi en behandlingsgaranti – kunne ministeren forestille sig, at man havde en sagsbehandlingsgaranti inden for de her områder? Det er trods alt levende væsener, vi har med at gøre. I dag har politiet også mulighed for midlertidigt at fradømme folk retten til at have med dyr at gøre, mens sagerne står på. Det er ikke noget, der bliver brugt – kunne man forestille sig, at der i de tilfælde, hvor en sigtelse læner sig op ad en alvorlig sigtelse, automatisk blev sat ind med sådan nogle sanktioner?

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det kan lyde som et meget enkelt spørgsmål at svare på, men jeg synes, det er lidt svært, for det kan godt ske, at det i nogle tilfælde er helt åbenlyst, at der er foregået noget, der ikke er rigtigt, men omvendt har vi jo i Danmark den holdning, at ingen er skyldig, før de er dømt. Det er jo en balancegang, men jeg kan sådan set godt forstå ønsket.

Hvad angår sagsbehandlingstiderne, altså spørgsmålet om, hvorvidt der kan komme en garanti, så tror jeg for nu at være helt ærlig, at det bliver meget svært, for det har vi jo heller ikke i forbindelse med straffesager. Altså, politiet skal jo efterforske det ordentligt, og det gælder mord, det gælder vold mod personer og det gælder også i dyreværnsager, så jeg tror, at vi kunne komme til at gøre noget uhensigtsmæssigt ved at sige, at det skal gøres inden for en bestemt

tid, for hvis de så ikke overholder det, får man så mere fokus på tiden, eller får man mere fokus på at gøre det rigtige i opklaringsarbejdet? Men det er selvfølgelig ikke en undskyldning for, at det ikke skal gå hurtigt.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, fru Karina Due.

Kl. 13:13

Karina Due (DF):

Tak for det. Vi ser jo også sager, desværre, hvor folk er blevet dømt for grov mishandling af dyr og er blevet fradømt retten til at have med dyr at gøre, og så er der ikke nogen opfølgning derefter. De fortsætter med at have dyr og fortsætter med at få domme. Og der er i mine øjne noget rivravruskende galt med vores system, hvis det er sådan, at man gentagne gange kan blive dømt for den samme lovovertrædelse uden at komme i fængsel, selv om det rent faktisk er en af mulighederne.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:13

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Hvis det handler om, at der skal følges op, hvis man er dømt og så bare begynder forfra – og det er lidt det, jeg hører der er i det her – så må jeg jo bare sige, at det skal vi blive bedre til. Nu har spørgereens eget parti sammen med regeringen lavet en aftale om politiet, der gør, at vi får flere betjente i de kommende år. Når vi nu får lidt flere muskler i politiet, skulle vi forhåbentlig bedre kunne følge op på den her slags ting, for jeg er helt enig i, at det jo ikke er rimeligt, når man har fået en dom om, at man ikke må holde dyr, at man så bare gør det alligevel. Men kræfterne til at følge op på det er det, jeg ser frem til at vi forhåbentlig kan få nogle flere af, når nu nogle flere betjente er på vej ud på gaden.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og sidste omgang. Værsgo.

Kl. 13:14

Karina Due (DF):

Tak for det. Det ser jeg også rigtig meget frem til. Det er helt sikkert vigtigt både for vores følelse af retssikkerhed, men sandelig også for dyrenes skyld. Jeg synes, det er utrolig vigtigt at have fokus på de her områder, og selv om det med ekstra betjente ikke kommer fra den ene dag til den anden, synes jeg, vi alle sammen skylder hinanden at have meget fokus på det her og få sat ind hurtigst muligt.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg er meget enig, og så minder vi lige hinanden om, at jeg inden påske får en melding om, hvad status er. Så vil vi se på, hvad det giver anledning til, og så kunne det måske på det tidspunkt være en mulighed lige at drøfte, hvor langt vi er på det her felt.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:15

Spm. nr. S 868

3) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at ventetiden på videoafhøring af børn, der har været udsat for overgreb, i Nordjylland er på 5 uger, når den lange ventetid både betyder, at afgørende beviser i sager om overgreb kan fordufte, og at barnet kan komme til at vente længere tid på hjælp fra socialrådgivere og psykologer?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Børn venter i ugevis på at fortælle om overgreb« fra Politiken den 3. marts 2017.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:15

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Jeg skal læse mit spørgsmål op:

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at ventetiden på videoafhøring af børn, der har været udsat for overgreb, i Nordjylland er på 5 uger, når den lange ventetid både betyder, at afgørende beviser i sager om overgreb kan fordufte, og at barnet kan komme til at vente længere tid på hjælp fra socialrådgivere og psykologer?

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:15

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det kan jeg svare meget, meget kort på: Nej, det er ikke tilfredsstillende. Og det har jeg også oplyst i et svar til Social-, Indenrigs- og Børneudvalget. Det er vigtigt, at vidneafhøring af et barn gennemføres hurtigt, både af hensyn til bevissikringen og for at skåne barnet i videst muligt omfang. Derfor er der også klare retningslinjer om, at videoafhøring af børn skal foretages hurtigst muligt og, hvis det er praktisk muligt, inden for 1 uge fra anmeldelsen.

I fire af landets politikredse gennemføres hovedparten af videoafhøringerne inden for 1 uge fra anmeldelsen. Så er der otte politikredse, hvor der er for lange sagsbehandlingstider. Det gør sig bl.a. gældende hos Nordjyllands Politi, som der spørges til her. Det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende. Som justitsminister har jeg en klar forventning om, at politiet tager de her sager meget alvorligt og overholder de retningslinjer, der er om videoafhøring af børn. Derfor har Rigspolitiet for nylig indskærpet over for de politikredse, hvor den generelle sagsbehandlingstid er for lang, at den skal nedbringes.

Desuden tager Rigspolitiet kontakt til Rigsadvokaten for at drøfte behovet for yderligere initiativer, der kan nedbringe sagsbehandlingstiden. Og i anklagemyndigheden vil sagsbehandlingstiden i sager med videoafhøring indgå i de regionale statsadvokaters tilsyn med politikredsene i 2017.

Derudover har Nordjyllands Politi i det seneste år fået et antal medarbejdere, som er særligt uddannede til at forestå de her videoafhøringer. Og for at sikre mig, at det nu går den rigtige vej – for ellers kan vi jo snart stå her igen – har jeg bedt om en status for arbejdet med at nedbringe sagsbehandlingstiderne senest ved udgangen af april måned i år.

Kl. 13:17

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:17

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest tak til justitsministeren for besvarelsen af det her spørgsmål. Jeg er rigtig glad for, at ministeren tager det meget alvorligt og også er enig i, at det er fuldstændig uacceptabelt, at man har så lange ventetider. Der er jo tale om nogle af de allermest alvorlige sager her, hvor det er børn, det går ud over, børn, der bliver udsat for overgreb eller for vold, og hvor det kan have meget stor betydning, hvis man kommer til at vente for lang tid på at blive videoafhørt.

Som det også ligger i spørgsmålet, er det altså sådan, at der er vigtige beviser, der kan gå tabt. Der kan ske det, at barnet bliver påvirket af voksne, der prøver at overbevise barnet om, at det ikke skal fortælle mere. Og endelig er det sådan, at almindelig praksis er, at socialrådgivere og psykologer først går i gang med at hjælpe barnet, når man er på den anden side af afhøringen, netop for ikke at komme til at påvirke barnet i nogen bestemt retning, inden det bliver afhørt. Derfor stritter det, når man ser oversigten.

Altså, jeg blev da noget overrasket, da jeg læste i Politiken her den 3. marts, at man kunne se, at selv om der er en nedskreven politik om, at det skal være inden for 1 uge, så er der altså politikredse, der har helt op til 4-5 ugers ventetid, herunder altså Nordjyllands Polit. Og når man kigger på kortet, kan man se den variation, som ministeren også redegør for i sit svar. Det synes jeg er meget, meget slående, og der kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren:

Har man ikke, før ministeren har gjort det, sat fokus på det her, jævnfør de sager, der har været? Har man ikke haft en praksis politikredse imellem, hvor man har målt sig op imod hinanden og kigget på, hvor god man er til at leve op til de her ventetider? For det virker jo altså mildest talt overraskende, at der kan være op til 5 ugers ventetid, når udgangspunktet er 1 uge. Man kan nok forestille sig, at der er nogle børn, der kan komme til at blive påvirket i en forkert retning i forhold til at give det sande billede, når det er, de bliver videoafhørt.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jamen jeg er sådan set ikke i stand til at erklære mig uenig i noget af det, spørgeren siger, for det er noget mærkeligt noget. Normalt måler man jo på de her ting. Altså, når man har nedskrevne mål, måler man på det, og derfor har jeg være lige så forundret som alle andre. Det er ikke sådan, at vi hver dag går og holder øje med, at alle mål nu er opfyldt, for vi går selvfølgelig ud fra, at man opfylder de mål, der er i de kontrakter, vi har. Og så måler man selvfølgelig på det.

Der kan selvfølgelig være tilfælde, hvor det ikke er muligt at overholde det inden for retningslinjerne, for det er forbundet med et større koordinationsarbejde, og der er en række aktører, der skal ind i det her. Men det skal jo være undtagelsen og ikke reglen, når det sker.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes godt, ministeren kunne være mere præcis om, om der er blevet målt på det her, eller der ikke er blevet målt på det. For ministeren siger, at det burde man gøre, og at det plejer man at gøre, men hvordan har det fået lov at fortsætte i så lang tid, at der er den her lange ventetid? Den er den ene ting.

Den anden ting er: Hvordan forklarer ministeren, at man ude i de pågældende politikredse med meget lang ventetid har foretaget de her prioriteringer? For hvis vi er enige om, at sager, hvor der er børn involveret, må være de allermest alvorlige, hvad er det så, der kan gøre, at man nedprioriterer den her indsats? Det synes jeg ministeren skulle svare på.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Den første del af spørgsmålet kan jeg ikke svare på her, det vil jeg meget gerne svare på skriftligt. For jeg kan ikke sige, hvorfor der ikke har været målt, eller om der ikke har været målt; det kan jeg simpelt hen ikke svare på.

Den anden del handler om, hvorfor man nedprioriterer, og det er et rigtig godt spørgsmål. Altså, den eneste undskyldning, hvis man kan sige det, kan være i de tilfælde, hvor der er en række aktører, som skal deltage, og som kan være vanskelige at få til at deltage på meget, meget få dage. Det kræver også, at der er anmeldelse og iværksættelse af nogle efterforskningsmæssige skridt, der måske skal færdiggøres, inden videoafhøringen kan finde sted.

Men alt andet lige skal der jo gå kort tid, og der kan være specielle ting i sagen, der gør, at det tager for lang tid. Men det skal jo altså være undtagelsen og ikke reglen, og jeg vender meget gerne tilbage med et skriftligt svar på den del af det.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:22

Rasmus Prehn (S):

Mange tak til justitsministeren for det. Det skriftlige svar vil jeg sørge for at få indhentet.

Nu står vi så med det her billede, hvor der er politikredse, der har adskillige ugers ventetid. Nu har jeg fremhævet Nordjylland, fordi det er mit eget valgområde, og derfor har jeg naturligvis et særligt fokus der. Men vi kan tage Midt- og Vestsjælland, hvor der er 8-10 ugers ventetid, hvilket er endnu mere grotesk. Der er så lagt op til, det bliver lavere – eller det er allerede blevet lavere.

Men hvad er udsigten til, at man får bragt det her ned? Altså, har ministeren en tidshorisont for, hvornår vi kan regne med at man lever op til de retningslinjer, der er? Hvornår kan man i Midt- og Vestsjælland og hvornår kan man i Nordjylland regne med at have mere anstændige ventetider på det her område?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Ja, altså, det er jo i hvert fald ikke acceptabelt. Jeg er enig med spørgeren i, at det er lige uacceptabelt, uanset hvor det foregår, selvfølgelig er det det. Det er også derfor, jeg har spurgt ind til det og bedt

om inden udgangen af april at få en status på, om der er nogle, der ikke kan holde tiderne. For det her er jo ikke en diskussionsklub, forstået på den måde, at når vi har nogle mål om afhøring af børn, skal de også bare overholdes.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til justitsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:23

Spm. nr. S 879

4) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vil ministeren kommentere indlægget »Gøgeunger«, bragt i magasinet Dansk Politi, første udgave i 2017 på side 44-45, med særligt fokus på at redegøre for regeringens planer for kadetordningen og uddannelsen af flere politibetjente?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:23

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det, formand. Vil ministeren kommentere indlægget »Gøgeunger«, bragt i magasinet Dansk Politi, første udgave i 2017 på side 44-45, med særligt fokus på at redegøre for regeringens planer for kadetordningen og uddannelsen af flere politibetjente?

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er da en artikel, jeg er rigtig ærgerlig over. Jeg synes også, det er rigtig ærgerligt, at man skal tale om det på den her måde, for jeg havde fornøjelsen af for præcis 2 uger siden at besøge politiskolen i Brøndby, hvor jeg havde fornøjelsen af at byde de første 55 politikadetter velkommen i politiet. Det var en god dag. Det var en ny begyndelse for de 55 nye kadetter, men også en ny begyndelse for politiet, der fik tilført en ny medarbejdergruppe.

Jeg er glad for politikadetordningen, som vi sammen etablerede med finansloven for 2017. Jeg er glad for, at politiet får tilført vigtige kræfter til at løse helt konkrete opgaver som grænsekontrol, bevogtning, transport- og udsættelsesopgaver. Lad mig også minde om, at politikadetterne gennemførte et optagelsesforløb, der svarer til optagelsen på politiets grunduddannelse. Det er ikke 55 tilfældige studerende, vi giver politimyndighed om 6 måneder. Dansk politi er et samlet politi, hvor forskellige medarbejdergrupper supplerer hinanden i opgavevaretagelsen.

Politikadetterne er et supplement til vores betjente. En politikadet vil ikke kunne varetage de samme opgaver, som en uddannet politibetjent kan, og det siger også sig selv, da de gennemgår en meget kortere uddannelse. Men politikadetter kan løse konkrete opgaver, og det medvirker til, at mange betjente vil kunne vende hjem til deres kredse og det vigtige arbejde, der venter der. Jeg håber, at kadetterne så får mod på måske på sigt at bruge meritten som kadet og søge ind på betjentuddannelsen.

Jeg vil gerne kvittere for, at Politiforbundet går aktivt ind i udformningen af uddannelsen og byder kadetterne velkommen. Derfor synes jeg også, det er ærgerligt med sådan en artikel, for jeg synes sådan set, at vi skulle omfavne det til alles bedste og spørge, hvordan vi bruger kræfterne bedst muligt. Vi skal have et større og stærkere

politi, det gavner danskernes tryghed og sikkerhed, og det må jo være målet med vores arbejde.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:26

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak til ministeren for besvarelsen. Når jeg valgte at tage lige præcis det her indlæg op efter at have læst bladet, så var det, fordi jeg jo faktisk synes, at indlægget på sin vis er meget repræsentativt for mange af de frustrationer, som jeg tror findes ude blandt mange af vores ansatte politibetjente, og at jeg faktisk synes, at det er rigtig vigtigt og væsentligt, at ministeren forholder sig til nogle af de her frustrationer, for vi kan sagtens diskutere regneark, vi kan sagtens kigge på det overordnede, men jeg synes også, at det engang imellem er vigtigt at forholde sig til, hvordan vores dygtige og gode medarbejdere har det. Og der er nogle passager i det indlæg, som jeg synes er værd at tage fat i, f.eks. – og det er jo sandt, hvad der står: Overgangsordninger har det med at blive permanente. Jeg tror, at kadetterne kommer for at blive.

Vi indgik jo sammen en aftale, der skulle uddanne nogle politikadetter, så vi hurtigt kunne få fjernet noget af det pres, der er på politiet, men jeg tror også, at vi måske har en fælles forventning om, at det er midlertidigt, at de vanskeligheder, man har, er forbigående. Det vil tage nogle år, fordi vi mangler rigtig mange politibetjente. Når vi får dem, skal kadetterne selvfølgelig også være politibetjente, så det her handler om noget helt midlertidigt. Så vil ministeren ikke forholde sig til, om kadetordningen efter regeringens synspunkt er midlertidigt, eller om den er kommet for at blive?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er så nu, man kan nedsætte en studiekreds og diskutere ordet midlertidigt. Jeg tror, at spørgeren og jeg ser ret ens på det her. Skal vi ikke være ærlige og sige, at vi nok ikke havde fundet på kadetuddannelsen, hvis der ikke havde været det pres på politiet. Og derfor synes jeg, at vi skal vende den om og sige: Vi har et politi, der er dybt presset, det ved jeg at spørgeren og jeg er fuldstændig enige om. Vi skal have uddannet nogle flere betjente. Så kommer nu en medarbejdergruppe her, som kan aflaste og gøre det godt for betjentene, og så er jeg enig i, at vi skal have kadetterne, så lang tid der er en særlig opgave, de skal udføre, og så kommer der selvfølgelig en dag, hvor vi forhåbentlig kommer dertil, at vi har den politistyrke, vi skal have.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:28

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg synes, det er godt, at ministeren sagde: Ja, jeg vil gerne anerkende, at det jo er et spørgsmål om midlertidighed. Det synes jeg er et godt svar, også i forhold til nogle af de frustrationer, der er i det her debatindlæg.

Men hvis man skal kigge helt overordnet på, hvilke forskellige løsningsmodeller der er, så er der vel kun kadetløsningen, og ellers er der udlicitering, som jo ikke særlig mange har lyst til, eller der er en langt, langt hårdere prioritering af, hvilke opgaver der er opgaver

for politiet – eller man kan selvfølgelig også vælge at sætte forsvaret ind. Er ministeren enig i det, eller er der andre løsningsmodeller?

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det er jo en frisk indstilling, at jeg her i et mundtligt spørgsmål skal have overblik over alle mulige tænkelige scenarier, der kunne være. Men jeg er sådan set enig i udgangspunktet – at i forhold til politiet tager det 2 år at uddanne dem, og derefter skal de i beredskabet, og så skal man specialisere sig. Det er der, vi står i dag. Og så er der kadetordningen, som er en afgrænset ordning, som vi bl.a. har indført, fordi politiet er meget hængt op, bl.a. på grund af grænsekontrol, bevogtning og andet.

Så jeg ser sådan set, at det er de muligheder, vi har. Og har spørgeren eller andre gode folk andre ideer, lytter vi til dem. Men jeg tror, vi skal passe på med – hvis det er det, der ligger i spørgsmålet – at opfinde alt for mange forskellige grupper, der skal hjælpe i det her arbejde.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:29

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er jeg sådan set også fuldstændig enig i. Jeg skulle bare høre, hvad regeringen anså for at være mulige scenarier, hvis det her kommer til at fortsætte.

Jeg vil gerne spørge ind til antallet af kadetter. Jeg synes, det er godt, at ministeren var ude at besøge dem, der er startet på uddannelsen, men der er jo ikke nær så mange, som vi havde håbet på at der ville være i første runde. Så hvad har regeringen af planer for antallet? Altså, hvad er der af forventninger? Kommer vi til at se en stigning i antallet af optagne politikadetter? Giver det anledning til, at regeringen ændrer på nogle af de kriterier, der er for optagelse? Det vil jeg stærkt advare imod at gøre; det synes jeg ville være en dårlig idé. Men hvordan håndterer man det her spørgsmål?

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Der skal ikke ændres på kriterierne. Det er vigtigt, at det er de samme krav, man skal opfylde, for det er også en meritgivende uddannelse til betjentuddannelsen.

Der er stadig væk en tro på, at vi kan uddanne de 345 politikadetter inden den 1. september 2018. Jeg tror også, det handler om, at det er en ny uddannelse, og den skal man måske lige ud og reklamere lidt mere for, og folk skal se det i aktion osv. Så jeg tror også, det handler om nyheden i det – at folk lige skal vide, hvad det egentlig er for en uddannelse. Og jeg ved, at der bliver gjort en række tiltag nu for at reklamere for det, så mange måske kunne se en mulighed den vej ind til kadet og måske senere i politiet som betjent.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Værsgo, sidste omgang.

Peter Kofod Poulsen (DF):
Er det et nyt spørgsmål?

Kl. 13:31

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg mente, det var sidste omgang, men jeg kan forstå, at det er et nyt spørgsmål. Det er godt, at der er en god sekretær til hjælp og en kvik ordfører.

Så spørgsmålet er sluttet, og næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:31

Spm. nr. S 882

5) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Mener ministeren, at lovgivningen bør skærpes, så det i højere grad end i dag bliver muligt at forfølge grooming på bl.a. sociale medier, hvor nogle børn og unge bliver utrygge over, at de kontaktes af voksne mennesker, de ikke kender, og som af forskellige årsager ønsker kontakt med børn og unge?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:31

Peter Kofod Poulsen (DF):

Mange tak, formand. Mener ministeren, at lovgivningen bør skærpes, så det i højere grad end i dag bliver muligt at forfølge grooming på bl.a. sociale medier, hvor nogle børn og unge bliver utrygge over, at de kontaktes af voksne mennesker, de ikke kender, og som af forskellige årsager ønsker kontakt med børn og unge?

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Det er en af vores vigtigste opgaver som samfund at give vores børn og unge en tryk barndom. Det gælder også i dagens virkelighed, når børn og unge bruger sociale medier, onlinespil og andre teknologiske muligheder, som er blevet en fast del af barndommen for langt de fleste.

Desværre er det jo ikke alle, der ønsker det bedste for vores børn og unge. Nogle voksne bruger sociale medier til at manipulere børn, opbygge et tillidsforhold til dem, så de senere kan forgribe sig på det enkelte barn. Det er en forfærdelig forbrydelse, når børn udsættes for den slags adfærd, der kan føre til overgreb. Når det sker, skal vi gribe konsekvent ind over for gerningsmanden. Det er et område, jeg ser med stor alvor på.

For de – der kunne jo være andre, der lytter til det her, end spørgeren og mig – som ikke helt er bekendt med udtrykket grooming, kan jeg måske lige oplyse, at det dækker over at tage kontakt til et barn, enten personligt eller via sociale medier, med den hensigt senere at begå et seksuelt overgreb på barnet. Det er allerede i dag ulovligt og kan straffes som forsøg på at begå en overtrædelse af straffelovens bestemmelser om seksuelt overgreb mod et barn.

Grooming kan f.eks. bestå i, at en mand tager kontakt til en 14-årig pige over Facebook og langsomt vinder hendes tillid. Hvis det kan godtgøres, at formålet med henvendelsen er at lokke pigen til samleje, vil manden i en sådan sag kunne straffes for forsøg på samleje med et barn under 15 år allerede fra det tidspunkt, hvor han kontakter den unge pige. Når det kommer til at straffe for grooming, er lovgivningen, vil jeg mene, på plads i dag.

Når det så er sagt, kan sager om grooming være svære at bevise, fordi der jo er tale om en manipulerende proces, hvor den voksne ikke nødvendigvis giver udtryk for sine egentlige hensigter til at begynde med eller oplyser sin rigtige identitet. Men jeg ved, at politiet har stort fokus på at bekæmpe seksuelle overgreb mod børn. Der er stærkt fokus på området i Rigspolitiet. Der er simpelt hen dedikeret en enhed for cyberrelaterede seksuelle forbrydelser.

En stærk indsats mod grooming tror jeg ikke handler så meget om lovændringer. Det tror jeg mere handler om, at politiet har fokus på området, kombineret med at de har de it-redskaber, de har brug for. Det er sådan, vi får sat ind over for de gerningsmænd, der begår den her form for kriminalitet.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og så er det spørgeren.

Kl. 13:34

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for svaret, og tak, fordi ministeren tager det her område så alvorligt. For når det handler om beskyttelsen af børn og unge, er det helt klart, at så skal vi være ekstremt opmærksomme på, om reglerne er skruet rigtigt sammen, og også om myndighederne håndterer opgaven tilstrækkelig effektivt.

Når jeg har valgt at tage det her spørgsmål op, skyldes det, at vi jo for et års tid siden behandlede et beslutningsforslag fra et andet parti i Folketingssalen netop omkring grooming. Den daværende justitsminister formulerede det på en måde i retning af, at der ikke vil være forskel på, om grooming foregår på en legeplads eller på Facebook.

Det har der været rejst noget tvivl om i den seneste tid i medierne på grund af en historie, som Radio24syv bragte for noget tid siden. Det gav mig egentlig anledning til at tage sagen op her i dag, også fordi der tilsyneladende er organisationer i Danmark, der arbejder med det her, som har svært ved at se, at de samme regler gælder, uanset om det måtte være på legepladsen eller på Facebook eller andre sociale medier. Jeg synes også, at det er vigtigt, at vi får fuldstændig klarlagt, hvad regelsættet her er.

Der var så en konkret sag i Nordjylland, som skulle behandles af Nordjyllands Politi, men hvor politiet ikke havde foretaget sig noget. Ministeren skal selvfølgelig ikke gå ind i enkelte tilfælde, men jeg synes jo, det er tankevækkende, at myndighederne i det her land måske ikke er helt opmærksomme på, hvad regelsættet er. Det håber jeg jo så ministeren måske kan uddybe yderligere, for jeg synes det er vigtigt, at der er fuldstændig klarhed om de her regler. Det er jo netop, fordi det handler om børn og unge, der kontaktes af voksne mennesker, der måske ikke har noget særlig reelt formål med deres henvendelse.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ministeren, værsgo.

Kl. 13:36

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Jeg tror ikke, jeg kan svare tydeligere på det, end jeg gjorde i min indledning; altså det her med, at hvis man indleder et forhold til en pige på 13-14 år – også selv om overgrebet sker, når hun er 15 år – så er det kriminelt fra den tid, man indledte det. Men det her er nok så komplekst, at det må give mig anledning til at sige, at hvis der er nogle konkrete sager eller spørgsmål omkring forståelsen, så tror jeg det vil være i både spørgerens og min interesse, at jeg måtte svare på det skriftligt, for det tror jeg ikke jeg kan konkretisere så tydeligt i forhold til et mundtligt spørgsmål.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:36

Peter Kofod Poulsen (DF):

Min tanke var også mere, at vi jo har beskæftiget os rigtig meget med andre områder. Vi har beskæftiget os meget med at hæve straffene for voldtægt og for incest. Vi har gjort rigtig meget på det her område og jo også i forhold til stalking, hvor der har været et fokus. Men lige præcis grooming har der måske ikke været det samme fokus på, og der kunne det måske være godt, hvis vi som supplement til alt det, som regeringen, både den nuværende og den tidligere rene Venstre-regering, har gjort, bl.a. sammen med Dansk Folkeparti, tog det her emne op og fik set på, om vi var kommet hele vejen mod målet på det her område. For det tror jeg ikke vi er.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:37

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Spørgeren skal vide – og det håber jeg også han ved – at jeg til enhver tid har en åben dør og kaffe på kanden, hvis der er noget, vi skal have løst, og det gør vi jo så ofte. Så det vil jeg gerne drøfte videre, hvis der er noget her. Altså, grooming er jo kriminaliseret som et forsøg på at begå en overtrædelse af straffelovens bestemmelser om seksuelle overgreb mod et barn, men hvis der er uklarheder her, har vi jo, tænker jeg, kun en fælles interesse i at få boret ud, hvordan det er, og det medvirker jeg så sandelig gerne til.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:38

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er glædeligt. Jeg tager imod kaffeinvitationen, og så håber jeg, at vi kan se på det der. Så jeg har ikke yderligere til ministeren i den her omgang.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og det er også et svar fra ministeren med et nik.

Så er der et nyt spørgsmål, som er til finansministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:38

Spm. nr. S 818

6) Til finansministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Vil ministeren uddybe sit syn på højfrekvente handler, som han nævner i indlægget »Drop drømmen om finansskat« fra Politiken den 23. februar, når Finanstilsynet i samme rapport konkluderer, at »Da handlen med danske C20-aktier i vidt omfang (typisk mellem 30-40 pct.) handles på andre markeder end NASDAQ Copenhagen, kan det ikke udelukkes, at cross market-markedsmisbrug kan forekomme«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:38

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Mange tak for det. Vil ministeren uddybe sit syn på højfrekvente handler, som han nævner i indlægget »Drop drømmen om finansskat« fra Politiken den 23. februar, når Finanstilsynet i samme rapport konkluderer, at »Da handlen med danske C20-aktier i vidt omfang (typisk mellem 30-40 pct.) handles på andre markeder end NASDAQ Copenhagen, kan det ikke udelukkes, at cross market-markedsmisbrug kan forekomme«?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:38

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil gerne starte med, kan man sige, igen at slå fast, at en afgift på finansielle transaktioner, en såkaldt FTT, er et uhensigtsmæssigt instrument, som ikke er velegnet til at regulere de finansielle markeder, og som samtidig har en række alvorlige ulemper i sig. En FTT kan ikke skelne mellem på den ene side sunde transaktioner, der gavner vækst og beskæftigelse, og på den anden side det, som nogle kalder usunde eller spekulative transaktioner.

Højfrekvent handel kan både have sunde effekter og mindre sunde effekter. En positiv effekt er, at højfrekvente handler bidrager til at gøre markedet for værdipapirer mere likvidt, det vil sige nemt for andre at købe og sælge værdipapirer. Et likvidt marked bidrager til lave omkostninger, både for virksomheder og for boligkøbere, som benytter sig af værdipapirer til at optage lån.

Jeg er omvendt enig i, at højfrekvente handler, hvor der sendes masser af handelsordrer ind i systemet, ud over de her positive effekter også kan have nogle negative effekter. Algoritmehandel og højfrekvent handel kan forstærke markedsuro og kan i yderste konsekvens være et værktøj til at manipulere markedet med. Det er f.eks. den markedsmissbrugsordning, som spørgeren nævner.

Rapporten fra Finanstilsynet om algoritmehandel bekræfter også, at der både er fordele og risici ved højfrekvent handel. De risici, der er ved højfrekvent handel, skal vi adressere, men uden de samfundsøkonomiske omkostninger. Der er ved at blive iværksat konkrete tiltag til at håndtere risici ved højfrekvente handler, som er mere målrettede og dermed også mere velegnede end en generel finansiell transaktionsafgift. Det gælder automatiske handelsafbrydere på børser og andre handelsplatforme, det gælder gebyrer for ikkegennemførte ordrer for at forhindre markedsmissbrug, og det gælder større transparens om såkaldt algoritmehandel og højfrekvenshandel.

Et lovforslag om kapitalmarkeder, som forventes fremsat her i marts 2017, implementerer de her tiltag. Formålet med reglerne er bl.a. at imødegå eventuelle uhensigtsmæssigheder, der kan være forbundet med højfrekvenshandel. Det er sådan, at risikoen for ustabile markeder på grund af højfrekvenshandel søges adresseret med de kommende regler, som de tiltag, som markedsoperatører som f.eks. NASDAQ København selv har taget.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:41

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for svaret fra ministeren. Som man jo sikkert også godt kan regne ud, er det ikke første gang, vi har den her debat – og det er nok heller ikke sidste gang – og jeg kender også godt ministerens synspunkt om en generel skat på finansielle transaktioner.

Det, der giver mig anledning til at stille det her spørgsmål, er jo, at vi, når vi diskuterer en finansskat, sådan set har det primære formål på den ene side at forsøge at beskatte de usunde dele af markedet – som vi i hvert fald klart mener der er – og på den anden side at se på de dele af sektoren, som i høj grad stadig væk, synes man helt åbenlyst at kunne konstatere, generelt har for store indtægter på spekulation, og som det allersidste forsøger vi selvfølgelig også at begrænse alle de skadelige dele af spekulationen.

Så vil ministeren ikke give mig ret i, at det, når det kommer til algoritmebaseret højfrekvent handel, hvor det er, at man handler med det samme værdipapir – det være sig en aktie, eller det være sig et derivat – med op mod 50.000 gange i døgnet, er meget, meget svært at finde noget, der minder om et argument for, at det skulle skabe sunde effekter på markedet?

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:42

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er jo sådan, at noget af det, der gør markedet smidigt, er, at man netop kan handle. Det er, at der er likviditet i markedet, at man kan sælge, at man kan købe, at man kan få en skarp pris, der er fastsat. Det er derfor, at handler generelt – og også mange handler – er sunde, for det sørger for, at man hele tiden har det, som markedet vurderer er den rigtige pris. Det, der er ulemper, er, hvis man – som der blev nævnt – bruger forskellige marked crossover-mekanismer til at spekulere i de forskelle, der kan være i tid eller andet på forskellige markeder. Der synes jeg bare at en afgift er et forkert instrument. De modeller, jeg nævnte i mit første svar, er meget mere målrettede og dermed meget mere velegnede til at imødegå de usunde dele.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:43

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Men når vi har en situation, hvor forskellige investeringsbanker og forskellige operatører investerer enorme summer i at gøre deres hastigheder så høje som overhovedet muligt, fordi de jo netop gerne vil ind og spekulere på marginalerne, er en markedsnedbryder så det rigtige instrument? Altså, når man ved, at folk vil fortsætte det her, og at de stadig væk vil tjene penge, er der en afgift så ikke det rigtige instrument til i virkeligheden at sige, at forurenere betaler?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:43

Finansministeren (Kristian Jensen):

Den afgift vil jo også ligge på almindelige hushandler. Den person, der i de her minutter står og skal belåne en ny lejlighed her i København eller i Aarhus eller et hus på Langeland eller i Lemvig, vil også blive ramt af den afgift, der bliver nævnt her. Det vil man blive, hver eneste gang man skal refinansiere sit lån, fordi en sådan afgift ligger på de bagvedliggende obligationssalg, der vil komme. Jeg mener, at den afgift, selv om den kan være lille i den enkeltes tilfælde, samfundsmæssigt, når alle de handler, der egentlig foregår, bliver lagt sammen, også vil ramme både boligjere, men især nogle af de pensionskasseopsparere, som også er almindelige lønmodtagere. Derfor er jeg modstander af finansafgiften. Jeg er tilhænger af meget mere målrettede instrumenter.

Kl. 13:44

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:46

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jeg har jo også mistænkt finansministeren for at være imod alle former for afgifter som et instrument til at begrænse de skadevirkninger, markedet også kan være med til at skabe. Jeg tror, at vi sådan set er med på, at det også vil have nogle konsekvenser for den enkelte husejer, der skal have finansieret et obligationslån eller lignende, men det er jo kun 0,1 pct., som den enkelte husejer vil ende med at skulle betale, hvorimod den store investeringsbank, der handler med puljer af obligationer 50.000 gange i døgnet, vil betale den afgift på 0,1 pct. 50.000 gange, når man spekulerer, og det er derfor, vi er tilhængere af den.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det ministeren.

Kl. 13:45

Finansministeren (Kristian Jensen):

Først vil jeg sige, at jeg faktisk er tilhænger af, at man lægger skat på det, der har skadelige virkninger. Jeg er tilhænger af, at man bruger skatteinstrumentet både til at fremme og forhindre ting, som vi ønsker at fremme eller forhindre politisk. Så skat er for mig mere end bare et spørgsmål om at opkræve penge til finansiering af de udgifter, vi har. Det er også et spørgsmål om, hvordan vi indretter samfundet. Det er derfor, jeg så gerne vil have skatten ned på arbejde, for jeg synes, at vi skal have flere i arbejde. En skat på finansielle transaktioner kommer til at ramme både de her boligkøbere, de almindelige småsparere, der investerer i aktier, og de store pensionskasser, der i Danmark primært er bygget op af lønmodtagerpenge, og jeg synes derfor, at man skal bruge et instrument, der er mere effektivt og mere målrettet.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:45

Spm. nr. S 819

7) Til finansministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Mener ministeren ikke, at liberaliseringen af den finansielle sektor, som skabte en situation, hvor Danske Bank med en lånegearing på 33 gange egenkapitalen og et indlånsunderskud på ca. 350 mia. kr. svarende til 200 pct. af Danmarks BNP, var en væsentlig forklaring på finanskrisen og dens konsekvenser for Danmark?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 13:45

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Det er i forlængelse af det andet spørgsmål. Mener ministeren ikke, at liberaliseringen af den finansielle sektor, som skabte en situation, hvor Danske Bank med en lånegearing på 33 gange egenkapitalen og et indlånsunderskud på ca. 350 mia. kr. svarende til 200 pct. af Danmarks BNP, var en væsentlig forklaring på finanskrisen og dens konsekvenser for Danmark?

Finansministeren (Kristian Jensen):

Der er et par ting, som jeg måske ikke når at blive helt færdig med inden for den tid, der er. Krisen har haft store omkostninger for dansk økonomi, har haft store omkostninger for de offentlige finanser – ingen tvivl om det – men der er mange årsager til den økonomiske krise, vi var inde i. Det skyldes en international krise, som Rangvidrapporten handler om. Der står: Danmark er en lille åben økonomi, der økonomisk og finansielt er tæt integreret med resten af verdensøkonomien. Det er derfor udvalgets vurdering, at Danmark ikke kunne have undgået at blive ramt af den internationale finanskrisen. Samtidig er det også vurderingen, at en række nationale omstændigheder gjorde, at den danske økonomi og en betydelig del af de danske kreditinstitutter havde bragt sig i en sårbar position.

Så vi kunne altså ikke have undgået det, men vi kunne godt have gjort noget mere.

Så er der et par spørgsmål om Danske Bank, og så nedgør spørgeren størrelsen af enten dansk økonomi eller Danske Banks balance. Det er sådan, at deres indlånsunderskud svarer til 20 pct. af vores BNP og ikke 200 pct. af BNP. Danske Banks balance udgjorde 200 pct. af BNP, men deres indlånsunderskud udgjorde kun 20 pct. Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at de bankpakker, der blev indført og gennemført, også med et bredt flertal i Folketinget, rent faktisk har givet et samfundsmæssigt overskud. Statskassen har tjent på de bankpakker, vi har, fordi vi gennem renteindtægter, gennem gebyrer, gennem gevinster på de konverteringer, der har været, til aktier, har fået et afkast, der er langt større end tidligere. Det senest opgjort tal, som jeg nogenlunde husker det efter hukommelsen, er ca. 18 mia. kr. i gevinster til samfundet på de bankpakker, der har været.

Det betyder selvfølgelig ikke, at vi bare skal være glade og sige, at så tjente vi de penge. Der var en usund struktur i den danske finansielle sektor, men den er heldigvis vendt om. Det indlånsunderskud, der er, er i dag et kæmpemæssigt indlånsoverskud, og det betyder, at de danske pengeinstitutter, den danske finansielle sektor er langt stærkere, langt bedre rustet, end den var i 2008.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og det er spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:48

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for svaret. Jeg skal starte med at beklage, at der har sneget sig et ekstra nul på, jeg ved udmærket godt, at det kun er 20 pct. Det må have været en slåfejl eller noget andet.

Grunden til, at jeg stiller det her spørgsmål, er, at finansministeren i indlægget med overskriften »Drop drømmen om finansskat« i virkeligheden dels forsøger at sige – og han må rette mig, hvis jeg tager fejl, men det er sådan, jeg læser indlægget – at det ikke var nogen af de liberaliseringer, der har været i finanssektoren, som var med til også at skabe en situation, hvor en række især systemiske banker i Danmark bragte sig selv i store, store vanskeligheder, dels i virkeligheden også bruger det som sit argument mod en finansskat, når han siger, at der ikke er nogen grund til, at vi skal beskutte eller gøre livet mere besværligt for bankerne. Og derfor synes jeg, det er interessant at høre finansministeren, om det er korrekt. Jeg er med på, at der var 18 mia. kr. i overskud fra bankpakkerne, det er alt sammen fint, det kunne have været meget større, hvis man havde valgt upside-modellen, da man stod i den situation med bankpakke II, og jeg tror stadig væk, der er en diskussion, der også er her i Folketinget.

get, om, hvor meget det egentlig har kostet med de her forskellige bankpakker. Men er det et argument, når vi ved, at den samlede omkostning for finanskrisen i Danmark var på 400 mia. kr. plus, måske endda mere, og herunder er der ikke engang medregnet de generelle samfundsomkostninger, det har haft på den lange bane, og som vi stadig væk lider under?

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:49

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg skal på ingen måde tages til indtægt for at have sagt, at den danske finansielle sektor ikke havde medansvar for den finanskrise, vi blev kastet ud i. Der var et usundt indlånsunderskud, der var for høje gearinger, og der var alt for mange pengeinstitutter, der løb unødvendige risici. Vi skal selvfølgelig påse, at vi med de opstramninger, der har været i lovgivningen, sørger for, at vi er bedre polstret og har bedre sikrede banker fremadrettet. Men jeg er helt enig med Rangvidrapporten, der viser, at man som en lille åben økonomi, hvilket Danmark er, ikke kunne være holdt ude af den internationale krise, der var. Den ramte vores naboer, den ramte vores markeder, den ramte vores samarbejdspartnere, og den ville under alle omstændigheder have ramt Danmark. Derfor skal man ikke sige, at det alene var den finansielle sektors skyld. Ansvar er delt.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:50

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jeg er meget enig i, at det ikke kun er den finansielle sektors skyld. Det er for så vidt også politikernes skyld. Nogle vil også mene, at det var boligskattestoppets skyld. Der er mange forskellige forklaringer på, hvorfor det gik så galt, som det gik. Men en af årsagerne til, at det gik mere galt i Danmark, er jo, at vi havde enkelte banker, som måske ganske enkelt opførte sig markant mere uansvarligt, end banker gjorde i nogle af vores nabolande. Roskilde Bank er det bedste eksempel ligesom Amagerbanken, og for den sags skyld også Danske Bank, som vi endte med at redde. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:50

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg er enig i, at der var nogle banker i Danmark, som opførte sig uklogt. Nogle af dem er forsvundet, og det er en stor skam for deres aktionærer, for de troede på bankerne, og det er en stor skam for de personer, der er kommet i klemmet på grund af det. Men det er sundt for den finansielle sektor, at der kommer en sådan oprydning. Jeg er nu ikke enig i, at vi i Danmark er ramt værre end andre lande. Hvis man kigger på nogle af landene omkring os, vil man se, at der stadig væk er lande i Europa, der har svært ved at komme helt fri af den finansielle krise. Danmark er rykket fri af den finansielle krise. Vi står i dag sådan, at Nationalbanken kommer og siger, at vi er på vej ind i et opsving, de kalder det en højkonjunktur, og en vækst på 1,6 pct. er i min bog ikke rigtig højkonjunktur, men det er langt bedre, end det har været i årene forud. Så Danmark er kommet igennem den finansielle krise, vi er kommet stærkt igennem den, og det ser ud til, at der kommer en positiv udvikling i Danmark i de kommende år.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren for sit sidste spørgsmål.

Kl. 13:51

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Vi glæder os i hvert fald alle sammen over, at der igen er begyndt at komme en smule vækst i dansk økonomi. Det, der er baggrunden for det her spørgsmål, er, at man ikke friholder, og det er jeg glad for, at ministeren ikke gør, den danske banksektor for uansvarlighed osv., og det leder tilbage til diskussionen om, hvorvidt man er tilhænger af en europæisk skat på finansielle transaktioner og måske i sidste ende en global skat på finansielle transaktioner, som kan begrænse de dele af den finansielle sektors virksomhed, som har meget store skadelige virkninger. For det er det, der er lektien fra den sidste finanskrise, og der er man nødt til at udvise rettidig omhu.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:52

Finansministeren (Kristian Jensen):

Der er en mindre gruppe af EU-medlemslandene, som har sat sig for at kigge på, om de kan blive enige om at lave en finansiell transaktionskat. Det har de nu arbejdet på i flere måneder uden at kunne blive enige. Et af landene har givet op og sagt, at det her kan man aldrig nogen sinde komme til enighed om; at det bare ikke kommer til at virke; at det ikke har den effekt, man ønskede; at det er et dødfødt projekt. Jeg tror, at det også ender der for de andre. Jeg tror, at det ender som et projekt, som passer godt på skrivebordet, men som ikke passer godt i virkeligheden.

Det, der passer godt i virkeligheden, er, at man går målrettet ind og ser på, hvad det er for nogle handler, man skal stoppe. Det kan f.eks. være det, at man kan lægge en masse handelsordrer ind uden at gennemføre dem, men ved at man lægger handelsordrerne ind, påvirker man markedet. Det er det, der bliver taget hånd om med det lovforslag, der er på regeringens program her i marts 2017.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 13:53

Spm. nr. S 874

8) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren sætte en dato for, hvornår regeringen vil fremlægge sine konkrete planer om at hæve pensionsalderen, så en helt almindelig dansk 45-årig faglært kan få klar besked om, hvornår vedkommende kan forvente at kunne gå på pension, eller skal danskerne fortsat leve i uvished, hvad angår regeringens planer om at hæve pensionsalderen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 13:53

Benny Engelbrecht (S):

Jeg læser spørgsmålet op. Vil ministeren sætte en dato for, hvornår regeringen vil fremlægge sine konkrete planer om at hæve pensionsalderen, så en helt almindelig dansk 45-årig faglært kan få klar besked om, hvornår vedkommende kan forvente at kunne gå på pensi-

on, eller skal danskerne fortsat leve i uvished, hvad angår regeringens planer om at hæve pensionsalderen?

Kl. 13:57

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:53

Finansministeren (Kristian Jensen):

Det er sådan, at en række partier i fællesskab har vedtaget, at i takt med at vi lever længere, skal vi også blive længere tid på arbejdsmarkedet. Det ligger helt tilbage til velfærdsaftalen i 2006, og det blev fulgt op af tilbagetrækningsreformen, og det blev senest opfulgt af, at man har besluttet at eksekvere det første skridt i velfærdsaftalen, sådan at en 45-årig i dag – hvis ikke det var en faglært, men en tidligere bankassistent, kunne det være mig selv – kan se frem til at gå på pension, når vedkommende er 70 år. Regeringen har sagt, at den levetid, der er tilbage for en 45-årig – det kunne stadig væk godt være mig selv – er noget længere, end man forventede i både 2011 og i 2006, og derfor vil den restpensionslevetid, der vil være, altså den tid, man vil være på pension, også være markant længere, end vi havde forventet, også længere, end vi i forbindelse med pension havde beregnet vores velfærd skulle bruges til. Derfor har vi sagt, at vi gerne inden sommerferien vil komme med et udspil til, hvordan man kan ændre tilbagetrækningen, sådan at vores tilbagetrækning i højere grad afspejler, hvor lang tid vi lever, hvor sunde vi er, hvor raske vi er.

Jeg synes da, vi i fællesskab skal starte med at glæde os over, at jo sundere, jo raskere, jo længere danskerne lever, jo bedre er det for vores personlige velbefindende og også for samfundet. Jeg synes, det er en glæde, at vi har borgere, der bliver ældre og ældre. Men det har også en konsekvens, og den konsekvens bliver vi nødt til at vurdere. Enten skal pensionsdelen fylde en relativt større del af den fælles velfærd, eller også skal vi kigge på, om vores længere levetid skal afspejles i vores pensionsalder.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:55

Benny Engelbrecht (S):

I sidste uge tog jeg imod en invitation fra Rune. Rune er 45 år; han er malersvend og tillidsrepræsentant i en virksomhed, hvor de taler meget om det her emne, om pensionsalder, i skurvognen. Jeg var inviteret ud i skurvognen for at tale med ham, og han viderebragte det relativt enkle synspunkt, at han og hans kollegaer godt kunne tænke sig at have et svar på, hvornår det så egentlig er, og hvad det er, de kan regne med, når de skal planlægge deres pension.

De har et hårdt arbejde. Det er ikke helt så ligetil at være maler. Det er noget, der slider på kroppen, og derfor går de selvfølgelig med overvejelser om, om de overhovedet kan holde frem til det halvfjerdsindstyvende år, som allerede er aftalt. Men den yderligere usikkerhed, som blev sået, fordi regeringen har fremsat forslag om – eller i hvert fald indikeret, at der vil komme et forslag om det – at den pensionsalder skal øges yderligere, er noget, der skaber yderligere usikkerhed.

Så mit spørgsmål, som jo i virkeligheden er Rune og hans kollegaers spørgsmål, er: Hvad kan de i grunden regne med? Altså, er det 70½ år? Er det 71 år? Er det 72 år? Hvor længe er det egentlig, de skal planlægge ud fra og dermed jo altså også deres arbejdsliv, pensionsopsparing m.v., i forhold til at de skal gå og slide i det? Jeg håber, at ministeren forstår, at det her er noget, som optager helt almindelige mennesker, og som rigtig mange mennesker godt kunne tænke sig at have en klar indikation af, altså hvad regeringens planer er.

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan rigtig godt lide, at spørgeren tager ud i skurvognen, og jeg håber, at spørgeren vil hilse Rune og sige to ting. Det første er, at hvis Rune og hans kollegaer bliver nedslidt, skal de ikke arbejde længere. Så skal de omskoles eller ud af arbejdsmarkedet. Jeg mener ikke, at folk, der er nedslidte, skal arbejde længere, hverken i forhold til den pensionsalder, der er i dag, eller i forhold til at de, hvis de er nedslidte, jo ikke skal være på arbejdsmarkedet. Så skal vi sørge for, at der er omskoling og revalidering, og at der er mulighed for at flytte sig hen et sted på arbejdsmarkedet, hvor man kan være og løfte en opgave, hvis man har arbejdsevne tilbage. Og den anden ting er, at vi vil præsentere et forslag inden sommerferien om, hvordan man kan lave en tilbagetrækning, der er mere afstemt med den længere levealder, der er. For Rune vil jo leve markant længere end sine forældre. Det kan man se, hvis man kigger på den gennemsnitlige levetid. Nu kender jeg ikke Runes privatliv, så jeg skal ikke kunne sige, hvad hans forventede levetid måtte være, men den vil alt andet lige være længere end den foregående generations.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:58

Benny Engelbrecht (S):

Nu nævner ministeren selv revalidering, og jeg kan huske, at den tidligere regering havde en overvejelse om at ændre på reglerne om revalidering. Så jeg antager, at når ministeren nævner det, skyldes det, at man har opgivet tankerne på det område. Og det glæder mig. Men nok om det, tilbage til spørgsmålet.

Vil ministeren løfte sløret for, om det er 70½ eller 71 eller 72 år, som Rune og hans kollegaer kan forvente at udspillet fra regeringen ender på? For jeg går ud fra, at det i hvert fald som minimum er 70½ år.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:58

Finansministeren (Kristian Jensen):

Til dem, der ikke har været til debatterne herinde før, vil jeg sige, at jeg holder meget af hr. Benny Engelbrecht, og hr. Benny Engelbrecht har ad flere omgange spurgt mig, hvor meget vi vil hæve pensionsalderen med, og jeg har hver gang sagt, at det må vente, til vi kommer med et udspil senere på året. Og derfor er spørgsmålet i dag pakket ind i, ikke hvor meget vi vil hæve den med, men hvornår det vil komme, og efter en spørgerunde med det, er det så blevet til, hvor meget vi vil hæve den med. Og der vil svaret være, præcis som de andre gange, hr. Benny Engelbrecht har stillet mig spørgsmålet, at det vil vi komme med, når vi præsenterer et konkret forslag, og det gør vi ikke i dag.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg tror, svaret var henvendt til spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:59

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan så sige, at når ministeren står og kigger sig rundt i salen, ser han ikke malersvenden her, for malersvenden er naturligvis på arbejde og passer sit arbejde, ligesom vi også passer vores arbejde her i Folketingssalen. Men jeg er ganske sikker på, at nogle af hans kolleger vil følge svaret meget nøje.

Nu vil ministeren så ikke tilkendegive, præcis hvornår der kommer sådan et udspil. Men kan man så i det mindste forvente, at de, der er utrygge i dag, får et så klart svar, at de præcis vil kunne regne ud, hvornår deres konkrete tilbagetrækningsalder så er, altså eksempelvis afhængigt af, om man er 40, 45 eller 50 år.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:00

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg er så glad for, at spørgeren valgte 45, for det gør det meget nemmere for mig at huske reglerne. For dem, der er 45 år i dag, er der jo 25 år tilbage til, at de med de nuværende regler, vedtaget med begge vores partiers opbakning, kan gå på pension. Derfor er der bare at sige, at det, vi vil lægge frem, jo er, hvad vi mener er rimeligt for at finde en balance i, at vi, i takt med at vi lever længere og lever sundere, og heldigvis for det, og har flere gode pensionsår, så også bliver lidt længere på arbejdsmarkedet. Det, jeg kan glæde mig over, er, at der er langt flere folkepensionister, der i dag er på arbejdsmarkedet. Fra 2000 til 2014 er antallet af folk, der egentlig kunne få folkepension, men er på arbejdsmarkedet, fordoblet, og det er positivt.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så går vi til det næste spørgsmål, som også er til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 876

9) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren redegøre for, om det er regeringens politik at sænke selskabsskatten, og hvordan man i så fald planlægger at finansiere en sådan lettelse?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Oplæsning. Værsgo.

Kl. 14:01

Benny Engelbrecht (S):

Jeg læser spørgsmålet op. Vil ministeren redegøre for, om det er regeringens politik at sænke selskabsskatten, og hvordan man i så fald planlægger at finansiere en sådan lettelse?

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:01

Finansministeren (Kristian Jensen):

Vi har ikke nogen aktuelle planer om at sænke selskabsskatten. Og når jeg siger »aktuelle«, er det, fordi man aldrig skal afskrive sig, at der kan komme en situation, hvor det kan være relevant.

Skiftende regeringer har siden midten af 1980'erne sænket selskabsskatten i Danmark, hvor den lå oppe på 50 pct., til nu at ligge på 22 pct. Skatten har været sat ned under borgerlige såvel som social-

demokratisk ledede regeringer. Det har vi gjort, fordi vi i fællesskab har haft den erkendelse, at hvis vi skal have Danmark til at være et sted, hvor ikke bare danske virksomheder, men også internationale koncerner ønsker at investere og skabe arbejdspladser og dermed vækst, så skal vores selskabsskat være på et konkurrencedygtigt niveau. Så skal det være sådan, at selskabsskatten afspejler, hvad det er, man får som selskab ved at investere i Danmark, herunder også at markedet, altså det danske hjemmemarked med 5,7 millioner danskere, ikke er så stort, som hvis man vælger at lægge sig i Polen eller i Holland eller i Tyskland. Derfor har vi valgt at sige, at vi vil ligge konkurrencedygtigt i forhold til andre EU-lande.

Hvis der skulle ske noget i de andre lande, synes jeg, vi i Danmark skal overveje, om vi skal følge med. Men på spørgsmålet om, hvorvidt vi har planer om det, og hvordan det skal finansieres, så er svaret: Nej, vi har ikke nogen planer, og jeg er endnu ikke begyndt at finansiere mine ikkeplaner. Så der ligger ikke en konkret finansiering.

Der er jo to ting i det. Det ene er, at selskabsskatten er ret væsentlig for en lang række koncerner, i forhold til hvor de ønsker at lægge deres investeringer. Det andet, der er væsentligt, er også, at for nogle virksomheder er selskabsskat sådan set et mål at komme hen til. Det er de virksomheder, som har høje afgifter; som har faldende indtægter; som har problemer med at få omkostningerne til at passe til omsætningen; og som ikke har overskud. For dem er selskabsskat jo ikke noget, de frygter; det er noget, de håber på de på et tidspunkt kommer til at betale. Så hvis vi skal forbedre erhvervslivets vilkår i Danmark, skal vi både kigge på det, der rammer ind før bundlinjen, og det, der rammer ind efter bundlinjen. Derfor var det så lykkeligt, at vi fik fjernet PSO-afgiften. Det er det største enkeltstående erhvervsfremmeskridt i Danmark igennem mange, mange år. Men vi skal kigge på både afgiftsstrukturen og selskabsskattestrukturen i et internationalt perspektiv.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:03

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil indlede med at erklære mig fuldstændig enig med ministeren i, at det var rigtig godt og et selvstændigt meget væsentligt initiativ, der blev taget i forhold til afskaffelse af PSO-afgiften. Der er som altid mange fædre til en sejr og til en forbedring, men det er klart, at når man selv på et tidspunkt har været på den anden side og – i øvrigt også som finansministeren – siddet som skatteminister, men for mit vedkommende på et tidspunkt, hvor PSO-diskussionerne var på deres allerhøjeste, er det også noget, der glæder mig utrolig meget.

Jeg er også meget enig i synspunktet om, at selskabsskat er noget, som vi først og fremmest kigger ud i det øvrige EU på, og derfor undrede det mig også ganske meget, da ministerens ministerkollega, erhvervsministeren, som sidder lige bag ved ministeren, i en artikel med titlen »Regeringen går med tanken om at sænke selskabsskatten« luftede tanken om netop at sænke selskabsskatten primært på grund af det pres, der måtte komme fra USA, hvor den nyvalgte amerikanske præsident kom i tanke om at ændre selskabsskatten, men også på grund af Storbritannien, som jo på et tidspunkt må forventes at træde ud af EU og ud af det indre marked og i den forbindelse går med forskellige overvejelser om at beskytte sig selv imod selskabsflugt ved at sænke selskabsskatten.

Man må så forstå, at det er i den sammenhæng, at man går med – må man forstå – overvejelser om at sænke selskabsskatten, og det harmonerer ikke rigtig, synes jeg, med de ellers udmærkede argumenter, som finansministeren fremfører her. Jeg er så i øvrigt meget glad for, at finansministeren fremfører, at der dels heller ikke er ak-

tuelle planer om det, dels heller ikke er finansiering på trapperne til det.

Kl. 14:07

Afslutningsvis vil jeg blot i den sammenhæng høre, om den tanke, der på et tidspunkt var om at lave selskabsbeskatningen i Danmark om til det, man kalder en ACE-model, så dermed også er noget, der ikke er aktuelt.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:05

Finansministeren (Kristian Jensen):

Jeg har mange tanker. Jeg tænker på at købe en Tesla, jeg tænker på at købe nogle flere blomster til min hustru, jeg tænker på at købe et hus i Grækenland på en lille ø – jeg tænker mange tanker, men det er ikke alle tanker, jeg fører ud i livet. Derfor synes jeg, det er klogt, at man tænker tanker, også om hvorvidt den danske selskabsskat er konkurrencedygtig i forhold til landene omkring os. Det er klogt at tænke sig de tanker, også selv om man ikke har konkrete planer om at føre dem ud i livet, for vi skal nemlig holde øje med, hvad der sker omkring os.

Vi har, samtidig med at vi har de her overvejelser, stadig væk et ønske om at supplere den nuværende selskabsskat med muligheden for at lave et ACE-fradrag, der ligestiller egenkapital med lånekapital, for det vil nemlig være godt for investeringsklimaet i Danmark.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 14:06

Benny Engelbrecht (S):

Tak for svaret. Som sagt er det jo ikke sådan, at vi bliver utrolig uenige om, at der ikke er et aktuelt behov for at sænke selskabsskatten, og det er jeg faktisk meget tilfreds med ministeren også har slået fast, og derfor har jeg ikke yderligere.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er spørgsmålet afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til erhvervsministeren af hr. Thomas Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:07

Spm. nr. S 869

10) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at forbrugerbeskyttelsen i den nugældende regulering er tilstrækkelig i forhold til de ugaranterede pensionsprodukter?

Skriftlig begrundelse

Torsdag d. 9 marts afholdte Finanstilsynet konference om, hvad der sker, når garantierne for pensionsprodukter forsvinder, og hermed indleder Finanstilsynet en meget væsentlig debat om, hvordan vi sikrer den fortsatte tillid til det danske pensionssystem, de rejser en række spørgsmål om behovet for øget forbrugerbeskyttelse og øget regulering.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for en oplæsning.

Thomas Jensen (S):

Tak, formand. Jeg læser spørgsmålet op: Mener ministeren, at forbrugerbeskyttelsen i den nugældende regulering er tilstrækkelig i forhold til de ugaranterede pensionsprodukter?

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:07

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har i Danmark et af verdens bedste pensionssystemer. Det er jo ikke bare noget, vi selv synes, men det er også noget, vi får anerkendelse for i udlandet.

Vi ser i de her år, at garanterede pensionsprodukter i stor stil bliver afløst af ugaranterede produkter, og det gælder jo både, når man taler om arbejdsmarkedspensioner, men også i livsforsikringselskaberne. Ugaranterede produkter giver selskaberne friere rammer for at investere med henblik på at opnå et større afkast til kunderne. Modstykket er selvfølgelig, at det giver en større risiko for den enkelte kunde. Der synes jeg det er vigtigt, at vi løbende holder øje med, om vi kan gøre et godt pensionssystem endnu bedre.

Finanstilsynet afholdt i sidste uge en pensionskonference. De har også udsendt et diskussionspapir, som stiller en række spørgsmål til temaet, bl.a. om forbrugerbeskyttelse. Samtidig har sektoren ved Forsikring & Pension fremlagt en række initiativer, de vil iværksætte. Alle har nu frem til midten af april mulighed for at fremsætte synspunkter om de temaer, der bliver rejst. Derfor finder jeg det selv mest naturligt at afvente, hvad der kommer ud af den debat, som nu er sat i gang, før jeg som ansvarlig minister drager konklusion om regulering, herunder om forbrugerbeskyttelsen skal justeres.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:08

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren for svaret. Det er jo helt rigtigt, at vi har et af verdens bedste pensionssystemer, og grunden til, at jeg stiller spørgsmålet i dag, er jo, at det skal vi blive ved med at have. Det skal jo være sådan, at vi har det princip, at man, når man igennem hele sit arbejdsliv har sparet op, så nogenlunde ved, hvad man har, når man skal til at nyde alderdommen og tiden efter sit arbejdsliv, og der er det jo netop helt rigtigt, at der er sket et skred. Der er sket et skred fra de garanterede produkter, hvor det er selskaberne, der tager risikoen ved investeringerne, og hvor man derfor som pensionskunde har fuldstændig sikkerhed for, hvad man får udbetalt i pensioner, over til de her ugaranterede produkter, hvor det er kunden, der lige som tager risikoen, og hvor man på den måde ikke kan være garanteret, hvad man egentlig kommer til at have at gøre godt med, når man går på pension. Det kan faktisk være sådan, at man kan opleve at få en langt lavere pensionsudbetaling om måneden, når man går på pension. Det kan også gå så galt – i forlængelse af det spørgsmål, som finansministeren svarede på før – at man simpelt hen bliver nødt til at udskyde sin pensionsalder helt privat og må vente med at gå på pension, fordi man ikke har nok midler sparet op. Derfor synes jeg også godt, at jeg nu, hvor vi i dag har en mulighed for at stille de her holdningsmæssige spørgsmål, og hvor Finanstilsynet og Forsikring & Pension samtidig er i gang med en proces, kan stille erhvervsministeren et spørgsmål, altså om erhvervsministeren personligt har den holdning, at der er sikkerhed nok for pensionskunderne med det system, som vi har udviklet i dag.

Kl. 14:10

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:10

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Hvad angår det konkrete spørgsmål, synes jeg også rent intuitivt, at pensionsbranchen i dag gør et rigtig stort arbejde for at sikre kunderne gode pensioner. Det er jo også i deres interesse. Så intuitivt vil jeg sige: Ja, der er et fornuftigt fokus på det. For det er jo et stort ansvar at have, at man forvalter betroede pensionsmidler for os alle sammen, for dig og mig, og hvem der ellers lytter med nu her. Men selv om vi har et rigtig godt pensionssystem, skal det jo ikke afholde os fra – og der er jeg sådan set enig med hr. Thomas Jensen – hele tiden at se på, om der er ting, vi kan gøre bedre, også i forhold til den her diskussion om de forskellige produkter, og derfor er det også vigtigt, at vi hele tiden tager en diskussion af det, hvor vi sætter fokus på de risici, som udspringer af den ændrede markedsudvikling, der er. For det centrale for mig er, at danskerne skal have tillid til pensionssystemet. Så derfor synes jeg, det er vigtigt, at der er nogle folk, der engagerer sig i debatten, og jeg vil glæde mig til at se, hvad debatten fører med sig af synspunkter og overvejelser, før jeg lægger mig fast. For det lukker ligesom debatten ned.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:11

Thomas Jensen (S):

Så er det godt, at vi har mulighed for at tage en diskussion i dag, hvor man også kan læse lidt mellem linjerne og lægge lidt ind imellem ordene. Og jeg er optimistisk, efter jeg har hørt ministerens svar, fordi der i det mindste er en åbning derved, at der er noget, der måske godt kan gøres bedre. Jeg har det sådan, at efter at de her ugaranterede produkter er kommet ind i de seneste år, hvor en stor del af folks opsparing lige pludselig kan være meget afhængig af, hvordan f.eks. aktiemarkedet udvikler sig, så er det åbenlyst for enhver, at når man ser 10 år tilbage og ser, hvordan aktiemarkedet har udviklet sig, så kan der lige pludselig ske store fald for den enkelte pensionstager.

Derfor tænker jeg også: Ja, lad os nu tage diskussionen og se, hvad der kommer fra sektoren og tilsynet, og så synes jeg, at vi i fællesskab i Folketinget blandt partierne her skal sætte os ned og sikre, at danske borgere, der sparer op til deres pension, også kan have en god sikkerhed for, at de har nogle penge at se frem til.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:12

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Den bold vil jeg meget gerne gribe, og det er også det tilsagn, jeg gerne vil give. Jeg synes, det var meget konstruktivt, det her, og det er en dialog, jeg meget gerne vil fortsætte, når diskussionen er færdig her i løbet af foråret i det faglige miljø. Så må vi jo også tage en politisk dialog om det.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Er der flere spørgsmål?

Thomas Jensen (S):

Ja tak. Nu er vi ved at være nået frem til sådan en rimelig forståelse her imellem os om, at vi skal have en god dialog, og jeg vil bare tilkendegive over for ministeren, at jeg ser meget frem til, at vi får det her problem løst.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og ministeren nikker, og det er det sidste svar.

Så er der et nyt spørgsmål til erhvervsministeren af hr. Thomas Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:12

Spm. nr. S 870

11) Til erhvervsministeren af:

Thomas Jensen (S):

Er der efter ministerens opfattelse behov for nye og anderledes informationer for ugaranterede pensionsprodukter, og hvad er ministerens holdning til, om der er behov for øget regulering, der kan sætte rammer for selskabernes risikostyring og risikotagning?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en oplæsning.

Kl. 14:12

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg læser op:

Er der efter ministerens opfattelse behov for nye og anderledes informationer for ugaranterede pensionsprodukter, og hvad er ministerens holdning til, om der er behov for øget regulering, der kan sætte rammer for selskabernes risikostyring og risikotagning?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:12

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det følger jo lidt op på den dialog, som vi har haft nu her. Men grundlæggende er regeringens holdning, at vi ønsker en øget opsparing til en tryk alderdom. Vi ønsker, at alle skal spare op til deres alderdom på bedst mulige vilkår, men også, at det altid skal kunne betale sig at spare op til pension. Og det gør vi jo, fordi en god pensionsopsparing har stor betydning for den enkelte dansker, og det udgør for det meste kernen i forsørgelsen som pensionist. Hvis vi tager det makroøkonomimæssige, rustet det jo også vores samfund bedre til fremtiden, når flere selv sparer op til deres alderdom.

Derfor er det også vigtigt, at opsparene har tillid til pensionssystemet, som spørgeren var inde på, og det gælder ikke mindst nu, hvor udviklingen er gået mod en større andel af ugaranterede produkter, hvor kunderne selv bærer risikoen for tab på de finansielle markeder, som vi var inde på i sidste spørgsmål. Det er også vigtigt at understrege, synes jeg, når vi diskuterer det her, at der allerede i dag er en række reguleringsmæssige krav til pensionsselskabernes investeringer. Kravene går bl.a. ud på, at pensionsselskaberne skal investere hensigtsmæssigt, og at de skal kunne identificere og håndtere deres risiko.

Forbrugernes forventninger til ugaranterede produkter og behovet for justerede informationskrav eller kravene til selskabernes risikotagning er imidlertid netop nogle af de spørgsmål, som Finanstilsynet har stillet skarpt på i et diskussionspapir om ugaranterede produkter, som er sendt i høring. Nu vil jeg så, som vi lige talte om i sidste spørgsmål, afvente Finanstilsynets høring, inden jeg vil tage stilling til behovet for ændrede regler om gennemsigtighed m.v. i

forhold til ugaranterede produkter. Men også i relation til sidste spørgsmål synes jeg vi skal fortsætte den politiske dialog, når den her faglige debat har været der i løbet af foråret.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:14

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu er det jo to tæt forbundne spørgsmål, jeg har stillet i dag, og derfor vil jeg også lade det her være min sidste kommentar. Jeg er selv meget fortrøstningsfuld, efter at Finanstilsynet holdt sin konference i sidste uge og den her proces er blevet sat i gang. Jeg synes også, at det er meget positivt, at Forsikring & Pension går ud og melder ud, at man også selv allerede er begyndt på arbejdet. Lad os følge op på, hvad Forsikring & Pension gør, og er der noget ekstra, der skal gøres, så tager vi dialogen og samler op på de høringssvar, der er kommet ind. Og så synes jeg, at vi med en god bred tilgang til at få løst her problem skal sørge for at få lukket det her ned f.eks. inden sommerferien, sådan at vi kan gå på sommerferie med en god aftale om det her. Så det ser jeg frem til.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Og vil ministeren svare? Værsgo.

Kl. 14:15

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for, synes jeg, de meget konstruktive bemærkninger. Jeg vil gerne give det tilsagn, at når den faglige debat har fundet sted her i løbet af foråret, tager vi en politisk dialog om, om der er behov for ændringer, om der er behov for, at vi får justeret nogle af reglerne på området. Det kan vi sagtens sætte os ned i fællesskab og løse sammen til gavn for de danske pensionsopsparende tryghed og alderdom.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Morten Bødskov, Socialdemokratiet.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 860

12) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S) (medspørger: **Christine Antorini** (S)):

Er ministeren enig med Liberal Alliance i, at alle dele af den offentlige sektor, herunder folkeskolen, er »marineret i penge«, og hvilke konsekvenser bør det efter ministerens mening få for den kommunale økonomi og folkeskolens økonomi?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen på folkeskolen.dk: »LA: Trivselsproblemer er et påskud for at få flere penge til skolen«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for en oplæsning.

Kl. 14:16

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig med Liberal Alliance i, at alle dele af den offentlige sektor, herunder folkeskolen, er »marineret i penge«, og hvilke konsekvenser bør det efter

ministerens mening få for den kommunale økonomi og folkeskolens økonomi?

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:16

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg er enig i, at hr. Henrik Dahl er en af de bedre sprogekvilibristere her i Folketinget og er et medlem, der generelt er med til at højne den politiske debat, og det sætter jeg stor pris på.

Jeg er også enig i, at der bruges rigtig mange penge på offentligt forbrug. I 2017 er der budgetteret med ikke mindre end 541 mia. kr., og for kommunerne alene på den kommunale servicerramme udgør udgifterne 242 mia. kr. Enhver, der hører disse beløb, kan jo høre, at der er tale om rigtig mange penge. Jeg tror, at det er en væsentlig debat, som hr. Henrik Dahl har sat gang i forhold til om man altid har det svar, at flere penge er svaret på ethvert spørgsmål, og om man ikke i stedet for skulle se på, om man kunne bruge pengene bedre.

Det er jeg jo rigtig glad for at jeg kan være fælles med hr. Henrik Dahl og andre om, fordi det jo netop gør, at vi sammen med regeringen og regeringspartierne folketingsmedlemmer kan sætte fokus på at bruge pengene bedre, og det håber jeg jo egentlig også er en dagsorden, som jeg har tilfælles med spørgeren og spørgerens parti. Regeringen har stillet i udsigt, at en lang række initiativer skal støtte netop det her politiske synspunkt.

Fra 2018 er der indført et kommunalt moderniserings- og effektiviseringsprogram, der skal frigøre 1 mia. kr. årligt, hvoraf halvdelen afsættes til prioriteringer bredt i den offentlige sektor. Vi får altså mere og bedre velfærd for de samme penge. Regeringen vil ved årsskiftet 2017/18 præsentere et program for fornyelse af den offentlige sektor, der skal styrke det frie valg, og som skal sørge for, at der kommer mere konkurrenceudsættelse af offentlige opgaver. Regeringen arbejder for at skabe de rette rammer for kommunernes mulighed for at styre og prioritere med frikommuneforsøg, udfordringsret, hjælp til oprydning i selv påført bureaukrati.

Så bruges der mange penge i den offentlige sektor? Ja, det gør der. Kan de bruges klogere? Helt sikkert.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:18

Morten Bødskov (S):

Det var lige før, jeg fik et flashback til ministerens ministerkollega, udenrigsministeren, som svarede på et forkert spørgsmål for et par onsdage siden, og som måtte gå tilbage efter et andet talepapir, for jeg synes ikke rigtigt, at der blev svaret på det, jeg spurgte om. Jeg spørger stille og roligt, om ministeren er enig med Liberal Alliance i, at alle dele af den offentlige sektor, herunder folkeskolen, er »marineret i penge«, og så fik jeg et langt svar om både det ene og det andet og det tredje, og hvad man kunne tænke sig at gøre. Man kan svare ja eller nej på det. Så derfor var det sådan set det, der var spørgsmålet.

Jeg tror, at når folk, familier, som har børn i daginstitution, har forældre på plejehjem, måske har et familiemedlem, der er på sygehus, eller leverer ungerne om morgenen i skolen, har lidt svært ved at genkende det billede, som det højtærede medlem af Liberal Alliance hr. Henrik Dahl har sagt, nemlig at alle dele af den offentlige sektor er »marineret i penge«. Når nu ministeren er økonomi- og indenrigsminister og jo bl.a. har en del af ansvaret for tilrettelæggelsen af kommunernes økonomi, er det meget rimeligt at spørge ministeren, om ministeren er enig med sin partifælle hr. Henrik Dahl i – og

det er det, der er spørgsmålet – at alle dele af den offentlige sektor, bl.a. folkeskolen, skulle være »marineret i penge«? Det er det, der er spørgsmålet. Så ja eller nej, er man enig i det?

Kl. 14:23

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:20

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg synes, at vi først og fremmest skal sætte pris på sprogløst fra hr. Henrik Dahls side. Man kunne ønske, at der nogle gange var lidt flere sprogløst og lidt færre platheder i debatten her.

Jeg ser det på den måde, hvis man nu flytter perspektivet lidt og siger, at de samme borgere, som hr. Morten Bødskov lige taler om, jo faktisk også er skatteborgere. Der er det sådan, at skattetrykket her i landet ifølge OECD er på 47,4, det næsthøjeste i hele OECD, og det vil sige, at danske borgere er forholdsvis skatteplagede. De penge, man tager fra borgerne, flyttes bagefter over i den offentlige. Det kan være til velfærdsservice, det kan være til ydelser, men ja, der er utrolig mange penge i den offentlige sektor, men de skal bruges bedre, og det er en af de vigtige opgaver for den her regering.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:21

Morten Bødskov (S):

Jeg fornemmer efterhånden, hvor det er, ministeren står, men ministeren tør jo ikke sige det. Altså, ministeren er enig med hr. Henrik Dahl – det er jo det, ministeren siger. Ministeren mener, at den offentlige sektor, herunder folkeskolen, er marineret i penge, og ministeren vil så bare ikke sige det. Det undrer mig lidt, for det er jo et relativt enkelt spørgsmål. Det er ikke mig, der kommer med platheder – det stammer fra noget, som hr. Henrik Dahl har sagt til folkeskolen.dk, og derfor er det et meget naturligt spørgsmål at stille ministeren, som jo har ansvaret for bl.a. kommunernes økonomi.

Er man enig med hr. Henrik Dahl i, at den offentlige sektor, alle dele af den faktisk, herunder folkeskolen, er marineret i penge? Altså, det kan man jo bare sige ja eller nej til.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:22

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Nu har jeg jo fulgt hr. Morten Bødskovs arbejde igennem mere end et årti, og jeg ved også, at hr. Morten Bødskov har været i regering og har været i opposition, og så kan der måske godt være lidt skiftende tilgange til tingene, alt efter hvor man placerer sig.

Det er objektivt korrekt, at denne stat, dette land opkræver usædvanlig mange penge af sine borgere. Er der mange penge i den offentlige sektor så? Ja, det er der. Det er objektivt korrekt. Betyder det, at servicen er i top? Nej, for der er ikke en entydig sammenhæng mellem penge og service, fordi vi spilder alt for meget på bureaukrati, papirarbejde, dårlig ledelse, andre ting. Det skal vi da sørge for at gøre noget ved, og det håber jeg at Socialdemokratiet vil deltage konstruktivt i.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er der en medspørger, fru Christine Antorini.

Værsgo.

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg har med interesse lyttet til svarene fra økonomi- og indenrigsministeren. Man må jo forstå det sådan, at ministeren er helt enig i, at der simpelt hen er for mange penge ude i den offentlige sektor – der kan godt spares, uden at man kan mærke det.

Lad os være lidt konkrete. Der er en stor skolereform i gang. Der er mange, der siger, at det godt nok er nogle rimelig stramme rammer, der er, for at gennemføre de store ambitioner om en rigtig god skole til alle vores børn. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Liberal Alliance arbejder for minusvækst i den offentlige sektor, og nu er det så blevet sådan i det nye regeringsgrundlag, hvor Liberal Alliance er kommet med, at det virkelig er med tommelskrue på – det er en vækstramme, der hedder 0,3 pct. Så jeg kunne godt tænke mig, at ministeren uddybede det i forhold til folkeskolen, som jo er noget af det, der – i hvert fald i forhold til den økonomiske del – hører under kommunernes ansvar og dermed også ministerens. Vil ministeren i lyset af det arbejde for færre penge til folkeskolerne, fordi de sagtens kan gøre det bedre med de penge, de har?

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:24

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Man må jo sige, at spørgeren måske er en større ekspert på området, end jeg er – ja, i virkeligheden både i forhold til folkeskolen og hr. Henrik Dahl, når det kommer dertil.

Der er jo stor forskel på, hvad der bliver brugt pr. elev i folkeskolen i de forskellige kommuner. Det kan der være gode grunde til. Det kan jo også være, at der er nogle steder, hvor man kunne gøre det billigere i dag og stadig levere en god kvalitet.

Jeg kan da ikke forestille mig, vil jeg sige til fru Christine Antorini, at vi to kan være uenige om, at man skal bruge skatteydernes penge bedst muligt. Jeg kan høre, at spørgeren har læst regeringsprogrammet, og som man kan se, er der ikke noget forslag om, at der skal tilføres færre midler til folkeskolen – det er der da ikke.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Christine Antorini.

Kl. 14:24

Christine Antorini (S):

Vi kan i hvert fald konstatere, at en del af regeringsgrundlaget er nogle meget stramme rammer for kommunernes økonomi – det er 0,3 pct. Hvis man bare skulle holde den økonomi, der var i kommunerne, sådan uændret, skulle det være 0,6 pct., sådan som demografi- en udvikler sig. Og det betyder jo de facto, at det, som regeringen vil – også med inspiration fra Liberal Alliance, for jeg vil gerne anerkende, at Liberal Alliance jo altid har spillet med åbne kort – er, at den offentlige sektor skal slankes endnu mere. Det betyder jo, at der bliver væsentlig færre penge til den offentlige sektor, og folkeskolen er et af de rigtig store områder. Vi har heldigvis rigtig mange børn, der stadig væk vælger folkeskolen til – det gør langt hovedparten af børnene. Og vi har en stor skolereform, som skal gøre alle børn endnu dygtigere. Derfor tror jeg bare, der er mange, der er interesseret i, hvad Liberal Alliance og herunder økonomi- og indenrigsministeren vil gøre for, at det rent faktisk kan lade sig gøre.

For hvis væksten skal skæres endnu mere i den offentlige sektor – og det må vi jo gå ud fra er det, man arbejder henimod – ned på 0,3 pct., bliver det jo et valg mellem, om der skal skæres ned på folkeskolen, daginstitutionerne, plejehjemmene eller nogle af de andre

tunge, vigtige kommunale velfærdsområder. Og det er vores spørgsmål til ministeren. Vi kan forstå, at Liberal Alliance mener, at den offentlige sektor er marineret i penge – hvor er det så, der skal spares?

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:26

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):
Jeg synes, det er ærgerligt, at den tidligere minister lyder som et ekko af den yderste venstrefløj. Jeg synes simpelt hen, det er ærgerligt. Jeg synes, det er så ærgerligt, at socialdemokrater kan stå og lade, som om man bare skal proppe flere penge i den offentlige sektor, og at man skal hive dem op af lommerne på ganske almindelige skatteydere. Det er jo hr. og fru Danmark, der får færre penge til sig selv. Det er ganske almindelige mennesker, der får færre penge til sig selv, får færre valg i deres eget liv, hvis man skal tage flere penge op af deres lommer.

Vi har et ønske om, at den offentlige sektor relativt set skal blive mindre i forhold til den private, når der spørges til regeringens politik. Det er det, der står i regeringsgrundlaget, som jeg kan forstå at spørgeren har læst. Det er det, der er svaret, når man spørger til regeringsgrundlaget.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så går vi igen tilbage til hr. Morten Bødskov. Værsgo.

Kl. 14:26

Morten Bødskov (S):
Men så kommer det jo også frem nu, for bag ved al Liberal Alliances og – må vi jo også forstå – ministerens kamptorik er der jo en virkelighed, altså hvis man vil have et andet offentligt forbrug. Det lyder måske ikke af så meget, altså forskellen mellem en stigning i realvæksten på 0,6 pct. og 0,3 pct. hvert år, men det svarer faktisk til 14 mia. kr. om året eller 16.000 færre offentligt ansatte. Mener økonomi- og indenrigsministeren virkelig, at det ikke har nogen som helst konsekvenser, hvis man gennemfører den her politik?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:27

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):
Jeg mener, at det har den klare konsekvens, hvis hr. Morten Bødskov og fru Christine Antorini og resten af Socialdemokratiet fik magt, som de havde agt, at danske borgere vil blive mere skatteplagede, end de er i dag. Den konsekvens er meget tydelig i det, der bliver sagt fra hr. Morten Bødskovs side. Vi vil ikke være med til at gøre et af verdens mest skatteplagede folk mere skatteplagede, end de allerede er.

Så taler man om forskellige stigningsgrader. Ja, det er klart. Hr. Morten Bødskov kunne have spurgt, om der, hvis vi sagde 0,9, hvis vi sagde 1,2, hvis vi sagde 1,8 pct., ville være endnu flere penge, der skulle bruges. Ja, det er da klart. Men vi taler jo om, hvordan det er i forhold til i dag. Så lad da være med at påstå, at +0,3 er minus.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Det var slut på det her spørgsmål.

Det næste spørgsmål til økonomiministeren er af hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:28

Spm. nr. S 863

13) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S) (medspørger: **Christine Antorini** (S)):

Er ministeren enig med Liberal Alliance i, at pengene til at finansiere det offentlige forbrug i Danmark »bliver skovlet ned i en vulkan eller sådan noget«, hvor man »ikke ved, hvor pengene bliver af«, og hvad vil ministeren gøre ved det?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen på folkeskolen.dk: »LA: Trivselsproblemer er et påskud for at få flere penge til skolen«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til en oplæsning.

Kl. 14:28

Morten Bødskov (S):
Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder sådan her: Er ministeren enig med Liberal Alliance i, at pengene til at finansiere det offentlige forbrug i Danmark »bliver skovlet ned i en vulkan eller sådan noget«, hvor man »ikke ved, hvor pengene bliver af«, og hvad vil ministeren gøre ved det?

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:29

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):
Jeg må indrømme, at jeg har tænkt en del over begrebet skovlet ned i en vulkan, og i modsætning til det, som vi talte om tidligere, er jeg ikke sikker på, at jeg kan gennemskue de sådan rent fysiske konsekvenser af, hvis man skovler penge ned i en vulkan. Så her tror jeg måske at billedsproget er blevet en smule til den festlige side, men jeg tror godt, jeg forstår, hvad der menes. Altså, der menes vel: Er der penge i den offentlige sektor, som ikke bliver brugt til det, vi alle sammen gerne vil bruge penge på, nemlig vores kernevelværd? Og ja, det er der. Det kan jeg svare klart ja til.

Der er ingen tvivl om, at der er for meget bureaukrati i den offentlige sektor, og der er ingen tvivl om, at der er nogle af de penge, vi tager fra skatteborgerne, der går tabt i processen, og derfor synes jeg da, at det er vigtigt at sætte gang i en lang række initiativer til at forbedre effektiviteten af den offentlige sektor. Så kan vi jo altid have en diskussion mellem partierne her i Folketinget af: Skal de penge, der frigives, bruges til mere velfærd, til lavere skat eller måske en kombination? Det kan vi have rigtig mange gode diskussioner af. Men der burde da på tværs af partierne være en interesse i at sige, at der ikke er nogen grund til at tage penge op af borgernes lommer og bruge dem til noget, der ikke gør nytte.

Det er derfor, at vi sætter et kæmpe arbejde i gang i forhold til at afskaffe noget af bureaukratiet. Vi har et helt ministerområde med en minister afsat til at se på offentlig innovation. Vi prøver at lave flere forsøg på at gøre det anderledes på mit eget område med frikommuner. Vi prøver nu at gå i gang med at starte med et par kommuner for at afhjælpe det og for at se, om de kan komme af med noget af deres selvpålagte bureaukrati. Så håber jeg da, når frikommuneforsøgene engang kommer lidt længere, at hr. Morten Bødskov og jeg kan give hinanden håndslag på, at vi prøver at hjælpe kommunerne til at få flere frihedsgrader, sådan at der kan være mindre bureaukrati.

Så svaret er: Ja, der er penge i den offentlige sektor, der ikke bruges optimalt. Jeg er lidt spændt på, om der findes et medlem af dette høje Ting, der mener noget andet end jeg.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 14:31

er begyndt at kopiere den tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussens citater om, hvordan man får forklaret over for den undrende befolkning, at der, samtidig med at de oplever, der bliver skåret ned på den offentlige sektor, stadig væk er en lille stigning i det offentlige forbrug, fordi den stigning, man havde før, var større.

Kl. 14:31

Undskyld mig, når man går fra 0,6 pct. i realvækst til 0,3 pct., så tror jeg, at der er mange steder i den offentlige sektor, hvor man vil opleve, at der er færre penge, end man havde tidligere. Og hvorfor? Fordi der kommer flere ældre, folk lever længere, og kravene til medicinforbrug og alt mulig andet, som vi diskuterer, stiger. Ergo skal der bruges flere penge. Og når man så har en lavere realvækst i det offentlige forbrug, er der færre penge.

Så spørgsmålet er bare ganske enkelt: Når man nu går fra 0,6 pct. til 0,3 pct., betyder det så – ja eller nej? – at der er 14 mia. kr. mindre til det offentlige forbrug om året? Det kan man svare ja eller nej på.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så kan det i hvert fald blive et tilpas kort svar på et spørgsmål, der var meget langt. Jeg gør bare opmærksom på, at taletiden sådan set bliver mindre og mindre i takt med rækkefølgen af spørgsmål. Det er faktisk reglerne, der er sådan. Men det er bare en venlig orientering. Værsgo til ministeren.

Kl. 14:35

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Betyder en stigning i forbruget, at der bliver brugt færre penge? Det er det, hr. Morten Bødskov spørger mig om. Det er jo ikke rigtigt. Hvis der er en stigning i forbruget, bliver der brugt flere penge. Altså, det er sådan set meget enkelt.

Men hr. Morten Bødskov sagde noget rigtigt før, nemlig at det er afgørende, hvilket syn man har på den offentlige sektor. Jeg har mødt en del borgmestre, og efter at jeg er blevet indenrigsminister, har jeg mødt endnu flere. Jeg har ikke mødt nogen endnu, der synes, at man skal spille skatteborgernes penge. Det kan jeg forstå at hr. Morten Bødskov synes. Man skal kaste gode penge efter dårlige penge. Man skal kaste skatteydernes penge efter bureaukrati, som vi ihærdigt prøver at afskaffe, endda i samarbejde med kommunerne. Jeg synes, det er så smukt: Der er 98 kommuner og en hel regering og et flertal i Folketinget, der gerne vil bruge pengene klogere – og så har vi hr. Morten Bødskov. Og der synes jeg altså, at man skulle komme med på holdet.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det er et vigtigt emne, kan jeg høre på engagementet. Og nu har vi en medspørger. Det er fru Christine Antorini. Værsgo.

Kl. 14:36

Christine Antorini (S):

Jeg vil gøre det rigtig kort. Jeg vil spørge, om økonomi- og indenrigsministeren erkender, at udgifterne til den offentlige sektor skal fortsætte uændret, som de er nu, for der kommer jo flere ældre, der kommer nogle stigninger til sundhedsudgifter osv. Og jeg har ikke en oplevelse af, at borgerne oplever, at der er en fest af penge ude i kommunerne til daginstitutioner, til skoler, til plejehjem osv. Det er en stram økonomi, der er. Anerkender ministeren, at hvis det skal fortsætte på uændret niveau, kræver det en vækst på 0,6 pct.? Det er ikke noget med flere penge. Det på det niveau, vi har i dag. Anerkender ministeren det?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Nu fik vi jo så igen adskillige omveje. For grundlæggende handler det jo om, hvordan man ser på den offentlige sektor. Det må man jo sige, når man lytter til økonomi- og indenrigsministeren her og lytter til, hvordan han tænker om det, som hr. Henrik Dahl har sagt, altså at der, når det handler om det offentlige forbrug, »bliver skovlet penge ned i en vulkan eller sådan noget«, er det selvfølgelig meget muntret. Men igen: Bag den her kampretorik er der jo en virkelighed, minister. Den virkelighed er jo, at når man ser på regeringens økonomiske politik – det er den, som ministeren har hovedansvaret for at føre igennem, når der eksempelvis skal laves aktstykker med kommunerne her inden sommerferien – så betyder det noget. Og vi forsøger bare at finde ud af, om ministeren er enig med sin partifælle i, at der altså bliver skovlet penge ned i en vulkan, når vi ser på, hvordan den offentlige økonomi er.

Det betyder noget. For hvis man gør, som regeringen vil – og det håber jeg trods alt at ministeren vil være enig med mig i – så handler det ikke bare om at omfordele det offentlige forbrug, men det handler om at sænke det offentlige forbrug. Når man sænker det offentlige forbrug fra de tidligere 0,6 pct. til de nuværende 0,3 pct., som man ønsker, så er vi forhåbentlig enige om, at der så er færre penge til offentligt forbrug. Og når der er færre penge til offentligt forbrug, kunne det jo tænkes, at de færre penge også ville betyde, at der var færre offentligt ansatte, og at den offentlige sektor altså ikke bare er en vulkan, som man står og skovler penge ned i. Helt konkret er det jo værd at bede ministeren forholde sig til, om ministeren bare vil være enig i det faktum, at det, at man har et offentligt forbrug på 0,3 pct. over for et på 0,6 pct., betyder, at der er 14 mia. kr. mindre om året. Ja eller nej?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:33

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Der blev jo sagt utrolig mange ting i det, der vel endte med at være – måske, måske ikke – et eller flere spørgsmål. Altså, der var noget faktisk forkert, som jeg er nødt til at rette først. Jeg blev spurgt, om jeg var enig i, at vi ville sænke det offentlige forbrug, og det er simpelt hen forkert. Vi vil ændre stigningsgraden i det offentlige forbrug. Hvis du har et stereoanlæg, og du i stedet for at skrue meget op for lyden – det havde du en intention om – ender med kun at skrue lidt op for lyden, så bliver lyden højere, vil jeg sige til hr. Morten Bødskov. Sådan er det bare, og det illustrerer jo meget godt, hvad Socialdemokratiet helt fundamentalt har misforstået med hensyn til, hvordan dansk økonomi er indrettet. Regeringens politik er, at der skal være en lille stigning, og Socialdemokratiets politik er, at der skal være en lille stigning. Vi er bare lidt uenige om, hvor stor den lille stigning skal være. Men det er en stigning.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 14:34

Morten Bødskov (S):

Altså, en ting er, at samtlige Liberal Alliances ministre, efter at de er kommet i regering, har fået uld i mund, noget andet er, at man også

Kl. 14:37

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg bliver så glad for, at jeg er optaget af historie og derfor ved, at der heldigvis fandtes socialdemokrater engang, der ikke troede, at man bare kunne skovle flere penge i hvad som helst, og at alting så blev bedre, altså at det var det eneste svar på alting. For jeg nægter at anerkende, at man ikke kan bruge pengene klogere. Og derfor kan kombinationen af en lille vækst i det offentlige forbrug og det at gøre tingene klogere levere en service, der både er lige så god og i virkeligheden også bedre i fremtiden. Jeg nægter at anerkende, at det skulle forholde sig anderledes. Og jeg forstår simpelt hen ikke, at fru Christine Antorini ikke bare kommer hen til mig og siger, at vi jo er enige. For det er vi grundlæggende sådan inde i kroppen. Socialdemokratiet kan jo slet ikke styre det her land, hvis ikke man – hvis man en dag skulle få regeringsmagten igen – vender tilbage til princippet om, at man kan bruge pengene klogere. Det mener socialdemokratiske borgmestre. Jeg glæder mig til, at socialdemokratiske folketingsmedlemmer mener det samme.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 14:38

Christine Antorini (S):

Jeg synes, det er en bunden opgave for alle partier at tænke i, hvordan man kan udvikle, reformere, forbedre også den offentlige velfærd – bedre daginstitutioner, bedre skoler, bedre plejehjem. Og svaret er ikke nødvendigvis flere penge. Det skal i hvert fald aldrig være det første svar. Så der er ingen uenighed her. Men det er der i forhold til den konkrete virkelighed, vi ser ude i kommunerne. Det har økonomi- og indenrigsministeren et stor medansvar for, både som en del af regeringen, der ønsker at sænke den vækst, der skal være i den offentlige sektor, og fordi ministeren skal ud og forhandle den økonomi, som kommunerne skal have fremadrettet, bl.a. til at dække udgifter til skolen. Derfor synes jeg ikke, det er urimeligt at spørge om det. Og jeg må dog alligevel forstå, at ministeren anerkender, at hvis vi bare fortsætter på det nuværende stramme niveau og med den demografi, der er, kræver det en vækst på 0,6 pct. Det giver ikke flere penge, det holder det på et uændret niveau.

Derfor vil jeg så spørge om det næste. Det er jo regeringsgrundlaget, der siger, at det så skal ned på 0,3 pct., og det betyder omsat i kroner og øre, at der vil være 14 mia. kr. mindre til den offentlige sektor. Og jeg kan forstå, at det eneste forslag, ministeren har haft, er, at man skal mindske bureaukratiet. Så det vil ministeren. Det er så svaret på 14 mia. kr. mindre.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:39

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Vi bliver stadig nødt til at vende tilbage til, at plus 0,3 pct. er plus. Plus 0,6 pct. er mere plus. Og plus 0,9 pct. er endnu mere plus. Men det er alt sammen plus. Det kan man ligesom ikke komme uden om. Så kan man prøve at bilde folk hvad som helst ind, men plus er det.

Så synes jeg, det gode er, at vi måske alligevel ender med at være lidt enige, for fru Christine Antorini siger, at svarene ikke nødvendigvis er flere penge, i hvad fald ikke det første svar. Det her er jo vores første svar. Det er at gøre det klogere kombineret med lidt flere penge. Og må man jo sige, at så kan fru Christine Antorini altid vende tilbage om 12 år, når den her regering måske engang er færdig med at sidde, og sige, at okay, nu har jeg brug for et andet svar. Men

lad os dog prøve i første omgang at lade være med at skovle flere penge af sted, men prøve at spørge: Kunne vi gøre det lidt klogere, samtidig med at vi alligevel har en stigning på 0,3 pct.?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til fru Christine Antorini, og så har hr. Morten Bødskov samlet nye kræfter til et enkelt sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:40

Morten Bødskov (S):

Særlig med den opbakning fra formanden er det jo nemt at stille opfølgende spørgsmål, så tak for det, formand. Der er det at sige, at når ministeren står og siger, at vi skal bruge pengene klogere, og at 0,3 pct. jo selvfølgelig også er et plus – det har ministeren helt ret i – så skulle han prøve at gå tilbage til alle de mange dygtige økonomer, som sidder i hans ministerium, og spørge dem: Hvis nu vi skal have et offentligt forbrug, som skal kunne rumme stigende medicinpriser, flere ældre, dyrere behandlinger på vores sygehuse osv., hvor meget skal man så have, for at man ikke skal spare? Så tror jeg ikke, de siger 0,3 pct. Så peger alle på, at det ligger på de 0,6 pct. Det er jo humlen i det. For at man skal kunne have en offentlig sektor, som kan udvikle sig, og som skal kunne rumme de krav, der er til den, skal det, som jeg sagde før, ligge på det niveau. Det er derfor, at et lille plus på 0,3 pct. kan vise sig ikke at være nok, og så skal man ud og spare.

Vil ministeren anerkende det?

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:41

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Den her diskussion er jo ret interessant, for det viser forskellen mellem at kigge på, hvad der kommer ind, og hvad der kommer ud. Socialdemokratiet har jo stirret sig blind på det, har skyklapperne på og tunnelsyn, hvad man nu kalder det, og ser fuldstændig fokuseret på, hvad der kommer ind. Regeringen derimod er interesseret i, hvad der kommer ud – hvilken service leverer vi til borgerne i den virkelige verden? Og i stedet for hele tiden at skændes om, hvad der kommer ind, kunne det være mere interessant at diskutere, hvad der kommer ud. Det er jo sådan set det, der er væsentligt.

Vi siger, at ja, der skal være en lille vækst i det offentlige forbrug, plus 0,3 pct. Jeg kan forstå, at vi i løbet af de sidste 15-20 minutter er blevet enige om, at plus dog er plus og ikke minus, og det er dejligt. Og så skal vi derudover finde ud af at bruge pengene klogere, prioritere klogere og lade være med at spille skatteborgernes penge på ting, som de ikke får noget ud af. Det sidste håber jeg vi også kan gøre sammen med Socialdemokratiet, for det vil være til glæde for den danske befolkning, både når de modtager service i den offentlige sektor, og når de er skatteydere, der skal betale for det.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til spørgerne.

Vi beholder ministeren på podiet, idet det næste spørgsmål er til ham fra hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 873

14) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Erik Christensen (S):

Er det ministerens intention i forbindelse med de kommende måltal for at sende flere kommunale opgaver i udbud at give kommunerne

nogen form for medbestemmelse over størrelsesordenen af den enkelte kommunes udliciteringer, eksempelvis kommunens egen vurdering af behovet for udliciteringer?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed giver jeg ordet til spørgeren for oplæsning af spørgsmålet til økonomi- og indenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 14:43

Erik Christensen (S):

Jeg læser spørgsmålet op: Er det ministerens intention i forbindelse med de kommende måltal for at sende flere kommunale opgaver i udbud at give kommunerne nogen form for medbestemmelse over størrelsesordenen af den enkelte kommunes udliciteringer, eksempelvis kommunens egen vurdering af behovet for udliciteringer?

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:43

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Det korte svar på første del af spørgsmålet er jo ja. Jeg har fået spørgsmål både her i salen og i samråd indtil flere gange, der handler om, hvorvidt vi har tænkt os at gå i dialog med kommuner og regioner og andre om det her spørgsmål, og vi har jo sådan set sagt hele vejen igennem, at vi da gerne vil have en dialog. Så svaret på den del er sådan set ja.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 14:43

Erik Christensen (S):

Hvis man kigger i regeringsgrundlaget, kan man jo se, at der står, at regeringen »vil konkurrenceudsætte flere offentlige opgaver i stat, kommuner og regioner. Det er ikke afgørende, om private eller offentligt ansatte leverer en ydelse, når fællesskabet træder til med hjælp. Det er derimod afgørende, at danskerne får den bedst mulige service for deres penge. Vores arbejdsprogram for fornyelse af den offentlige sektor vil indeholde en plan for, hvordan flere opgaver kan sendes i udbud ved brug af obligatoriske måltal.«

Det vil sige, at hvis det er regeringen, der bestemmer obligatoriske måltal, så er det jo ikke den enkelte kommune og det enkelte byråd, der har mulighed for at finde ud af, hvad der er fornuftigt i deres kommune og i deres organisation, hvis det bliver obligatoriske måltal.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:44

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Nu blev jeg jo spurgt, om vi var åbne over for at give kommunerne nogen form for medbestemmelse. Jeg svarede, at vi var parat til at tage en dialog, og det er jo nogen form for medbestemmelse. Så det var sådan set svaret på spørgsmålet.

Så ved jeg jo, at spørgeren har en kommunalpolitisk erfaring og derfor sikkert også ved, at efter at man droppede at have obligatoriske måltal, steg konkurrenceudsættelsen ikke nær så meget som tidligere. Grunden til, at jeg henviser lidt til den kommunale erfaring, er, at der har man ofte en lidt mere uideologisk tilgang til tingene, og det er jo også det, regeringen har valgt her. Vi har sagt, at det handler om at få de bedste løsninger. Vi siger ikke, at det hele skal være

privat; vi siger ikke, at det hele skal være offentligt. Vi siger, at der er mulighed for at konkurrere om opgaverne. Det er jo egentlig en meget stille og rolig måde at tænke det på, fordi det dybest set bare handler om at bruge borgernes penge bedst, og det burde vi kunne blive enige om, synes jeg.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 14:45

Erik Christensen (S):

Men hvis ministerens antagelse er rigtig, må det jo betyde, at ministeren ikke har tillid til de enkelte byråd, der sidder derude hver eneste dag og skal have de kommunale budgetter til at passe. Hvis der skal laves obligatoriske måltal, kan ministeren jo ikke have tillid til, at man derude lokalt rent faktisk kigger på, hvad der er bedst dér, og hvad der er den bedste service til den bedste pris. Så er det jo bare sådan over hele landet, fra Hirtshals til Næstved, at det skal være det samme måltal, i stedet for at man overlader det til kommunerne at vurdere, hvor det rent faktisk er, der måske kunne være fornuft i at lave noget konkurrenceudsættelse og også privatisere. Men hvad er baggrunden for, at det skal være obligatoriske måltal, og at man ikke vil give kommunerne den selvbestemmelsesret til at konkurrenceudsætte noget ét sted og noget andet et andet sted, men at de skal have et obligatorisk måltal, der eksempelvis hedder 30 pct. eller 35 pct. eller 27 pct.? Hvad er baggrunden for det? Er det ikke en manglende tillid til, at de lokale politikere rent faktisk godt kan tage de beslutninger?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Næh. Jeg har sådan set stor tillid til kommunerne. Jeg har også stor tillid til, at spørgeren godt kan høre, hvad det er, jeg svarer. For jeg har jo ikke sagt, hvilken model det er, regeringen vil gå ind i. Jeg har sagt, at nu vil vi gerne have en dialog på et tidspunkt med kommuner og andre, og så kan vi finde frem til, hvilken model det skal være. Og det er jo ikke sikkert, at det er det samme i alle dele af den offentlige sektor, hverken set geografisk eller set på sektorumråde. Det er jo ikke sikkert, at obligatoriske måltal er det, det skal være. Det kan være, det er det, men det er ikke sikkert. Nu er der mulighed for dialog. Den tager vi gerne. Det glæder vi os til, og det er ligesom processen herfra.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Sidste spørgsmål til spørgeren.

Kl. 14:47

Erik Christensen (S):

Så må jeg jo forstå det sådan, at det, der står i regeringsgrundlaget, som jeg jo lige læste op, og som ministeren sagde, om, hvordan flere opgaver kan sendes i udbud ved brug af obligatoriske måltal, altså ikke længere er gældende. Det er altså ikke den model, som ministeren vil køre efter.

Men må jeg ikke godt spørge ministeren, om han ikke også kan se et problem i, at hver gang der skal privatiseres eller udliciteres, betyder det faktisk, at der skal startes forfra, og det betyder jo også, at der bliver brugt enorme ressourcer på det. Alle ved godt, at hvis en arbejdsplads pludselig skal have mange nye medarbejdere, går der et stykke tid, inden hjulene kommer til at køre rigtig fornuftigt.

Hvis man eksempelvis hvert tredje år skal have nye leverandører ind på et område i kommunerne, vil der jo være et enormt produktivitetstab i de første måneder derefter. Anerkender ministeren slet ikke det?

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:48

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg tror bare, det er vigtigt lige at afvise det første, der blev sagt. Der er intet af det, jeg har sagt her, der er i modstrid med det, der står i regeringsgrundlaget. Det kan fuldstændig rummes inden for det. For obligatoriske måltal betyder ikke nødvendigvis, at måltallene er de samme, hverken vertikalt eller horisontalt. Det kan de være, men det er ikke sikkert. Det er den ene ting.

Den anden ting er at sige, at det, det handler om, er, at vi bare vil bruge skatteborgernes penge for at få den bedste kvalitet til lavest mulig pris. Det er det, vi ønsker os. Det tror jeg da også at spørgeren ønsker sig, og i hvert fald tror jeg da, at skatteborgerne, vælgerne, dem, der skal benytte sig af den kommunale service, ønsker sig det. Og det er det, vi har tænkt os at levere.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Dermed siger vi tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål på dagsordenen, nr. 15, er til beskæftigelsesministeren af hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 865

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Mattias Tesfaye (S):

Vil regeringen ændre lovgivningen, så børn under 18 års indtægter ikke medregnes i opgørelsen af husstandsindkomsten, når der skal beregnes boligstøtte?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren får hermed ordet for oplæsning af spørgsmålet. Værsgø.

Kl. 14:49

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Vil regeringen ændre lovgivningen, så børn under 18 års indtægter ikke medregnes i opgørelsen af husstandsindkomsten, når der skal beregnes boligstøtte?

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Først og fremmest vil jeg gerne slå fast, at jeg altid synes, det giver god mening at diskutere de regler, vi har på Beskæftigelsesministeriets område som på så mange andre områder, hvorvidt de er fornuftig eller ej. Det har jeg sådan set også sagt i går offentligt i en artikel, hvor hr. Mattias Tesfaye også selv optræder, nemlig i Jyllands-Postens. Så ja, jeg er villig til at diskutere, hvorvidt den lovgivning, der gælder i dag for børn under 18 år om modregning i boligstøtte, skal fortsætte på samme måde som i dag, eller om man skal lave den om. Jeg mener, at det giver god mening at se på at lave den om.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 14:50

Kl. 14:50

Mattias Tesfaye (S):

Mange tak for svaret. Jeg er glad for, at ministeren er villig til at diskutere de her ændringer. Jeg kan se, at en undersøgelse fra TrykFonden viser, at børn, der har fritidsjob, viser, at de her 10 pct. mindre fravær i skolen, de har 5 pct. bedre karakterer, og der er 25 pct. mindre risiko for, at de kommer i kontakt med politiet. Det tænker jeg er rigtig godt. Og jeg er sikker på, at alle os, der har haft fritidsjob, godt ved, at man kan lære meget af et arbejde, når man er barn. Jeg er stor tilhænger af børnearbejde. Derfor har jeg også overvejet, om vi fra socialdemokratisk side skulle fremsætte et beslutningsforslag om at ændre den her lovgivning, så indtægter for børn under 18 år ikke talte med, når man beregner, om forældrene har ret til boligstøtte.

Hvordan ville regeringen stille sig over for sådan et beslutningsforslag? Vil regeringen hellere have, at vi har en politisk drøftelse først?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 14:51

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Hvis jeg kunne beslutte, hvad Socialdemokratiet skulle mene politisk, ville jeg benytte enhver lejlighed til at rykke i Socialdemokratiet, og så ville det helt sikkert også være godt for Socialdemokratiet. Men jeg vil nok hellere sige, at hvis man skal gøre det her på en saglig måde – og det er ikke, fordi det ikke er sagligt at diskutere det i Folketingssalen – synes jeg, vi skulle tage en politisk drøftelse om, hvorvidt man skal lave om på beløbsgrænsen eller helt afskaffe den. Det vil jeg meget, meget gerne diskutere med Folketingets partier.

Der synes jeg man skal starte. Hvis man så ikke føler sig imødekømt med de drøftelser, står det jo enhver frit for at fremsætte et beslutningsforslag. Jeg tror bare, at det her vil kræve, at man sætter sig ned og har nogle drøftelser, og det vil jeg bestemt også være villig, så i bund og grund er det en fuldstændig åben dør, som den socialdemokratiske ordfører løber ind. Det er i hvert fald den holdning, jeg gerne vil lægge for dagen.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 14:52

Mattias Tesfaye (S):

Det er jeg meget glad for. De sidste 4-5 år, hvor jeg har puslet med det her område, synes jeg, at der med jævne mellemrum kommer henvendelser. Jeg har altid skrevet til dem, at det er en mærkelig regel, vi har i lovgivningen, og så har de svaret, at det har politikerne sagt før. Politikerne har villet snakke om det, men det er aldrig rigtig blevet til noget. Den sidste henvendelse fik jeg fra en familie i Brøndby Strand, der skriver:

Min søn arbejder i Netto. Kommunen vil modregne hans løn i boligydelsen. Jeg er målløs. Kan det virkelig passe? Hende skrev jeg til, at jeg nok skal tage det op. Straks efter fik jeg en besked om, at det har de hørt før. Så skal vi ikke give hinanden hånd på, at vi mødes et andet sted end omkring et beslutningsforslag i Folketingssalen for at diskutere, om vi synes, at de regler er, som de skal være?

	Kl. 14:52		Kl. 14:53
Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Ministeren.		Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg): Ja, jeg er enig med finansministeren i den udtalelse. Regeringen ønsker nemlig at styrke danske virksomheders adgang til relevant udenlandsk arbejdskraft. Danmark skal være et åbent land over for dem, der er velkvalificerede, og som kan komme her og gøre en positiv forskel. Det er regeringens mål at skabe vækst og udvikling i Danmark, og derfor skal det danske erhvervsliv også have konkurrencedygtige vilkår. Regeringen ønsker, at reglerne for udenlandsk arbejdskraft skal være så lidt bureaukratiske som overhovedet muligt, og derfor kan jeg også lige så godt sige det, som det er: Det ærgrer mig, at Socialdemokratiet i disse år medvirker til at gøre det så besværligt som muligt for danske virksomheder at få selv højtbetalte udlændinge til Danmark.	
Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen): Det kan jeg svare helt klart på: Jo, det skal vi. Vi behøver ikke at give hånd på det. Vi kan også bare aftale, at det er det, vi gør.	Kl. 14:52	Senest har vi jo kunnet se, at Socialdemokratiet sammen med Dansk Folkeparti og SF har fremsat et lovforslag om ændring af beløbsordningen, så f.eks. værdien af fri bil eller bolig ikke må indgå i aflønningen. Det vil ganske enkelt besværliggøre mulighederne for virksomhederne for at få den her højt kvalificerede arbejdskraft, som jeg mener at en række virksomheder har gavn af at få.	
Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Sidste spørgsmål fra spørgeren.		Regeringen mener, at hovedvejen til Danmark skal være via arbejde og studie. Det betyder så ikke, at der skal komme lige så mange arbejdstagere, som der i de seneste år er kommet flygtninge og familiesammenførte. Der skal komme så mange hertil, at dansk erhvervsliv kan få den arbejdskraft, som de har brug for, og at det netop også er lige præcis den arbejdskraft, som der er brug for, der kommer hertil.	
Mattias Tesfaye (S): Jamen jeg er kommet så langt, som jeg ønsker, i den her omgang. Tak for snakken.	Kl. 14:53		Kl. 14:55
Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Giver det anledning til svar fra ministeren?		Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Spørgeren.	Kl. 14:55
Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen): Ikke andet, end at vi tager imod den ros, der bliver givet til regeringen. Det er hermed noteret.	Kl. 14:53	Lars Aslan Rasmussen (S): Tak for svaret, og tak for ministerens tid. Jeg ved, at ministeren er travlt optaget af at spise strammerkage i øjeblikket. Jeg vil egentlig gerne spørge, hvad det så er for nogle byrder, der skal lettes, for det synes jeg ikke rigtig fremgår af det her interview. Altså, hvad er det for nogle byrder, regeringen tænker på? Barsler man med et eller andet, som vil gøre det lettere? Hvad er det for nogle konkrete ting, man har tænkt sig at gøre i forhold til udenlandsk arbejdskraft?	Kl. 14:56
Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Man må sige, at det er opbyggende for folkestyret, at man når frem til, at man faktisk er enige om at gøre noget ved en sag. Så det var hverken benspænd eller andre forsøg. Det er sådan set konstruktiv politik. Det synes jeg tjener folkestyret. Tak for det til både ministeren og spørgeren. Ros skal gives, når ros fortjenes. Sådan er det. Vi går videre i spørgerækken. Det næste spørgsmål er til udlændinge- og integrationsministeren af hr. Lars Aslan Rasmussen, Socialdemokratiet.	Kl. 14:53	Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Ministeren.	Kl. 14:56
Spm. nr. S 871 16) Til udlændinge- og integrationsministeren af: Lars Aslan Rasmussen (S): Er ministeren enig, når finansminister Kristian Jensen i Jyllands-Posten den 20. december 2016 foreslår at »lette de administrative byrder« for udlændinge, der vil komme til Danmark, for at gøre det nemmere for danske virksomheder at tiltrække udenlandsk arbejdskraft?		Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg): Jeg kan jo bl.a. sige, at vi var meget imod, at man hævdede beløbsordningen. Vi ønsker jo rent faktisk at sænke beløbet for, hvor meget man skal tjene, når man kommer hertil, fordi det afgørende jo må være, at når man kommer hertil, bidrager man fra dag et. Derfor stemte vi imod, da netop Socialdemokratiet sammen med Dansk Folkeparti og også SF foreslog at hæve beløbsordningen. Det syntes jeg var ærgerligt, så det er en af de ting, som jeg rigtig godt kunne tænke mig at lave om. Men jeg må også konstatere, at der næppe er et flertal i Folketinget for det lige nu, medmindre Socialdemokratiet har skiftet holdning, og det er der ikke noget der tyder på.	Kl. 14:57
Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Ministeren.		Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen): Spørgeren.	

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg synes, det er interessant, hvad det er for nogle områder, ministeren mener at der mangler udenlandsk arbejdskraft til. Er det polakker, der skal lave noget håndværksmæssigt? Altså, hvor er det, ministeren mener at der virkelig mangler arbejdskraft, og hvor det ville være lettere, og i hvilken type lande er det, ministeren mener at der sidder en masse højtuddannede, der godt kan tage de her jobs i stedet for etniske danskere?

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:57

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jamen vi ved jo bl.a., at der er brug for nogle typer af ingeniører rundtomkring, ligesom vi også har kunnet se på det sundhedsfaglige område, at der også har været brug for medarbejdere. Og jeg hører faktisk ofte fra virksomheder, at de har brug for højt kvalificeret arbejdskraft, som der ganske enkelt ikke er i Danmark. Derfor synes jeg jo, at det ville være fornuftigt set ud fra et erhvervspolitisk perspektiv, men jo også ud fra et vækstperspektiv, at virksomhederne rent faktisk kunne få den arbejdskraft, som de har brug for.

Det her er jo ikke et spørgsmål om, at vi skal masseimportere mennesker uden kvalifikationer. Det her handler rent faktisk om at få folk til Danmark, der kan bidrage fra dag et, og som kan være med til at udvikle vores erhvervsliv og dermed også tjene penge hjem til Danmark, som kan styrke velfærden.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Sidste spørgsmål fra spørgeren.

Kl. 14:58

Lars Aslan Rasmussen (S):

Kunne ministeren måske dele den bekymring, at man får hentet en hel masse mennesker udefra til Danmark for at udføre et stykke arbejde, når vi har rigtig mange herhjemme, der har anden etnisk baggrund, og som vi ved at der er færre af på arbejdsmarkedet end etniske danskere? Var det ikke der, man måske skulle sætte mere ind frem for at få folk fra udlandet til at komme og tage de jobs?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:58

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Problemet er jo bare, at hvis man står og mangler en ingeniør og han sidder i et land langt væk herfra, hjælper det ikke ret meget at kunne se, at der sidder en ufaglært syrisk flygtning her, som så ikke kan varetage præcis den jobfunktion. Det her handler jo om, at kvalifikationer skal matche det job, som der er tale om. Det er derfor, vi ønsker, at virksomhederne skal have mulighed for netop at få den kvalificerede arbejdskraft, som de har brug for.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak for det, og tak til spørgeren for det spørgsmål.

Men vi fortsætter med samme minister og samme spørger, det er bare næste spørgsmål.

Kl. 14:58

Kl. 14:59

Spm. nr. S 872

17) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Lars Aslan Rasmussen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at finansminister Kristian Jensen i et interview til Kristeligt Dagblad den 16. november 2016 foreslår, at man skal »forsøge at skaffe samarbejdsaftaler med flere afrikanske lande på samme måde, som det er lykkedes Spanien at få et samarbejde med Marokko«, og er ministeren uenig i dette forslag, når hun den 2. marts 2017 til TV 2 NEWS understreger succesen ved den danske grænsekontrol med, at den særlig udelukker mennesker fra Mellemøsten og Afrika?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:59

Lars Aslan Rasmussen (S):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at finansminister Kristian Jensen i et interview til Kristeligt Dagblad den 16. november 2016 foreslår, at man skal »forsøge at skaffe samarbejdsaftaler med flere afrikanske lande på samme måde, som det er lykkedes Spanien at få et samarbejde med Marokko«? Og er ministeren uenig i dette forslag, når hun den 2. marts 2017 til TV 2 NEWS understreger succesen ved den danske grænsekontrol med, at den særlig udelukker mennesker fra Mellemøsten og Afrika?

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 14:59

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det er to vidt forskellige ting, der tales om. Mine udtalelser fra den 2. marts handler om den danske grænsekontrol til Tyskland, og at jeg selvfølgelig er meget tilfreds med, at det lykkes for dansk politi at afvise så mange rejsende uden opholdstilladelse eller gyldige rejsedokumenter. Det er jo rent faktisk sådan, at politiet i 2016 i alt afviste 2.901 personer ved grænsen i Sønderjylland og også ved færgelejerne på Lolland-Falster, og næsten alle de afviste personer kommer fra Mellemøsten og Afrika og især fra lande som Syrien, Afghanistan, Irak, Eritrea og Somalia. Ingen i regeringen ønsker, at udlændinge rejser illegalt ind i Danmark, og det er overhovedet heller ikke det, der var tale om, da finansministeren sagde, som han gjorde. Vi ønsker til gengæld, at hovedvejen til Danmark netop skal være i form af opholdstilladelse på baggrund af arbejde eller studie, og det vil altså så sige legal indrejse. Det, jeg talte om, var illegal indrejse.

Regeringen arbejder ikke for at lave sær aftaler, der kan give udlændinge fra afrikanske lande lettere adgang til at få opholdstilladelse i Danmark. Omvendt skal højt kvalificerede afrikanere, f.eks. ingeniører, som jeg var inde på før, være velkomne på lige fod med arbejdskraft fra andre lande. Jeg kan i øvrigt også henvise til tidligere mundtlige svar, som er afgivet til hr. Peter Kofod Poulsen den 23. november sidste år.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 15:01

Lars Aslan Rasmussen (S):

Jeg forstår godt alle de stramninger, der er lavet, og det er jo også derfor, der var den strammerkage, som ministeren skulle have, og tillykke med det. Men det, jeg egentlig spørger om, er: Er regeringen er i gang med at lave nogle samarbejdsaftaler med andre afrikanske lande? Det er sådan, man må forstå finansministeren. Er det korrekt forstået, at man egentlig gerne vil lave nogle samarbejdsaftaler med

nogle flere afrikanske lande? Det er vel sådan, det, som ministeren har udtalt, skal forstås.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:02

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan jo sige, hvad jeg har udtalt mig om, og det er om grænsekontrollen, og det handler alene om, hvor mange vi har afvist, og også hvem vi har afvist ved den dansk-tyske grænse samt ved færgelejerne på Lolland-Falster. Det er selvfølgelig derfor, man skal passe på ikke at komme til at sammenblande de her to ting.

Men hvis vi taler om højt kvalificeret arbejdskraft, er det jo i og for sig ligegyldigt, hvilket land man kommer fra. Hvis man er højt kvalificeret og kan varetage et stykke arbejde, hvor vi står og mangler arbejdskraften, og man kan gøre det fra dag et, så synes jeg, vi skal byde folk velkommen. Helt ærligt, hvis virksomheder står og mangler en ingeniør, ville det da være tåbeligt ikke at få en dygtig ingeniør hertil, hvis det er en ingeniør med de helt rette kvalifikationer.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:02

Lars Aslan Rasmussen (S):

Det forstår jeg godt. Jeg synes bare, det er interessant. Det er jo interessant i forhold til integration, om man gerne vil lave nogle samarbejdsaftaler med flere lande, og det er bare det, jeg spørger til. Altså, er regeringen i gang med at prøve at lave nogle aftaler med nogle flere afrikanske lande? Er der et forhandlingsforløb? Det synes jeg egentlig er meget interessant at vide, i forhold til hvordan det er, man samarbejder.

Så ved jeg godt, at grænsekontrol er noget andet. Men som finansministeren udtaler, må man jo forstå, at det i hvert fald fra hans side er et ønske, og så spørger jeg, om integrationsministeren deler det ønske, altså at man skal lave nogle flere samarbejdsaftaler med lande i Afrika.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Som jeg allerede sagde først i mine svar her, er vi ikke i gang med at lave sær aftaler, som kan give udlændinge fra afrikanske lande lettere adgang til at få opholdstilladelse i Danmark. Men det har jeg jo allerede sagt, så der er svaret: Nej, vi er ikke i gang med at lave nogen sær aftaler.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Det sidste spørgsmål til spørgeren.

Kl. 15:03

Lars Aslan Rasmussen (S):

Så ministeren holder fast i udtalelsen om, at grænsekontrollen er særlig god, fordi den udelukker folk fra Mellemøsten og fra Afrika. Det skal jeg bare lige have bekræftet: Skal jeg forstå det sådan, at det sådan set er bedre, end at den udelukker nogle andre grupper, der heller ikke har ret til at være her? Er det et parameter i successen med grænsekontrollen, hvem det er, der kommer ind i landet – altså,

at man mere kigger på, hvor de kommer fra, end om de er berettiget til at være her?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Altså, det nytter simpelt hen bare ikke at blande tingene sammen. For det ene – og det er så det, finansministeren har udtalt sig om – handler om at skaffe højt kvalificeret arbejdskraft til Danmark, og det, jeg taler om, er afvisning ved grænsen af folk, der ikke har en opholdstilladelse. Hvis man kommer til Danmark for at arbejde, har man jo netop en opholdstilladelse. Hvis man har et job på hånden og man har en aftale om at være her, så har man jo en opholdstilladelse. Og det er jo noget helt andet end de mennesker, der er afvist ved grænsen, fordi de netop ikke har opholdstilladelse i Danmark. Så man skal bare passe på ikke at komme til at blande de her to ting sammen, for det er vidt forskellige problemstillinger, vi står over for.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til såvel spørgeren som ministeren og skifter scene til skatteministeren. Det er et spørgsmål stillet af hr. Jesper Petersen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:05

Spm. nr. S 884

18) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S):

Er ministeren enig med erhvervsministeren i, at selskabsskatten skal sættes ned, som det fremgår af artiklen »Regeringen overvejer at sænke selskabsskatten« den 21. februar 2017 i Jyllands-Posten, og betyder det i så fald, at den tidligere V-regerings såkaldte ACE-fradrag er endeligt skrinlagt?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:05

Jesper Petersen (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Er ministeren enig med erhvervsministeren i, at selskabsskatten skal sættes ned, som det fremgår af artiklen »Regeringen overvejer at sænke selskabsskatten« den 21. februar 2017 i Jyllands-Posten, og betyder det i så fald, at den tidligere V-regerings såkaldte ACE-fradrag er endeligt skrinlagt?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:05

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak, og tak for spørgsmålet. Det er ikke første gang, jeg får det spørgsmål. For for 14 dage siden var der også et par spørgsmål om netop det her – godt nok ikke fra hr. Jesper Petersens parti, men fra et andet parti på venstrefløj – og derfor må jeg beklage over for de seere, der fulgte med for 14 dage siden, for mit svar vil læne sig meget op af svaret fra dengang.

Jeg mener ikke, at hr. Jesper Petersens præmis er rigtig. Som jeg forstår og har læst den artikel, som erhvervsministeren udtaler sig i, siger erhvervsministeren ikke, at vi skal sænke selskabsskatten i morgen. Erhvervsministeren siger noget om den skattekonkurrence, Danmark er en del af, og som er en skattekonkurrence, der særlig

gør sig gældende på selskabsskatteområdet, og det redegør erhvervsministeren fint for, altså at den finder sted.

Det er jo en konkurrence, hvor tingene flytter sig, og noget af det, der har gjort, at tingene for nylig har flyttet sig, er, at briterne ved en folkeafstemning, som den britiske premierminister naturligvis respekterer, beklageligvis har besluttet sig for at forlade EU. Og som led i den politiske diskussion, der opstod i Storbritannien og i dialogen mellem den britiske regering og EU, er spørgsmålet om, at Storbritannien nu får frihed til i større omfang at indgå i den globale skattekonkurrence, blevet rejst.

Hvis Storbritannien pludselig går ind og nedsætter sin selskabsskat, hvad noget kunne tyde på, eller på anden måde forbedrer sine rammevilkår, sådan at man kan tiltrække danske virksomheder, danske arbejdspladser, flytte dem fra Danmark til Storbritannien, så bliver vi som ansvarlig regering nødt til at tage bestik af det. Det er det, der ligger i erhvervsministerens udtalelser. Jeg synes, det er super fornuftigt af ham at udtale sig på den måde, som han har gjort. Det betyder bare ikke, at vi aktuelt har nogen planer om at sænke selskabsskatten.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:07

Jesper Petersen (S):

Så regeringens finanslovsforslag vil ikke indeholde forslag om at sænke selskabsskatten, og en ny 2025-plan fra regeringen vil heller ikke indeholde et forslag om at sænke selskabsskatten; det er mere løse overvejelser om, hvad der kan ske. Der er ikke noget konkret forslag fra regeringens side om at sænke selskabsskatten. Er det korrekt forstået?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg kommer ikke herved og svarer på hr. Jesper Petersens spørgsmål med en viden om, at regeringen har nogen aktuelle planer om at sænke selskabsskatten direkte. Der er jo nogle overvejelser om at gøre det indirekte, og det er bl.a. også overvejelser, som der bliver skubbet på af spørgerens parti, og det er et ønske om at give et større fradrag for forskningsudgifter – et fradrag i selskabsskatten er en indirekte sænkelse af selskabsskatten. Det kunne være i forbindelse med den sag, der handler om, at virksomheder ikke kan trække deres driftsomkostninger fra, når de udvider, og som pågår ved Højesteret, hvor der har været et politisk ønske om, at man, hvis Højesteret stadfæster landsrettens kendelse, ruller det tilbage. Hvis man ruller det tilbage, vil det de facto være en indirekte sænkelse af selskabsskatten. Så sådan noget kan jeg jo ikke udelukke, men at sænke selskabsskatten ad fordøren har jeg på nuværende tidspunkt svært ved at se for mig. Men vi følger den globale skattekonkurrence, som erhvervsministeren var inde på, og jeg kan ikke udelukke, at det kommer til at ske i den her regerings tid.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:08

Jesper Petersen (S):

De to mulige ændringer, som skatteministeren er inde på, er jo noget helt andet end at sætte selskabsskatteprocenten ned, som er det, ar-

tiklen handler om. Og skatteministeren har ret i, at også mit parti gerne vil have, at der er bedre vilkår for at investere i forskning og udvikling af nye maskiner og robotter og andet udstyr. Det er noget af det, der vil gavne vores erhvervsliv sammen med den dom, som skatteministeren også omtaler. Det er et emne, vi også er optaget af, men det har ikke noget at gøre med det, som erhvervsministeren taler om i Jyllands-Postens artikel, som handler om en sænkelse af selskabsskatteprocenten.

Så vil skatteministeren ikke bare gøre det helt klart, at der ikke er nogen sænkning af selskabsskatteprocenten på vej? At det ikke er et forslag, og at det ikke er det, man skal forstå på erhvervsministeren.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Skatteministeren.

Kl. 15:09

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jamen jeg tror, det vil være gavnligt, hvis jeg lige læser op af det, erhvervsministeren er citeret for. Erhvervsministeren siger her i Jyllands-Posten den 21. februar 2017, at derfor kan vi blive tvunget til at se på, hvordan vi får selskabsskatten sat ned de kommende år. Det fortæller han. Og det, der er oplægget til det, er udviklingen i Storbritannien og i USA. Og så siger erhvervsministeren efterfølgende, at vi kan se, at de ting, som sker i Storbritannien og USA, lægger et pres på Danmark, og vi kan se, at også andre lande planlægger at sænke den, siger erhvervsministeren. Og det er jo udtryk for, at vi skal følge den der globale skattekonkurrence.

Hvis man skal sænke den indirekte eller direkte, skal man finde et flertal i Folketinget, og med det udgangspunkt, Dansk Folkeparti har, og som spørgerens parti har, er det jo svært at se, at man kunne gøre det ad fordøren. Men hvis der kommer en global skattekonkurrence, kan den holdning jo ændre sig, al den stund at spørgerens parti f.eks. selv var med til at sænke selskabsskatten, at da man havde regeringsmagten for få år siden.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:11

Jesper Petersen (S):

Okay, vi har forskellige replikker frem og tilbage med mange ord. Nu prøver jeg på at konkludere, og så må skatteministeren modsige mig, hvis jeg ikke rigtig har forstået, hvad det er, vi har været igennem nu og her inden for de sidste par minutter. Erhvervsministeren er kommet med nogle løse overvejelser om, at der foregår diskussioner i andre lande om selskabsskatten, og selv om det antydes i artiklen, har regeringen ikke nogen konkrete forslag om at sænke selskabsskatten, hverken i den kommende finanslov eller i den 2025-plan, man må forstå at regeringen arbejder med. Er det korrekt opfattet?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det skatteministeren, der svarer på, hvad erhvervsministeren måske har ment. Værsgo.

Kl. 15:11

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Ja, jeg tror også, at erhvervsministeren har været nede og svare på spørgsmålet. Forhåbentlig er der sammenhæng mellem det, jeg svarer, og det, erhvervsministeren har svaret.

Man kan ikke udlægge det på den måde, som hr. Jesper Petersen gør. Det, erhvervsministeren har sagt, er: Der er en global skattekonkurrence, der sker nogle ting i Storbritannien. Hvis Storbritannien

sænker deres selskabsskat, hvis USA og præsident Trump sænker den amerikanske selskabsskat, så kan vi blive tvunget til at se på vilkårene for selskabsskatten direkte eller indirekte. Gør vi det nu? Nej, det gør vi ikke. Gør vi det, når der kommer en finanslov eller en 2025-plan i år eller til næste år? Det ved man jo ikke.

I øjeblikket går tingene stærkt, og derfor er min anbefaling, også til Socialdemokratiet, at følge med i, hvad der sker rundtomkring i verden og følge den globale skattekonkurrence, og så skal vi håndtere og agere ansvarligt efter det. Derfor kan vi komme i en situation, hvor vi bliver nødt til at se på selskabsskatten direkte eller indirekte, som hr. Brian Mikkelsen altså var inde på. Det er så et spørgsmål, om man kan komme igennem med det her i Folketinget, og det vil tiden jo vise, hvis det bliver aktuelt.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til både spørgeren og ministeren og går videre i rækken af spørgsmål til ministre.

Denne gang er det til miljø- og fødevareministeren af fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti, som hermed får ordet for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 852

19) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Med henvisning til svar på spørgsmål nr. 467, MOF, alm. del (2016-2017), mener ministeren så, at det er i orden, at der foregår en lovliggørelsessag vedrørende stenvolden ved Nørlev Strandvej, og vil ministeren så også indstille over for Kystdirektoratet, at der påbegyndes lovliggørelsessager, når det drejer sig om andre steder, hvor sten er udlagt som kystsikring uden tilladelse?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo.

Kl. 15:13

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Med henvisning til svar på spørgsmål nr. 467 MOF, alm. del (2016-2017) mener ministeren så, at det er i orden, at der foregår en lovliggørelsessag vedrørende stenvolden ved Nørlev Strandvej, og vil ministeren så også indstille over for Kystdirektoratet, at der påbegyndes lovliggørelsessager, når det drejer sig om andre steder, hvor sten er udlagt som kystsikring uden tilladelse?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:13

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak til spørgeren for spørgsmålet om lovliggørelsessager, som jeg vil besvare todelt.

Når Kystdirektoratet bliver opmærksom på ulovligt etableret kystbeskyttelse, foretager direktoratet på baggrund af kystbeskyttelsesloven en vurdering af, om anlægget skal retligt lovliggøres, eller om der skal påbydes fysisk lovliggørelse. Det er en opgave, som jeg har delegeret til direktoratet, og spørgsmål om lovliggørelse er et helt naturligt led i håndhævelsen af kystbeskyttelsesloven.

Til spørgsmålet om, hvorvidt jeg vil indstille over for Kystdirektoratet, at der påbegyndes lovliggørelsessager andre steder, er mit svar ja. Når Kystdirektoratet bliver opmærksom på et ulovligt forhold, skal de selvfølgelig søge det lovliggjort. Kystdirektoratet skal ikke føre et systematisk tilsyn med kystbeskyttelsen langs Danmarks

kyster. Det har vi simpelt hen ikke ressourcer til. Som spørgeren også er bekendt med, har vi næsten 7.500 km kyststrækning i Danmark, så det ville være helt, helt urealistisk. Mange af de forhold er desuden lovlige, hvis de blev etableret før 1988.

Kystdirektoratet tager sager op på baggrund af konkrete anmeldelser. I særlige tilfælde går Kystdirektoratet ind og undersøger lovligheden af kystbeskyttelse af egen drift. Det sker navnlig, når Kystdirektoratet i forbindelse med en verserende sag konstaterer, at ikke-lovliggjort kystbeskyttelse skader nabostrækninger. Det er eksempelvis tilfældet i sagen ved Nørlev Strand.

I lyset af den seneste tids hændelser, bl.a. med stormen Urd, anerkender regeringen, at der er behov for at adressere udfordringen med klimatilpasning og kystbeskyttelse, og regeringen er derfor gået i gang med at undersøge, hvordan kystbeskyttelsesindsatsen styrkes. Undersøgelsen kommer også til at omfatte en undersøgelse af kystbeskyttelsesmetoder, og om den eksisterende lovgivning kan løse de udfordringer, vi står over for med klimaforandringerne, eller om der er behov for ændringer. Og resultatet af arbejdet vil foreligge til sommer.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 15:15

Pia Adelsteen (DF):

Tak for svaret. Når jeg har spurgt, er det selvfølgelig, fordi jeg får mange henvendelser fra borgere, som måske også sådan lidt ulovligt, eller hvad vi nu skal sige, har forsøgt at sikre deres ejendomme ved at sætte sten ned på stranden. Sådan er det jo. Lige præcis volden ved Nørlev Strandvej har faktisk ligget der i rigtig mange år, og det er kendt, at kommunen jo ikke har ansøgt om at få lov til at have den, og derfor studsede jeg lidt over, at man først nu har påbegyndt en lovliggørelsessag.

Det kan jo betyde to ting. Man kan enten sige, at det er helt i orden, I må gerne have den, eller man kan bede om at få den fjernet. Nu har man jo ved de huse ved siden af Nørlev Strand endelig fået lov til at lægge sten ud, så det vil nok ikke give nogen mening at fjerne dem foran vejen nu – mener jeg – men det synes jeg da også ministeren skal have lov til at svare på. Når jeg spørger om det her med lovliggørelse andre steder, kunne jeg fornemme på ministeren, at man faktisk er indstillet på, at det skal være o.k. nogle steder at bruge sten, altså bruge den såkaldte hårde kystsikring. Det synes jeg da lyder rigtig rart, og det vil jeg bare gerne have bekræftet.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:16

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Det kan jeg bekræfte. I al det omfang at det er nødvendigt at bruge hård kystbeskyttelse, hvor det ikke medfører skade, erosion og lignende, og hvor man ikke kan lave andre gode løsninger, er regeringen indstillet på, at hård kystbeskyttelse skal anvendes. Jeg er også selv af den opfattelse – og det er selvfølgelig noget af det, vi kommer til at drøfte også med spørgerens parti, når vi kommer lidt længere hen på foråret – at vi skal drøfte det her forhold om lovliggørelse, og hvorvidt man i al evighed skal dokumentere, om det har været der eller ikke været der. Det kan være trapper op ad klitter eller andre ting og sager. Det mener jeg simpelt hen er noget vi bliver nødt til at have en drøftelse om, f.eks. i forhold til om der er et bestemt årstal, der skal være afgørende for, hvorvidt en installation kan være der eller ej.

Derfor har jeg også sagt – jeg tror også til spørgeren her i salen – at vi er fuldstændig fordomsfri omkring det arbejde, vi har igangsat i regeringen, når det gælder kystsikring, så længe vi ikke får skader på sider. I forhold til den konkrete sag i Hjørring og lovliggørelsen der, vil jeg bare lige kort nævne, fordi min tid er gået på det her spørgsmål, at Hjørring Kommune har tilkendegivet, at de vil indsende en ansøgning om lovliggørelse. Og det synes jeg er ganske glimrende.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:17

Pia Adelsteen (DF):

Det synes jeg også er rigtig godt. Det er altid godt, når tingene foregår lovligt ude i landet og også fra offentlige myndigheders side. Alt andet lige ved vi jo, at lige præcis på det sted har jeg i hvert fald en rimelig god stedsans efterhånden og ved rigtig meget om de sager, der har været. Jeg ved da også, at mange andre har søgt om at få lov til at lave kystsikring med de såkaldte sten. Nu har de endelig fået lov, og det tror jeg da også gør, at en hel del af de borgere, der er der, bor deroppe eller har sommerhus deroppe, nu kan sove roligt om natten. Så jeg er meget positiv over svaret, og så håber jeg selvfølgelig på, at vi kan få ændret reglerne, så flere kan sove godt om natten.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jeg vil bare helt grundlæggende sige, at regeringen er på borgernes side i det her, for det er utrolig vigtigt, at man skal kunne sove trygt om natten. Så er der lokale forhold, der nogle gange spiller ind. Det kan være, man ikke kan blive enige i en gruppe af lodsejere, eller der kan være nogle hensyn, der skal tages af landskabelig karakter eller lignende, men det er noget, vi simpelt hen bliver nødt til at diskutere med hinanden. Det er også derfor, regeringen har sagt, at vi gerne via Kystdirektoratet sætter os for bordenden i de her sager, så vi får lavet den rette model fra begyndelsen.

Så må vi være ærlige og sige, og det gælder i alle livets forhold, at kommunikation kan være en vanskelig ting, og når sindene er i kog visse steder rundt i landet, bliver det nu engang ikke den mest optimale dialog, vi får, og sådan er det også på det her felt. Men vi vil fra regeringens side gøre, hvad vi kan, for at folk kan sove trygt om natten, at vi kan etablere hård kystsikring der, hvor det er nødvendigt, og at vi får lavet nogle helhedsløsninger langs vores kyster, så vi ikke bare skubber problemet videre til naboer.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Sidste omgang til spørgeren i det her spørgsmål.

Kl. 15:19

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil igen sige tak for svaret. Det, der måske kan bekymre mig – noget, jeg synes fungerer lidt som en såkaldt kattelem – er, når man siger: Bare der ikke foregår noget omkring de hårde stensætninger. Vi ved jo, at det, når man laver hård kystsikring, kan have en effekt andre steder, og vi ved, at det, når man laver en mole, kan have en effekt andre steder. Det er den ene ting.

En helhedsløsning kan jo være rigtig mange ting, og det har vi også diskuteret, altså om det er hen over to kommuner, eller om det er en grundejerforening. Men jeg håber på, at vi hurtigst muligt kan

komme i gang med det her, for det er jo vigtigt, at folk, inden det bliver vinter igen, kan få lov til at lave noget sikring, der rent faktisk virker.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jeg kan garantere spørgeren, at vi arbejder i allerhøjeste gear på det her, fordi vi i regeringen – det ved jeg også spørgeren og spørgerens parti har – har en stor interesse i, at vi får taget de rette skridt, så vi får fjernet de forhindringer, der er, for at vi kan have mere smidige processer, der i højere grad tager hensyn til borgeren og borgerens situation, end vi har haft hidtil. Det har ikke været ond vilje, det har været den måde, man har gjort det på indtil nu, men det kan vi se har nogle negative sideeffekter, og det handler vi på og gør noget ved hurtigst muligt.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til både spørger og minister.

Næste spørgsmål er med samme spørger og minister.

Kl. 15:20

Spm. nr. S 853

20) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Mener ministeren, at også Kystdirektoratet skal søge om lov til sandfodring og revlefodring, og vil ministeren i bekræftende fald overtage myndighedsopgaven, således at Kystdirektoratet ikke er myndighedsinhabil?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Fru Pia Adelsteen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 15:20

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at også Kystdirektoratet skal søge om lov til sandfodring og revlefodring, og vil ministeren i bekræftende fald overtage myndighedsopgaven, således at Kystdirektoratet ikke er myndighedsinhabil?

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:21

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Det er jo så dejligt, når man kan slå flere fluer med ét smæk, så vi kan klare det på én gang, så det er fantastisk. Jeg takker spørgeren igen for at få muligheden for at belyse emnet.

Staten har efter fast praksis i mere end 150 år udført statslig kystbeskyttelsesarbejde uden en formel tilladelse. Når en praksis har været fulgt igennem så lang tid, kan der efter mit ministeriums vurdering ikke i dag sættes spørgsmålstejn ved lovligheden af den. Der kræves derfor ikke i dag en tilladelse efter kystbeskyttelsesloven, når Kystdirektoratet udfører kystbeskyttelse.

Det er dog vigtigt, at der ikke kan rejses tvivl om grundlaget for en så betydningsfuld opgave, som den statslige kystbeskyttelsesindsats er. Derfor overvejer vi også i mit ministerium i øjeblikket, hvordan vi kan tilvejebringe et mere klart juridisk grundlag for Kystdirektoratets kystbeskyttelsesindsats end den nævnte praksis, og det kan gøres på flere måder.

En måde er at indføre en tilladelsesordning i kystbeskyttelsesloven, men vi er stadig væk i gang med overvejelserne. Vi kigger naturligvis også på, hvordan andre lande håndterer det her, og Kystdirektoratet indgår i tværnationale samarbejder for at lære af erfaringerne andre steder. Og det ved jeg at spørgeren er tryk ved.

Vores foreløbige overvejelser om en kommende ordning bygger på følgende elementer: Hverken Miljø- og Fødevareministeriets departement eller andre danske myndigheder har den faglige ekspertise til at overtage Kystdirektoratets opgave med kystsikring af den jyske vestkyst og andre truede kyststrækninger. Derfor har jeg ingen planer om at flytte den opgave fra Kystdirektoratet.

Den kommende ordning skal dog tage højde for reglerne om myndighedsinhabilitet, som spørgeren også adresserer. Vi skal derfor nøje overveje, hvordan vi bedst kan håndtere det forhold, at Kystdirektoratet ville skulle søge om tilladelse hos sig selv, hvis løsningen bliver en tilladelsesordning. Det vurderes ikke at være udelukket at finde en ordning, hvor Kystdirektoratet kan meddele tilladelse til sig selv. Sådanne ordninger kendes i dag eksempelvis fra kommunernes administration af byggesager.

Det er ikke ualmindeligt, at en myndighed kan have flere kasketter på, og det er klart, at vi selvfølgelig skal være opmærksomme på den interessekonflikt. Men helt grundlæggende tror jeg også, at spørgeren ligesom jeg har stor tillid til, at vores myndigheder udfører arbejdet på ordentlig vis. Så kan man altid diskutere, om man er tilfreds med alt det arbejde, myndighederne udfører.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:23

Pia Adelsteen (DF):

Nu skal man jo passe på, men tillid er et sjovt ord, især i disse tider. Grunden til, at jeg spørger, er jo, at når man er en myndighed og man har myndighed over alle andre, og man kan give afslag og tilladelse, så kan det nogle gange godt virke, hvad kan man sige, forkert på borgerne, at myndigheden giver sig selv lov, men giver borgerne afslag på deres ansøgninger. Og det er jo derfor, jeg spørger. Jeg synes jo også, at det bør være sådan, at når Kystdirektoratet er ude at sandfodre eller revlefodre, ved man godt, at det kan have en effekt andre steder. Og derfor bør der jo være en eller anden form for kontrol.

Jeg er godt klar over, at der ikke er en myndighed, der har samme erfaring og samme viden som Kystdirektoratet, og derfor ved jeg måske heller ikke, om jeg ville være mere tryk, hvis ministeren fik opgaven – det er så en helt anden sag. Men forstå mig ret: Det kan godt give noget murren i krogene, når en myndighed har to kasketter på. Det er egentlig den problematik, jeg gerne vil have rejst.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:24

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jeg synes også, det er helt relevant at rejse den problemstilling. Det er klart, at man altid kan reflektere over, om det er en hindring for god myndighedsbetjening og lignende at have det her habilitetsforhold. Jeg vil gerne sige, at jeg simpelt hen aldrig har haft tanken, at det, man – i det her tilfælde Kystdirektoratet – foretog sig, ikke skulle være det bedst tænkelige for beskyttelsen af den politiske aftale, vi har sat op for Vestkysten. Det har simpelt hen aldrig været en tanke. Det har været sådan helt naturligt for mig at tænke: Der er en politisk aftale; den honorerer Kystdirektoratet i den leverance, der skal være.

Men det er klart, som jeg også sagde i min besvarelse, at vi gerne drøfter forholdet omkring myndighedsinhabilitet, men jeg tænker, at vi grundlæggende set har et meget, meget fint setup omkring det her. Men jeg forstår godt, at der kan være murren i krogene – det forstår jeg godt.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:25

Pia Adelsteen (DF):

Jeg skal heller ikke trække det i langdrag, for jeg forstår udmærket godt problematikken. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får det diskuteret på et eller andet tidspunkt, for – hvad kan man sige – en ting er, at den faglige ekspertise ligger i Kystdirektoratet og måske ikke andre steder, og at det kan gøre det svært. Men en anden ting er, at det lidt er som med kommunale byggesager, som ministeren selv kom med eksemplet på, nemlig at det nogle gange godt kan virke meget forkert på folk, at de har fået at vide, at de ikke måtte bygge en garage, men nu må kommunen godt. Det ses jo også nogle steder trods alt.

Så uanset hvor meget tillid man har til en myndighed, kan man også godt nogle gange få lyst til at sige det ord, man ikke må sige, eller i hvert fald nogle gange få en fornemmelse af, at tingene måske ikke foregår helt regelret.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:26

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg tænker, at det i den proces, vi har her i foråret, frem mod at vi skal drøfte hele det her med opsætning af kystsikring og klimatilpasning osv., er relevant, at vi prøver at lave et skriv om, om det her er et problem, og eventuelt hvad man gør andre steder. Jeg ved ikke, hvordan man f.eks. gør det i Sverige eller Norge, og om der er noget myndighedsinhabilitet der. Og så kan vi også måske bare få en vurdering af, om det så er et problem – forstå mig ret – der er så problematisk, at vi bør handle på det, eller om det er noget, det er godt bare at have på sin opmærksomhedstavle, altså at der er det her forhold. Det synes jeg da at vi helt fordomsfrit bare skal se på i løbet af foråret.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Sidste omgang til spørgeren.

Kl. 15:26

Pia Adelsteen (DF):

Det er måske bare det sidste spørgsmål: Når man nu som myndighed er myndighed over sig selv, kan man sige, er der så mulighed for, at borgere kan klage over en myndigheds afgørelse? Altså, hvis Kystdirektoratet giver sig selv en tilladelse til noget, og borgerne siger, at det er helt urimeligt, kan man så som borger klage?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:27

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Mit instinkt siger mig, at svaret er ja, men det vil jeg gerne svare på skriftligt til spørgeren, så spørgeren får det helt rette setup. Jeg erindrer, at der er en klageinstans, men vil gerne svare skriftligt.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til såvel spørgeren som ministeren.

Vi går videre i rækken af spørgsmål, og det er nu til børne- og socialministeren af fru Kirsten Normann Andersen, SF.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 840

21) Til børne- og socialministeren af:

Kirsten Normann Andersen (SF):

Vil ministeren – på baggrund af endnu en sag, hvor en kommune og region ikke kan blive enige om udlevering af et blodsuktermålingsapparat til en borger med diabetes – oplyse, hvornår ministeren har tænkt sig at træde i karakter og stoppe kommunal eller regional kassetækning, siden ministeren jo klart har fastslået i sine tidligere svar til Sundheds- og Ældreudvalget, at det er den myndighed, der har den tætteste kontakt til borgeren, der skal udlevere hjælpemidlet, hvis det er bevilget og der er tvivl om, hvem der skal betale?

Kl. 15:27

Skriftlig begrundelse

Ifølge Sundhedsstyrelsens egen vejledning må det ikke komme borgeren til skade, hvis en kommune og en region er uenige om, hvem der skal betale for et behandlingsredskab eller hjælpemiddel. Derfor er det den myndighed (kommune eller region), der har tættest kontakt til borgeren, der skal udlevere det nødvendige, indtil der er sket en afklaring, i stedet for at henvise til et ringere og billigere hjælpemiddel, som vi har oplevet i en sag fra Favrskov Kommune. Der henvises til indslag om sagen i nyhederne på TV 2 Østjylland den 1. marts 2017 kl. 19.30.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:27

Kirsten Normann Andersen (SF):

Tak for det.

Vil ministeren – på baggrund af endnu en sag, hvor en kommune og region ikke kan blive enige om udlevering af et blodsuktermålingsapparat til en borger med diabetes – oplyse, hvornår ministeren har tænkt sig at træde i karakter og stoppe kommunal eller regional kassetækning, siden ministeren jo klart har fastslået i sine tidligere svar til Sundheds- og Ældreudvalget, at det er den myndighed, der har den tætteste kontakt til borgeren, der skal udlevere hjælpemidlet, hvis det er bevilget og der er tvivl om, hvem der skal betale?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:28

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak. Min klare holdning er, at hvis alle er enige om, at en borger har brug for et givet redskab, f.eks. et helt bestemt blodsuktermålingsapparat, så skal borgeren naturligvis også have apparatet, og så må man derefter finde ud af, hvem der skal betale. Jeg er faktisk rigtig glad for spørgsmålet i dag, fordi det giver mig anledning til at understrege, at borgerne altså ikke må komme i klemme i sådan nogle situationer. Det er også det, der er fastsat som princip i det såkaldte afgrænsningscirkulære, som jo siger, at hvis der er tvivl om, hvorvidt det er regionen eller kommunen, som spørgeren jo også siger, der skal betale for et givet redskab, så er det vigtigt, at tvivlen ikke kommer borgeren til skade.

Den myndighed – det være sig kommune og det være sig region – som har den tætteste kontakt med borgeren, skal i givet fald umiddelbart levere det pågældende redskab til borgeren, og så må betalingsspørgsmålet efterfølgende afklares myndighederne imellem. Afgrænsningscirkulæret hører jo til på sundhedsministerens ansvarsområde, men jeg ved fra sundhedsministeren, at spørgsmålet om en bedre håndtering af snitfladerne imellem regionernes og kommunernes tildeling af behandlingsredskaber og hjælpemidler faktisk bliver behandlet i Udvalget om det nære og sammenhængende sundhedsvæsen, som skal afrapportere her i juni 2017. Når rapporten foreligger, og den tror jeg faktisk godt kan gøre os klogere også på den her problematik, så vil jeg tage kontakt til sundhedsministeren med henblik på at drøfte, hvordan vi i fællesskab kan sikre, at borgerne får den hjælp, de skal have, så ingen bliver sendt ud i ingenmandsland mellem to sektorer, mens myndighederne finder ud af, hvem der skal betale.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:29

Kirsten Normann Andersen (SF):

Det er jo også det, der står klart for alle: Sådan her er det. Ikke desto mindre opstår de her situationer alligevel hele tiden. Johnny og Maria er forældre til en skøn lille pige, der desværre fik konstatere diabetes for omkring 3 år siden. Den lille pige er heldig, for hun har forældre, som er indstillet på at gøre alt for at undgå følgesygdomme. Derfor er de meget omhyggelige med at måle blodsukker og regulering af insulin. I de 3 år har de to forældre 24-7 målt blodsukker hver anden time. De har samtidig begge to job, de skal passe, og deres lille datter skal passe sin skole. De får ros af sygehuset for den fine pasning, men sygehuset har angiveligt også konstateret, at de klarer det fint med de nuværende redskaber. Kommunen vil heller ikke betale, for de klarer det jo fint.

Vil ministeren komme med et bud på, hvem der skal betale for den glukosesensor, som alle er enige om at familien har ret til nu?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:30

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det vil jo altid bero på en konkret og individuel vurdering. Jeg kan ikke ud af det oplæste, som jeg egentlig synes er en rigtig, rigtig fin historie, som også understreger, at der er problematikker her, konkludere, hvem der er tættest på, når jeg mundtligt får forelagt sådan en enkeltsag. Det er jo også op til kommune og region internt at afklare det og lave aftaler med hinanden. Så jeg vil gerne understrege, at kommuner og regioner selvfølgelig skal leve op til deres ansvar for at sikre, at det fornødne samarbejde bliver tilstrækkeligt og godt, så borgerne ikke oplever at komme i klemme.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 15:31

Kirsten Normann Andersen (SF):

Jeg blev selv meget berørt over en opdatering, hvor de to forældre proklamerede, at de for første gang i meget lang tid skulle have kæresteweekend. Man kan altså ikke leve et fornuftigt voksenliv, når man hver anden time vækkes af et vækkeur, som skal sende den ene af de to forældre ind for at stikke i den lille pige. Datterens fingre er

ødelagt af de mange stik, som jo er fuldstændig unødvendige, netop når der findes ny teknologi. Kommunen kan naturligvis læne sig tilbage og vente på, at en hel familie vælter, eller forebygge, at det sker, ved at bevilge den her glukosesensor som et hjælpemiddel til at opretholde et normalt familieliv.

Vil ministeren ikke medgive, at man med rette kan pålægge kommunen at afholde udgiften, uanset hvem der måtte skulle betale, og så man efterfølgende måtte afklare eventuelle tvivlsspørgsmål?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg bliver også berørt af historien. Jeg er rigtig glad for, at spørgeren tager det med ind i Folketingssalen, for der skal ikke herske nogen tvivl om, at borgerne skal have udleveret de hjælpemidler, der er nødvendige. Længere er den sådan set ikke. Det vil jeg gerne slå fast med syvtommersøm. Hjælpemiddelreglerne siger jo også netop, at støtten skal ydes til det bedst egnede og det billigste hjælpemiddel, og det er den samlede vurdering, der skal ligge til grund. Så jeg ser frem til det udvalgsarbejde, som kommer, og som altså bliver færdigt her i juni 2017, og så vil jeg som sagt tage en drøftelse med sundhedsministeren om den relevante problematik.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:33

Kirsten Normann Andersen (SF):

Jeg synes, det er urimeligt, at de to forældre skal vente på en afgørelse. Og specielt er det urimeligt for den lille pige, som helt sikkert er plaget af at skulle stikkes i fingrene hele tiden. Jeg synes, det ville være rimeligt, hvis vi her kunne sige, at der skal sendes besked til kommunerne om, at de skal løse problemet. For det er netop det, der fremgår af den seneste afgørelse, nemlig at kommunerne skal løse problemet, eller at regionerne skal løse problemet. Når det så ikke sker, hvad vil ministeren så stille op med det?

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:33

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det er jo vigtigt at konstatere, at ansvaret ligger i samarbejdet mellem kommune og region. Det tilsiger afgrænsningscirkulæret, som ligger under sundhedsministerens ressort, også. Jeg henholder mig til, at de regler naturligvis skal følges. Derfor vil jeg også gerne være meget klar i min udmelding om, at jeg forventer, at man afklarer de problematikker. Jeg forventer, at man først og fremmest tildeler hjælpemidler, og så afklarer man efterfølgende, hvem der skal betale. Jeg erklærer mig fuldt ud enig med ordføreren i, at en borger og en familie ikke skal komme i klemme og ikke være kastebold i et system. Man skal ikke kastes frem og tilbage mellem kommune og region. Det er ikke rimeligt, men det er også ude i region og kommune, at beslutningen skal træffes, og ikke inde på Christiansborg.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Dermed siger vi tak til spørgeren.

Vi beholder ministeren på plads, for det næste spørgsmål er også til børne- og socialministeren, men det er af fru Julie Skovsby, Socialdemokratiet.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 875

22) Til børne- og socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Er det rigtigt forstået, at ministeren siden samrådet den 21. februar har ændret holdning til de såkaldte private børnepassere, og at det dagtilbudspil, som præsenteres senere på foråret, vil indeholde elementer, som både er en styrkelse af kvaliteten og tilsynsdelen af de private pasningsordninger?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Værsgo.

Kl. 15:34

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Er det rigtig forstået, at ministeren siden samrådet den 21. februar har ændret holdning til de såkaldte private børnepassere, og at det dagtilbudspil, som præsenteres senere på foråret, vil indeholde elementer, som både er en styrkelse af kvaliteten og tilsynsdelen af de private pasningsordninger?

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak. Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at jeg ikke har skiftet holdning til tilskud til privat pasning og til private pasningsordninger siden samrådet den 21. februar. Som jeg var inde på i min besvarelse på samrådet dengang, er det vigtigt for regeringen, at familierne har en mulighed for at få et tilskud til privat pasning i stedet for dagtilbudspil, lige præcis fordi det kan være med til at give den fleksibilitet i hverdagen, som nogle familier har brug for, og det kan der være rigtig mange forskellige årsager til.

Så i det kommende udspil på dagtilbudsområdet vil der være et bredt fokus, og derfor vil det også være naturligt at kigge på de regler, som i dag gælder for tilskud til privat pasning og dermed også for de private pasningsordninger. I den forbindelse oplyste jeg også på samrådet, at jeg ser eventuelle justeringer for de private pasningsordninger som et led i det udspil.

Jeg kan også sige meget åbent, at vi ikke har lagt os fast på det konkrete indhold på nuværende tidspunkt, og derfor kan jeg af gode grunde ikke oplyse nu, hvilke initiativer som konkret vil indgå i udspillet, når det bliver offentliggjort. Jeg vil dog sige, at det er vigtigt at fastholde, at private pasningsordninger jo ikke er dagtilbud i dagtilbudslovens egentlige forstand. Det er en ordning, som i meget vid udstrækning skal kunne honorere den enkelte families behov, men hvor der også kan være elementer, som er mere usikre end i dagtilbud, f.eks. kan en privat pasningsordning opsiges en aftale om pasning af et barn, hvilket et dagtilbud jo i udgangspunktet ikke kan.

Så det vil være et kardinalpunkt for regeringen, at eventuelle justerede regler i forhold til den private pasning ikke må spænde ben for de fleksible løsninger, som nogle forældre har brug for for at få hverdagen til at hænge sammen, samtidig med at barnets tarv naturligvis varetages på bedst mulig vis.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:36

Julie Skovsby (S):

Tak for ministerens svar. Jeg vil gerne indlede med at sige, at hvis ministeren har skiftet holdning, er det helt okay. Det skal jo ikke væ-

re sådan, at der er en kritik af det. Det ville vel svare lidt til, hvis der var et lavt fremmøde, at man så skældte ud på de mennesker, der var mødt op. Så er det helt okay, hvis ministeren har skiftet holdning.

Det talepapir, der er fra samrådet den 21. januar, kan alle jo læse, for det ligger offentligt, og der sagde ministeren jo også, at hvis der var medlemmer, som mente, at der var bekymringer, der skulle overvejes, tog man det gerne med.

Der er ingen tvivl om, at jeg ønsker, at alle børn skal have en god start på livet, og lige præcis med hensyn til de private pasningsordninger ser vi nogle udfordringer. Når ministeren nu er citeret for at sige, at der i dagtilbudspillet vil blive set på både kvaliteten og tilsynsdelen, så bliver jeg positivt overrasket, for det er jo nye toner fra regeringen. Derfor vil jeg gerne spørge ind til, om ministeren deler den bekymring, som der er, nemlig at tallet er stigende, i forhold til hvor mange børn der er omfattet af private pasningsordninger. Det er 9.000 børn, der er i dag bliver passet, og det er steget siden maj 2015, hvor den daværende regering fremlagde sin børnepakke. Der kunne man læse, at det var 7.800 børn, tilbage i 2010 var det 5.227 børn, så vi ser en stor stigning.

Som ministeren også selv siger, er der behov for at se på kvaliteten og tilsynsdelen, så jeg vil gerne spørge lidt nærmere ind til: Er ministeren bekymret for den her udvikling? Tænker ministeren, at forældrene har brug for bedre oplysning omkring de private pasningsordninger? Og tænker ministeren også, at der er en udfordring i forhold til cpr-numre og registrering af børn i private pasningsordninger?

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak. Jeg synes, at det var en rigtig, rigtig god drøftelse, vi havde på det lukkede samråd, og i løbet af det lukkede samråd noterede jeg mig også adskillige meget forskellige, divergerende holdninger til emnet, som vi drøfter lige nu. Min egen holdning er, at jeg ikke som sådan er så bekymret over, at der er flere forældre, som vælger en privat passer. Der kan være mange årsager til, at børn bliver passet privat. Jeg synes kun, at det er af det gode, hvis der eksempelvis er flere mormødre eller farmødre, som kommer i spil og dermed bliver en aktiv og god del af børnenes liv. Så umiddelbart er jeg ikke så bekymret.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:39

Julie Skovsby (S):

Men det, der jo også har stået klart i de svar, som ministeren har givet til Jakob Sølvhøj fra Enhedslisten og Pernille Bendixen fra Dansk Folkeparti og mig selv, er jo, at der simpelt hen mangler klarhed omkring det her område, så hvor mange bedsteforældre der passer børnebørn i private pasningsordninger ved ministeren jo ikke. Det ved jeg heller ikke. Jeg kan bare se, at der er sket en stor, stor stigning, jeg kan se, at det af den tidligere regering blev fremført, at størstedelen af tilskuddet udbetales til forældre med børn mellem 0 og 2 år. Det er altså den her store stigning, vi har set, hvor det i dag er omkring 9.000 børn.

Så jeg vil spørge ministeren, om der nu vil komme større klarhed om det her område. Hvis der er en bekymring, for det må der jo være, hvis ikke ministeren er citeret forkert til DR Nyheder, så vil jeg gerne have ministeren til at svare på, hvorfor det er, at ministeren

ønsker at gribe ind og se på kvaliteten og tilsynsdelen, hvis ikke der er nogen bekymring.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

I forhold til det første om antallet og hvad det er for typer af private passere, så er det jo ganske vanskeligt, fordi det er nogle data, vi ikke har, og som vi ikke indhenter. Jeg vil også bare lige henlede spørgers opmærksomhed på, at vi faktisk i et netop fremsat lovforslag, L 107, jo har foreslået at stille yderligere indholdsmæssige krav til de private pasningsordninger, og som følge heraf sker der en styrkelse af kommunernes tilsyn. Så jeg synes jo sådan set, at vi gør noget, og jeg stiller mig også til rådighed for en yderligere diskussion af selv samme emne.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:41

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg synes, at jeg her til sidst lige bliver nødt til at spørge, om ministeren er blevet citeret forkert i DR Nyheder. Altså, er det rigtigt forstået, at ministeren i dagtilbudspillet, som kommer senere på efteråret, vil se både på kvalitet og tilsynsdelen af private pasningsordninger? Det det går jeg ud fra at ministeren gør, fordi ministeren har en bekymring for de her mange børn, som passes i private pasningsordninger. Er det ikke rigtigt forstået, eller har ministeren ikke nogen bekymring?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Først var jeg ved at svare ja, men så kom der lige den sidste del på. Selvfølgelig kan man have et godt tilsyn og diskutere faglighed og kvalitet, men uden at det beror på en bestemt bekymring. De private pasningsordninger vækker ikke store, voldsomme bekymringer hos mig, men derfor kan man stadig væk godt have ønske om at drøfte og diskutere både kvalitet og tilsyn.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til spørgeren og til ministeren.

Vi går videre til spørgsmål 23, som er til undervisningsministeren af fru Annette Lind, Socialdemokratiet.

Kl. 15:43

Spm. nr. S 861

23) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S) (medspørger: Morten Bødskov (S)):

Er ministeren enig med Liberal Alliances undervisningsordfører, Henrik Dahl, i, at de offentligt ansatte, herunder lærerne, kan betragtes som »hæmningsløs(e) og skamløs(e) i (deres) jagt på flere penge«, og hvordan oplever ministeren det i sit daglige virke?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen på folkeskolen.dk: »LA: Trivselsproblemer er et påskud for at få flere penge til skolen«.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:43

Annette Lind (S):

Tak for det. Er ministeren enig med Liberal Alliances undervisningsordfører, Henrik Dahl, i, at de offentligt ansatte, herunder lærerne, kan betragtes som »hæmningsløs(e) og skamløs(e) i (deres) jagt på flere penge«, og hvordan oplever ministeren det i sit daglige virke?

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 15:43

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

I mit daglige virke som undervisningsminister har jeg glæden af at opleve mange dygtige og dedikerede lærere, der brænder for deres fag og for at gøre en forskel for de elever, de følger et stort ansvar for. Jeg oplever ikke lærere som særskilt på jagt efter penge, men der er givetvis lærere rundtomkring på landets folkeskoler, som ville ønske, at der var afsat flere penge til arbejdet med elevernes læring og trivsel på netop deres skole. Og det er jo meget forståeligt, at man som fagperson ønsker at forbedre de rammer, man arbejder under.

Jeg var ikke til stede under den høring om trivsel, som Henrik Dahl deltog i forud for sit interview til folkeskolen.dk, men jeg kan forstå, at det er den høring, som er konteksten for artiklen, som spørgeren henviser til. Jeg kan også forstå, at Henrik Dahl i citatet, som spørgeren henviser til, refererer til en generel pointe fra Jørgen S. Dich om den herskende klasse. Konteksten for svaret til folkeskolen.dk kan jeg ikke forholde mig til nærmere. Jeg kan blot konstatere, at driften af folkeskolen er en kommunal opgave, som bl.a. byder på at sikre ordentlige rammer for elevernes trivsel. Og heldigvis har vi i folkeskolen dygtige lærere, der til stor glæde og gavn for eleverne engagerer sig i elevernes trivsel såvel som læring. Derudover har forældrene et ansvar for gennem opdragelsen af deres børn at sikre de bedste forudsætninger for, at de trives både i og uden for skolen.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:45

Annette Lind (S):

Tak for det. Det var jo et ikkesvar, og ministeren kan ikke forholde sig til, hvad partifællen siger. Når Henrik Dahl siger, at lærerne bruger eleverne som ofre for at få flere penge, så siger ministeren, at hun ikke kan forholde sig til det.

Jeg vil gerne bede ministeren om at forholde sig til sin egen ordførers udtalelse om, at lærerne bruger eleverne som ofre for at få flere penge.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:45

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Jeg synes, det er helt oplagt, at jeg som undervisningsminister tager udgangspunkt i det, der er min baggrund og mit virke og mit samarbejde med fagprofessionelle, lærere og pædagoger. Og som jeg

nævnte tidligere, tror jeg, det er meget naturligt, at man som fagperson ønsker at forbedre de rammer, man arbejder under. De økonomiske overordnede rammer vil der så typisk være en skoleleder eller en forvaltning som er ansvarlig for.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 15:46

Annette Lind (S):

Så det forholder sig sådan, at ministeren overhovedet ikke vil forholde sig til, at hun har en ordfører, der siger, at lærerne bruger eleverne som ofre? Vil ministeren så anerkende det samme, som ordføreren, Henrik Dahl, også siger, nemlig at den offentlige sektor er marineret i penge?

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ministeren.

Kl. 15:46

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Som jeg sagde tidligere, henviser Henrik Dahl i citatet, så vidt jeg har forstået, til en generel pointe fra Jørgen S. Dich om den herskende klasse. Jeg ved ikke, om ordføreren har læst det værk – jeg har desværre ikke nået at læse det selv endnu – men jeg kan forstå, at det er meget interessant og vist også, så vidt jeg husker, skrevet af en socialdemokrat. Men det kan vi jo gensidigt gøre, og så kan vi mødes igen og diskutere det værk, når vi er således oplyst.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi foreløbig tak til spørgeren og går til medspørgeren, nemlig hr. Morten Bødskov. Værsgo.

Kl. 15:47

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Det er jo fantastisk at opleve Liberal Alliances ministre. Og særlig ministeren her – på folkeskoleområdet – er kendt for at være, hvad man mildt sagt må karakterisere som frådende modstander af den nugældende folkeskolereform. Og de ting, der i mange sammenhænge er blevet sagt om reformen, er – også pænt sagt – relativt vilde. Nu er man så her, og den karakteristik af de offentligt ansatte, hr. Henrik Dahl giver, er jo meget speciel. Det lyder nærmest, som om det er fuldstændig uigenkendeligt for ministeren, og at alt bare er, som det skal være.

Så spørger jeg ministeren uden at tage hensyn til hr. Henrik Dahl: Mener ministeren, at de offentligt ansatte, herunder lærerne, kan betragtes som hæmningsløse og skamløse i deres jagt på flere penge?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 15:48

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Som jeg sagde i mit oplæg, refererede Henrik Dahl, så vidt jeg har forstået citatet, til en pointe hentet fra Jørgen S. Dich, der for en del år siden skrev et værk om den herskende klasse. Jeg synes, det lød som et spændende værk, og det er skrevet af en socialdemokrat. Vi kan jo ved lejlighed læse det værk, og så kan vi mødes om den generelle samfundsanalyse, som Jørgen S. Dich i det værk opridser. Jeg synes, det er svært at gøre det nu, når hverken ordføreren eller undertegnede har læst værket.

Kl. 15:48

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:48

Morten Bødskov (S):

Altså, jeg spørger ikke til noget værk af nogen art. Jeg kan se på ministeren, at det kan være svært ligesom at kigge op fra det talepapir, man har fået udleveret i ministersekretariatet – det er helt fint. Det har vi, der har været ministre, alle sammen prøvet. Nogle gange er man nødt til at holde sig til det papir, sådan er det.

Jeg spørger bare stille og roligt, om ministeren er enig eller uenig med hr. Henrik Dahl i den beskrivelse, han har, af de offentligt ansatte. På folkeskoleområdet er det jo helt relevant at spørge, om ministeren mener, at det er rigtigt – lad mig så spørge sådan – at fremstille børn som ofre, således at lærerne kan få flere penge til den lokale folkeskole eksempelvis.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:49

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er rigtigt, at ordføreren har prøvet at være minister. Jeg ved ikke, om ordføreren, dengang han var minister, blev kaldt for vild og fradende; det har jeg nu prøvet nogle gange af medlemmer af Folketinget fra Socialdemokratiet. Jeg synes ikke, det er nogen voldsom konstruktiv måde at debattere på – sådan er vi så forskellige.

Jeg indkaldte den tidligere minister fra Socialdemokratiet Christine Antorini i en række samråd. De omhandlede mange forskellige ting, bl.a. det videnskabelige grundlag for de prioriteringer, som hun foretog. Sådan kan man jo lægge sit tryk forskellige steder, ja, sådan er vi i forskellige.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Tak. Og dermed siger vi tak til medspørgeren. Så vender vi tilbage til hovedspørgeren. Værsgo.

Kl. 15:50

Annette Lind (S):

Jamen det sidste vil jeg meget gerne have svar på. Når ministerens partis ordfører siger, at man bruger eleverne som ofre for at få flere penge, så vil jeg gerne høre ministeren, om hun synes det er en konstruktiv måde at diskutere på, som det lige er blevet sagt til min partifælle her. Jeg vil også gerne høre, om ministeren synes, at den måde at diskutere på er baseret på et videnskabeligt grundlag, når man siger, at lærerne bruger eleverne som ofre for at få flere penge.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:51

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Så kan jo spørge ordføreren, om ordføreren anerkender det, jeg lige har sagt, nemlig at det, som Henrik Dahl tilsyneladende henviser til, er en samfundsanalyse skrevet af en socialdemokrat. Så hvis vi skal ind i den samfundsanalyse, som handler om, hvilke motiver man har for hvad, hvordan et samfund bliver opbygget og til gavn for hvem, så ville det måske være en god idé, at nogle af os i hvert fald havde læst det værk, så vi kunne få en substansdiskussion om det i stedet for at have et løst citat.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Dermed siger vi tak til spørgeren.

Vi bliver på samme scene med samme minister og samme spørger.

Kl. 15:51

Spm. nr. S 862

24) Til undervisningsministeren af:

Annette Lind (S) (medspørger: **Morten Bødskov** (S)):

Er ministeren enig med Liberal Alliances undervisningsordfører, Henrik Dahl, i, at offentligt ansatte, særlig lærerne, fremstiller nogle børn som ofre, »så man kan argumentere for, at man skal have flere penge«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen på folkeskolen.dk: »LA: Trivselsproblemer er et påskud for at få flere penge til skolen«.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Værsgo.

Kl. 15:51

Annette Lind (S):

Er ministeren enig med Liberal Alliances undervisningsordfører, Henrik Dahl, i, at offentligt ansatte, særlig lærerne, fremstiller nogle børn som ofre – vi har faktisk taget spørgsmål 24 i stedet for spørgsmål 23 (*Fjerde næstformand* (Leif Mikkelsen): Det er spørgsmål 24, og det er det, spørgeren læser op nu, og det er det, vi er nået til). Ja, jeg læser op: Er ministeren enig med Liberal Alliances undervisningsordfører, Henrik Dahl, i, at offentligt ansatte, særlig lærerne, fremstiller nogle børn som ofre, så man kan argumentere for, at man skal have flere penge?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:52

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Tak. Jeg har ikke konkret kendskab til lærere, der alene af hensyn til muligheden for at få tilført ressourcer taler børns trivsel ned. Derimod oplever jeg dygtige og dedikerede lærere, der gennem deres faglige kompetencer arbejder for at sikre børns trivsel og læring som noget, der går hånd i hånd.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:52

Annette Lind (S):

Det var et meget kort svar. Det er sådan, at folkeskolen får færre penge, og det er sådan, at hvis man har præcis den samme vækst, som der er i dag, kommer man i fremtiden til at mangle 16.000 ansatte, og man kommer til at skulle spare 14 mia. kr. Er det sådan, at ministeren forholder sig præcis på samme måde, som Liberal Alliances ordfører, hr. Henrik Dahl, når han siger, at folkeskolen og den offentlige sektor er marineret i penge?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:53

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Så vidt jeg husker – nu er det jo ikke mit ressortområde – var der i hvert fald også i en periode under Helle Thorning-Schmidt en nedgang i antallet af offentligt ansatte. Det er klart, at det sætter nogle andre rammer, som de så arbejder under ude i kommunerne. Kommunerne har folkeskolen som et af deres fuldstændig primære områder, når det gælder om at levere en ydelse. Der er det da min forventning, at det er et af de områder, hvor man vil sørge for, at det bliver leveret kvalitet, sådan at børnene kan få rigtig god undervisning og også have et godt børneliv.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:53

Annette Lind (S):

Hvis man korrigerer for løntilskud, kom der faktisk 4.000 flere offentligt ansatte i Socialdemokratiets regeringsperiode. Så den misforståelse må vi lige have manet i jorden. Er det sådan, at ministeren mener, at der er penge nok til folkeskolen og til den måde, som man driver folkeskole på? Skal der være penge til folkeskolen i fremtiden? Vi kender jo alle sammen Liberal Alliances økonomiske politik, som handler om, at man skal betale mindre ind til fællesskassen. Så hvor er det, man skal spare? Prøv at fortælle os helt konkret: Hvor er det, man skal spare, når man vil have en vækst på 0,3 pct.? Hvis der skal være en uændret service, skal man have en vækst på 0,6 pct. Derfor vil man i fremtiden have 14 mia. kr. mindre på det offentlige område og 16.000 færre medarbejdere. Kom lige lidt konkret ned i teksten og fortæl, hvad der skal ske i folkeskolen: Skal lærerne undervise mere? Eller skal eleverne have mindre undervisning? Eller hvad er det helt konkret? Jeg vil bare gerne vide det.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:54

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Altså den opgavemængde, man står med i folkeskolen i dag, er fastlagt under en socialdemokratisk minister. Det har været en hård periode for mange af de professionelle, der er i folkeskolen, og specielt for lærerne har det været en hård periode. Der har været en solid opgavemængde. Det er min opgave som minister at sørge for stille og roligt at implementere de ting, som er blevet sat i søen, og gøre det i respekt for de professionelle, der arbejder i folkeskolen, sådan at de kan genvinde glæden ved deres arbejde. Det er mit indtryk, at den nogle steder er forsvundet, forduftet, simpelt hen fordi man ikke har kunnet genkende sit arbejde. Det er det, vi står over for nu.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi foreløbig tak til hovedspørgeren og går til medspørgeren, hr. Morten Bødskov. Værsgo.

Kl. 15:55

Morten Bødskov (S):

Det er klart, at når man har en minister, som på et tidspunkt har kaldt folkeskolereformen århundredets største projektmageri og har ment, at folkeskolereformen gør ondt på eleverne, og man så hører ministeren nu, så bliver man lidt forvirret. For når man lytter til ministeren, kan man jo høre, at ministeren ikke vil anerkende, at den økonomiske politik, som den her regering fører, vil betyde, at der vil være færre penge til den offentlige sektor.

Det er rigtigt nok, at folkeskolereformen blev til i en periode, hvor der var flere penge til den offentlige sektor, end der er under den nuværende regering. Så kan vi ikke få ministeren til at anerkende, at hvis man gennemfører Liberal Alliances økonomiske politik – og det er jo også det, spørgsmålet relaterer sig til – så vil der være færre penge til den offentlige sektor. Og at det så også vil betyde, at de problemer, som ministeren jo tidligere har ment der var i folkeskolereformen, vil blive om noget endnu større, fordi der vil være færre penge til at gennemføre folkeskolereformens hensigter.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Det er ikke nogen hemmelighed, at jeg mente og mener, at der simpelt hen var for mange ting, der ikke blev tænkt ordentligt igennem, dengang man satte det her store projekt i værk. Det har jeg drøftet med parter fra Socialdemokratiet, både i samråd og i alle mulige andre sammenhænge. Eksempelvis blev samarbejdet mellem lærere og pædagoger ikke særlig godt tænkt igennem. Skoledagens længde blev heller ikke fuldstændig tænkt igennem, og når vi taler om noget, der gør ondt på eleverne, så kan jeg sige, at skoledagen nogle steder er så lang, at den gør ondt på eleverne. Det kan eksempelvis gælde elever, der har et fritidsliv, som de er glade for. Det hele børneliv betyder noget for os i Liberal Alliance, og det er nu min opgave at sørge for, at tingene kan hænge godt sammen, sådan at børnene trives i et børneliv og ikke kun i skolen.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Spørgeren.

Kl. 15:58

Morten Bødskov (S):

Det var et meget, meget langt svar på et relativt simpelt spørgsmål, nemlig om ministeren ikke vil anerkende, at når man gennemfører den økonomiske politik, som regeringen står for, hvor der altså er en mindre realvækst i det offentlige, end der var under den tidligere regering, så vil der være færre penge, og det vil udmønte sig i, at der er færre penge til at gennemføre nogle af de reformer, der er vedtaget i brede forlig her i Folketinget.

Hvis man bare tager det procent for procent, kan man se, at forskellen mellem det, der var under den socialdemokratiske ledede regering til offentligt forbrug, og det, der er under den regering, som Liberal Alliance nu er trådt ind i, er 14 mia. kr. Direkte omregnet er det 16.000 offentligt ansatte, som fru Annette Lind sagde før. Mener ministeren, at man bare kan gøre det og gennemføre det, uden at det vil have nogen som helst konsekvenser for den service, som borgerne vil opleve, eksempelvis de forældre, der har børn i folkeskolen?

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):
Ministeren.

Kl. 15:59

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

De rammer, man har i folkeskolen, og som giver nogle problemer og anviser en masse nye forskellige ting, man skal gøre, er blevet implementeret historisk hurtigt. Jeg tror, at jeg tidligere har nævnt, at jeg talte med en skolehistoriker, der sagde, at hun ikke mente, at der nogen sinde før i historien var blevet gennemført en folkeskolereform så hurtigt og så forhastet, som den her. Det er klart, at det giver en række udfordringer, både for professionelle og for børn og foræl-

dre, og det er de rammevilkår, som folkeskolen har. De økonomiske rammer er forskellige i kommunerne. Der er faktisk kæmpestor forskel på, hvad de økonomiske rammer er i kommune A og i kommune B. Men hele det styringsapparat, der er lagt ned over folkeskolen, er noget, der er vedtaget under en socialdemokratisk undervisningsminister.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til medspørgeren. Vi vender tilbage til hovedspørgeren, værsgo.

Kl. 16:00

Annette Lind (S):

Nu beder vi ikke ministeren forholde sig til indholdet af reformen. Det er udelukkende det svar, vi får. Vi får overhovedet ikke svar på, hvordan man forholder sig til økonomien. Vi spørger til, om ministeren synes, at den offentlige sektor er marineret i penge, at der er så mange penge, at de bare bliver skovlet ned i et vulkans hul. Hvis det er sådan, at ministeren forholder sig til den økonomiske situation, arbejder hun så i fremtiden for, at folkeskolen skal have færre penge?

Til de konkrete ting, der blev spurgt til før, vil jeg sige: Hvor skal der spares? Jeg vil gerne meget nøjagtig høre, hvor der skal spares, når der er så mange penge, at den offentlige sektor er marineret i penge. Så må der skulle spares nogle steder. Er det det, ministeren arbejder for?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:00

Undervisningsministeren (Merete Riisager):

Indhold og økonomi hænger sammen. Jeg har fremlagt et rammeformål på 50 skoler, hvor man får nogle frihedsgrader til at tilrettelægge arbejdet på skolen. Man får simpelt hen i højere grad mulighed for lokalt at træffe nogle valg. Det tror jeg er meget vigtigt, uanset hvordan de økonomiske rammer er. Som jeg nævnte for den anden spørger, er det sådan, at de økonomiske rammer for folkeskolen er helt forskellige, alt efter hvilken kommune man er i. Kommunerne prioriterer folkeskolens rammer helt forskelligt. Så vidt jeg husker, koster et folkeskolebarn næsten dobbelt så meget i den dyreste kommune som i den billigste kommune. Så de økonomiske rammer for folkeskolen er forskellige, men det er vigtigt, at man har nogle frihedsgrader, så man kan tilrettelægge sit arbejde bedst muligt. Det er det, jeg er optaget af.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger vi tak til undervisningsministeren, til fru Annette Lind og hendes makker, hr. Morten Bødskov, for spørgsmål nr. 24 og svar. Vi går over til spørgsmål nr. 25, og det er så transport-, bygnings- og boligministerens tur, og spørgeren er hr. Mattias Tesfaye fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:02

Spm. nr. S 848

25) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Mattias Tesfaye (S):

Hvordan forholder ministeren sig til, at de elektroniske trafiktavler bliver fjernet på flere motorveje i hovedstadsområdet?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 16:02

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Hvordan forholder ministeren sig til, at de elektroniske trafiktavler bliver fjernet på flere motorveje i hovedstadsområdet?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:02

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Det forholder sig sådan, at den midlertidige driftsfinansiering til en række ITS-systemer fra den såkaldte ITS-pulje i regi af aftale om en grøn transportpolitik er udløbet. ITS-puljen er endvidere fuldt udmøntet. Pengene er med andre ord brugt op.

Set i lyset af den økonomiske situation, har Vejdirektoratet gjort det, de nu engang må gøre i sådan en situation. Vejdirektoratet har ud fra en samlet trafikfaglig og beredskabsmæssig vurdering prioriteret deres samlede ITS-portefølje. Konsekvensen er, at nogle tavler fastholdes, og andre nedtages.

Med hensyn til Vejdirektoratets prioritering hæfter jeg mig ved, at Vejdirektoratet ud fra en samlet vurdering beholder tavlerne de steder, hvor Vejdirektoratet vurderer at tavlerne er af særlig væsentlig betydning. Det er ved udvalgte broer og tunneler, f.eks. ved Limfjordstunnelen.

I slutningen af januar 2017 modtog forligskredsen, som spørgrens parti også er en del af, Vejdirektoratets orientering om den forestående tilpasning af den samlede ITS-portefølje. Det gav ikke anledning til bemærkninger fra forligskredsen.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:03

Mattias Tesfaye (S):

Men altså, med al respekt går det jo ikke. Altså, jeg bor selv på Vestegnen og kan godt se, hvad de tavler betyder både på Køge Bugt og på Ring 3: Vi kommer hurtigere frem, der er mindre usikkerhed i trafikken, og så vidt jeg kan se ud fra evalueringerne fra 2015, er bilisterne glade for dem, de øger trafiksikkerheden. Så virker det jo lidt bizart, at jeg i sidste uge, da jeg selv kørte på motorvejen, kunne se vogne fra Vejdirektoratet med mandskab, der var i gang med at slukke for tavlerne, og som, tror jeg, også tog dem ned senere. Det virker lidt bizart, at vi nu bruger en masse penge på at tage de tavler ned, når vi ved, de fungerer. Hvis det er sådan, at ministeriet kan se, at de pengebevillinger udløber, hvorfor indkalder regeringen så ikke den grønne forligskreds og finder de 30 mio. kr? Det burde da kunne lade sig gøre.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:04

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Men der er ingen penge i den grønne forligskreds, så selv om der måtte være et ønske om at putte nogle flere penge i ITS-systemer, ville pengene ikke være der. Man kan ikke tage dem nogen steder fra, medmindre man vil aflyse nogle af de projekter, som man vil igangsætte og har besluttet skulle igangsættes, og så finde pengene der til ITS-systemer i stedet for.

Jeg har ikke haft den vurdering, at der har været det ønske, altså at nogen har ønsket at opgive noget, som man tidligere har besluttet skulle igangsættes, for at finde penge til ITS-systemer. Det er helt

klart, at ITS-systemer er en god ting, men i den situation, hvor man skulle prioritere midlerne, var vurderingen med hensyn til de ting, man alternativt skulle spare på, hvis man ikke sparede på ITS, at det ville være endnu værre.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:05

Mattias Tesfaye (S):

Jo, jo. Jeg kan så forstå, at der er mindst to holdninger til, om der er penge i den grønne forligskreds. Men selv om man så lagde ministerens holdning til grund, altså at kassen er tømt i den grønne forligskreds, så er det vel regeringens ansvar at sørge for, at der er et ordentligt beslutningsgrundlag, og hvis det er sådan, at der ikke er penge til noget, der helt åbenlyst er godt, altså hvis der ikke er penge til de her tavler, hvis pengene er udløbet, så må man vel indkalde ordførerne og sige: Helt ærligt, er det virkelig meningen, at vi skal ud og pille dem her ned for så senere, når vi finder pengene, at skulle ud og sætte dem op igen? Det virker jo helt molboagtigt. Altså: Er det ikke sådan manglende rettidig omhu? Og kunne man måske forestille sig, at regeringen nu indkaldte den grønne forligskreds og fik en diskussion om at prioritere de penge – 30 mio. kr. om året, så vidt jeg kan se fra dagspressen – det vil kræve at få dem op at hænge igen, så vi kan få trafikikkerhed, og så vi kan sørge for at få udnyttet vejkapaciteten ordentligt?

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:06

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jamen jeg har allerede besluttet, at på det næste møde i den grønne forligskreds skal vi snakke om ITS-systemer, og så vil det jo vise sig, om der er nogen, der er villige til at nedprioritere nogle andre udgifter til fordel for at opprioritere udgifterne til ITS-systemer. Men der er ikke to meninger om, hvorvidt der er penge tilovers i den grønne forligskreds. Det er der kun en mening om, og den er, at de penge ikke er der. For hvis der var penge tilovers, så havde vi sandelig allerede kunnet finde ud af at bruge dem på ting, som vi synes der mangler. Det er ikke, fordi der er et overskud af midler og mangel på projekter, vi gerne vil anvende dem på. Der er tværtimod et underskud af midler og et overskud af projekter, vi gerne vil anvende dem på.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:06

Mattias Tesfaye (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg er utrolig glad for, at det så er sat på dagsordenen til det næste møde i den forligskreds – og jeg har jo min egen ordfører siddende her, så ham skal jeg nok tage fat i. Men det, som der så måske undrer mig lidt, er, at nu skal borgerne på Vestegnen så kunne køre på motorvej igen, kan jeg forstå, og måske se, at trafiktavlerne bliver sat op. Der er vel ikke noget at sige til, hvis der skulle være en enkelt bilist hist og pist, der synes, at det ville være en anelse molboagtigt. Altså, hvad skal vi forklare dem? Er det, fordi vi ikke har udvist rettidig omhu herinde på Slotsholmen, fordi regeringen ikke har fået indkaldt forligskredsen i tide, at de først skal tages ned og måske så igen sættes op? Det virker da helt bizart.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:07

Kl. 16:07

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Der er noget, som hr. Mattias Tesfaye har misforstået, og den misforståelse er, at han åbenbart tror, at det er regeringen, der bestemmer politikken i Danmark. Det er Folketingets flertal, der bestemmer politikken i Danmark. Regeringen er ikke Folketingets flertal.

Så selv hvis regeringen ønskede at nedprioritere nogle udgiftsområder i den grønne forligskreds for til gengæld at bruge pengene på ITS-systemer, så ville regeringen ikke kunne gøre det, fordi regeringen i sig selv ikke udgør et flertal. Det er den lovgivende magt, der har magten, og det er flertallet i den lovgivende magt, der har magten.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Det var spørgsmålet og svarene på spørgsmålet, så vi siger tak til hr. Mattias Tesfaye.

Vi går videre med endnu et spørgsmål til transport-, bygnings- og boligministeren. Denne gang er spørgeren hr. Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti, og han har en medspørger, nemlig hr. Henrik Brodersen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 850 (omtrykt)

26) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kim Christiansen (DF) (medspørger: **Henrik Brodersen** (DF)): Hvorfor orienterede ministeren først Transportudvalget og Femern Bælt A/S' bestyrelse den 27. februar om det brev, som ministeren sendte til den tyske trafikminister Alexander Dobrindt den 16. februar, om sin bekymring for yderligere forsinkelser af Femernprojektet, og burde denne orientering ikke være sket før afsendelse af brevet?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 16:08

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvorfor orienterede ministeren først Transportudvalget og Femern Bælt A/S' bestyrelse den 27. februar om det brev, som ministeren sendte til den tyske trafikminister Alexander Dobrindt den 16. februar, om sin bekymring for yderligere forsinkelser af Femernprojektet, og burde denne orientering ikke være sket før afsendelse af brevet?

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:09

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Den 12. december 2016 oplyste Slesvig-Holstens transportminister Reinhard Meyer mig om, at den tyske proces for myndighedsgodkendelse af Femern Bælt-forbindelsen aktuelt var 6 måneder forsinket. Denne oplysning videregav jeg samme dag til forligskredsen. Den 12. januar 2017 fik forligskredsen en aktuel status af Femern A/S om Femern Bælt-forbindelsen og den tyske myndighedsproces. Og den 13. januar 2017 oversendte jeg til Folketinget anlægsstatus for andet halvår 2016. Heraf fremgik af side 88 den aktuelle forsinkelse på 6 måneder. Den aktuelle forsinkelse på 6 måneder var årsagen til, at jeg valgte at skrive til min tyske kollega, for-

bundstransportminister Alexander Dobrindt, for at udtrykke min bekymring for yderligere forsinkelser i den tyske proces for myndighedsgodkendelse af Femern Bælt-forbindelsen, når Reinhard Meyer i løbet af foråret kommer til København for at præsentere en ny tysk tidsplan for den tyske myndighedsproces. Jeg tror, at forligskredsen bag Femern Bælt-forbindelsen deler denne bekymring.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke foreligger en ny situation for Femern Bælt-forbindelsen, og at vi ikke har fået en ny tysk tidsplan. Hvis det havde været tilfældet, havde jeg naturligvis straks informeret forligskredsen og Folketinget herom.

Derfor ser jeg ikke behov for at have orienteret forligskredsen, før brevet blev afsendt, men jeg burde naturligvis have orienteret forligskredsen om brevet den 16. februar, hvor brevet blev afsendt, i stedet for at det først skete med en oversendelse til Folketingets Transport-, Bygnings- og Boligudvalg den 27. februar.

Jeg forventer ikke yderligere forsinkelser, men hvis det skulle ske, kan det få konsekvenser for Femern Bælt-forbindelsen. Det er vi udmærket klar over i Danmark, og vi har drøftet det i Femern Bælt-forligskredsen og i Folketingets Transport-, Bygnings- og Boligudvalg ved flere lejligheder. Med brevet ville jeg sikre mig, at den tyske forbundstransportminister også var bevidst om problemet, da det er ham, der i forhold til traktaten mellem Danmark og Tyskland om Femern Bælt-forbindelsen har ansvaret for den tyske stats forpligtelser.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:11

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Måske var jeg lige uopmærksom, men jeg synes ikke, der var et svar på, hvorfor man ikke har orienteret – det kan også godt være, at ministeren har det – men i hvert fald ikke skriftligt, som jeg har kunnet se nogen steder, i forhold til den her dygtige bestyrelse, man har til at sidde i Femern Bælt A/S. Det var vel betimeligt at tage dem med på råd i forhold til sådan et brev, og det har jeg ikke kunnet se fremgå nogen steder. Det er også en del af det her spørgsmål. Har det været sket op til afsendelsen af det her brev, altså har man taget bestyrelsen i Femern Bælt A/S med på råd i forhold til det her?

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:11

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det er jeg faktisk ikke bekendt med om man har gjort, men helt principielt føres samtaler mellem to landes regeringer efter min mening bedst ved, at de to landes regeringer taler sammen, og ikke nødvendigvis ved, at man spørger private virksomheder til råds først. Altså, en ting er diplomati, noget andet er det at bygge en Femern Bælt-forbindelse. Jeg mener ikke nødvendigvis, at der er grund til at spørge i Femern A/S, før jeg taler med den tyske transportminister. Det mener jeg faktisk er et anliggende mellem regeringer.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:12

Kim Christiansen (DF):

Nu er det vel ikke mere end et års tid siden, at man skiftede kraftigt ud i Femern Bælts bestyrelse, netop fordi man gerne ville have nogle

kompetencer ind, som havde forstand på tysk forvaltning og den måde, man bearbejdede klager osv. på i Tyskland. Og så kunne det vel egentlig have været betimeligt måske at rådføre sig med de her mennesker, når nu man havde gjort sig så store anstrengelser for at ansætte dem – også i forhold til at den her myndighedsproces jo ikke ligger i Berlin, men i Kiel. Og jeg kan se i pressen, at i Slesvig-Holsten føler man sig en lille smule pikeret over, at man ikke er taget med. Man føler måske, at ministeren går udenom og prøver at skyde genvej. Det er i hvert fald sådan, som det er fremstillet i pressen. Har det været hensigten?

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:13

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes faktisk, reaktionen i Slesvig-Holsten også meget godt illustrerer de problemstillinger, der er, om at orientere offentligt om de processer, der foregår mellem regeringer. For hensigten med brevet til Alexander Dobrindt var at gøre ham opmærksom på et fælles problem, vi har, med forsinkelser i forhold til opførelsen af Femern Bælt-forbindelsen. Hensigten var ikke at starte en mediedebat i Tyskland. Men da Transportudvalget rejste til Tyskland, følte jeg, det var naturligt at informere Transportudvalget om, at brevet var afsendt. Det gjorde så, at dokumentet blev offentligt tilgængeligt – ikke fordi der var nogen, der lakkede noget, men det blev lagt på Folketingets hjemmeside, som sådan noget nu bliver, og så blev det til en debat i de tyske medier om, hvorvidt jeg undsagde Slesvig-Holsten osv. osv.

Så det rejser da spørgsmålet om, hvorvidt jeg, hvis jeg skulle have orienteret Transportudvalget, så skulle have gjort det på fortrolig vis, i stedet for at det skete offentligt, sådan at henvendelsen til den tyske transportminister kunne nøjes med at være en henvendelse til den tyske transportminister og ikke en debat i de tyske medier.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er tiden inde til, at medspørgeren, hr. Henrik Brodersen, kommer på banen. Værsgo.

Kl. 16:14

Henrik Brodersen (DF):

Tak. Jeg vil gerne tage udgangspunkt i netop det besøg, som vi havde i Slesvig-Holsten, hvor jeg selv var med. Man kan sige, at det selvfølgelig er godt, at ministeren er handlekraftig og også sætter gang i tingene, når han synes, at det halter lidt. Vi måtte jo også sige til de tyske myndigheder, at vi har forståelse for, at de gør det på en anderledes måde, end vi gør, og at det kan give nogle udfordringer, når de har over 12.000 sager om Femern Bælt. Jeg må samtidig også sige, at det jo ikke var, fordi vi sådan blev mødt med de helt store smil på grund af den måde, som det var håndteret. Der var nogle, der virkelig følte, at de var blevet sat til vægs, netop fordi de ligesom var blevet sat ud af spillet i de handlingsprocesser, der skulle være fremadrettet.

Derfor vil jeg bare spørge om noget: Kunne man ikke efterfølgende overveje at inddrage dem, man er tættest på, altså netop delstaten Slesvig-Holsten.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:15

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Vi har jo en løbende og tæt forbindelse med Slesvig-Holsten. I min forholdsvis korte ministerperiode har jeg allerede to gange rent fysisk mødtes med og talt med den tyske transportminister i delstaten Slesvig-Holsten, Reinhard Meyer, og jeg har også haft telefonsamtale med ham. Så der er en meget tæt dialog med Slesvig-Holsten. Men det er ikke Slesvig-Holsten, som den danske stat har en aftale om Femern Bælt med, det er med den tyske forbundsstat, og det vil sige, at det er med den tyske forbundsstats transportminister, jeg har en kommunikation og bør have en kommunikation kørende med om de udfordringer, som vores fælles projekt står over for. Slesvig-Holsten er i den forbindelse myndighed og behandler miljøklager som myndighed. Men aftalen om Femern Bælt er med den tyske forbundsstat, og derfor skal der også være en samtale mellem mig og den tyske forbundsstat.

Kl. 16:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Brodersen.

Kl. 16:16

Henrik Brodersen (DF):

Det er jeg fuldstændig bevidst om, men når Slesvig-Holsten nu har alle miljøsagerne og det er der, det største arbejde ligger, så var det måske meget godt, om man kunne have involveret alle tre parter. Jeg tror nok, det er kommet lidt bag på dem i Slesvig-Holsten, at man har det syn på det i Danmark, at hvis ikke de sætter fart på, går jeg til den overordnede, og så har de bare at rette ind. Nu er tyskerne jo et stolt folk, og jeg synes, de smilede en lille smule anstrengt, da vi var dernede, netop fordi der ikke var nogen, der syntes, det var den allerbedste historie at plante her i en forestående tysk valgkamp. Jeg er selvfølgelig bevidst om, at det også er vigtigt, at vi overholder vores del af det, sådan at alle de aftaler, der er lavet, og som snart udløber, ikke når at udløbe, for så står vi igen i en ny situation.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:17

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes bare, det ville være forkert at have benyttet sig af et alternativ til at skrive det brev til Alexander Dobrindt. Vi står i den situation, at den danske stat ser udfordringerne med miljøgodkendelsen i Slesvig-Holsten som en meget påtrængende udfordring. Jeg var ikke helt bevidst om, hvorvidt min tyske kollega i Berlin var lige så bevidst om de udfordringer, der var med Femern Bælt, og myndighedsgodkendelsen i Slesvig-Holsten, som jeg er. Så synes jeg da, det var min pligt at dele min bekymring med den tyske forbundstransportminister, for ellers ville jeg vel kunne blive kritiseret for det modsatte, nemlig at jeg sad inde med viden om, at der var problemer, men ikke havde gjort min tyske kollega i Berlin opmærksom på det.

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Kim Christiansen, der har et spørgsmål.

Kl. 16:18

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Man føler i Slesvig-Holsten – det refereres i hvert fald i pressen – at de egentlig har en stor del af fortjenesten for Femernprojektet og i sin tid pressede på i forhold til Femernprojektet. Så er der en noget omstændelig myndighedsgodkendelse, det ved vi – og den er værre end i Danmark, og det irriterer os alle sammen, at det

her projekt gang på gang bliver forsinket. Men mener ministeren, der kan være en risiko for, at det her vil kunne forsinke projektet yderligere, i og med at man nu har fået gjort nogle mennesker, der sidder med det her godkendelsesarbejde, rigtig godt og grundigt sure? Det er den ene ting.

Den anden ting er: Vil ministeren en anden gang indkalde forligskredsen, eventuelt sammen med Femernprojektets bestyrelse, når vi skal tage de her skridt? Jeg tror jeg bare – diplomati eller ej – at det er vigtigt, at vi har en tæt dialog for ikke at komme til at fornærme nogen, havde jeg nær sagt, og i hvert fald for at man følger en proces, som man er vant til i Tyskland.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:20

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, at vi har en løbende og god drøftelse i forligskredsen omkring Femern Bælt om de udfordringer, vi står over for dernede. Jeg har allerede oplevet både at blive kritiseret for ikke at gøre nok i forhold til at presse på dernede og nu at blive kritiseret for at have gjort for meget. Så på et eller andet tidspunkt finder man vel den rette balance, og jeg kan ikke helt regne ud, om det er mig, der skal finde den rette balance, eller om det er udvalget, der skal finde den rette balance. Men jeg kan jo i hvert fald ikke både gøre for lidt og for meget på samme tid, tror jeg.

Det er nødvendigt at tale med den tyske forbundstransportminister. Og nej, jeg *ved*, at det ikke kommer til at forsinke myndighedsbehandlingen i Slesvig-Holsten, at jeg også taler med den transportminister i Berlin, som Danmark har indgået en aftale med.

Kl. 16:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Kim Christiansen, og tak til hr. Henrik Brodersen for spørgsmål nr. 26.

Vi går over til spørgsmål nr. 27, der også er til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er denne gang hr. Rasmus Prehn fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:21

Spm. nr. S 851

27) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at danske vognmænd bruger østeuropæiske datterselskaber til at hyre arbejdskraft fra Filippinerne til en månedsløn på ca. 7.000 kr., jf. artiklen »Danske vognmænd hyrer lastbilchauffører fra Filippinerne« fra avisen.dk den 2. marts 2017?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 16:21

Rasmus Prehn (S):

Mange tak, formand. Jeg skal læse mit spørgsmål op: Hvad er ministerens holdning til, at danske vognmænd bruger østeuropæiske datterselskaber til at hyre arbejdskraft fra Filippinerne til en månedsløn på ca. 7.000 kr., jf. artiklen »Danske vognmænd hyrer lastbilchauffører fra Filippinerne« fra avisen.dk den 2. marts 2017?

Kl. 16:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:21

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Mange tak for spørgsmålet om filippinsk arbejdskraft i Danmark. Jeg går ud fra, at spørgsmålet handler om reglerne for cabotagekørsel, da arbejds- og opholdstilladelser jo ikke er forhold, som jeg som transport-, bygnings- og boligminister regulerer.

Når det er sagt, vil jeg gerne starte med at sige, at vilkårene i vejtransportsektoren er et emne, som bliver diskuteret i hele Europa. Det gør det, fordi det er et område, som i høj grad er reguleret på EU-plan, og det synes jeg er meget vigtigt, at vi holder os for øje, når vi diskuterer det.

Europa-Kommissionen vil som bekendt snart fremlægge sine forslag til en revision af reglerne på vejtransportområdet. Regeringen har været og er stadig aktiv i arbejdet med at påvirke Kommissionen forud for fremsættelsen af forslagene. I januar underskrev jeg i Paris en fælles erklæring for en vejtransportalliance sammen med otte andre lande. Budskabet er klart: Vi skal finde fælles europæiske løsninger på de fælles europæiske udfordringer, som vejtransportsektoren står over for.

Punkt 7 i den fælles erklæring handler specifikt om bekæmpelse af såkaldte postkasseselskaber. Landene i vejtransportalliancen kræver her, at der bliver skabt klarhed over, hvornår man som virksomhed er etableret i et medlemsland. Samtidig skal vi ifølge erklæringen i fællesskab finde og udvikle de bedste metoder til at samarbejde om at oprulle ulovlige praksisser på tværs af landegrænserne. Det gælder også for cabotagekørsel, hvor regeringen arbejder for klarere og enklere regler.

Regeringen ønsker regler, som er lettere at håndhæve, og som kan begrænse omfanget af ulovlig cabotagekørsel i Danmark. Jeg håber, at Socialdemokratiet støtter dette arbejde, så vi kan få skabt de fælles europæiske løsninger, som er nødvendige på området.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:23

Rasmus Prehn (S):

Mange tak til ministeren. Jeg havde håbet på, at ministeren ville sætte lidt flere ord på, hvad ministeren mener om det fænomen, altså at vi er kommet så langt ud i forhold til den sociale dumping i vejtransporten, at vi ligefrem ser import af arbejdskraft fra Filippinerne. Jeg ved godt, at det med arbejdskraft fra udlandet ikke er ministerens område, men der er jo ikke nogen tvivl om, at de regler, vi har på området, efterhånden er blevet undermineret så meget, at det ser helt sort ud. Og der kunne jeg godt tænke mig, at ministeren havde sat lidt flere ord på, hvad ministeren mener om selve fænomenet med, at arbejdskraft fra Filippinerne bliver importeret til Europa. For det er jo udtryk for voldsom social dumping, når folk skal leve for 7.000 kr. om måneden, og det er også en underminering af det europæiske arbejdsmarked og det danske arbejdsmarked, hvis det er de vilkår, der gør sig gældende.

Fra socialdemokratisk side anerkender vi det arbejde, der bliver gjort på europæisk plan for at få nogle klarere regler på cabotageområdet, men når det er, jeg stiller spørgsmålet, er det måske også, fordi det her eksempel med arbejdskraft fra Filippinerne og danske vognmænd, der er involveret i den her systematik, da må få ministeren til at overveje, om ikke der skal et anderledes tempo ind i det her arbejde, og om ikke der skal lægges et endnu større engagement i at få de her klare regler.

For nu har vi efterhånden i lang tid prøvet at få mere klare europæiske regler på det her område, men skal der ikke snart nogle andre boller på suppen i forhold til at få strammet op? For ellers risikerer vi jo, at der slet ikke er noget reelt dansk eller europæisk arbejds-

marked på det her område, men at det bliver overtaget af fuldstændig wild west-import af arbejdskraft fra lande, som er i en situation, hvor der i hvert fald ikke er de samme vilkår som i Danmark. Så jeg vil gerne have ministerens reaktion på det her fænomen og ministerens holdning til, om ikke der skal nogle helt andre boller på suppen for at få strammet op på reglerne her.

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:25

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg bliver altså nødt til at pointere, at jeg ikke har med immigrationsregler i EU at gøre. Så spørgsmålet om, hvad jeg vil gøre ved, og hvad jeg synes om, at der kommer filippinerne fra Filippinen – hvad hedder det nu, jeg kan ikke engang huske, hvad det land hedder – til Europa, er altså ikke inden for mit ressort, hverken hvis de kommer til Danmark og får status af arbejdskraft her, eller hvis de kommer til østeuropæiske lande og får status af arbejdskraft dér. Jeg må henvise til andre ministre for at svare på det spørgsmål. Det hedder Filippinerne, sådan var det.

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:26

Rasmus Prehn (S):

Ja, det er fuldstændig korrekt: Der er tale om filippinerne, der kommer fra Filippinerne, men det kan man hurtigt komme til at rode rundt i.

Det er nu heller ikke, fordi jeg vil have ministeren til at forholde sig til det med arbejdskraft, der kommer hertil udefra, sådan på det rent juridiske niveau, men det er i forhold til, at det er et billede på, hvor langt vi er ude på det europæiske arbejdsmarked på transportområdet, altså at cabotagereglerne åbner de her huller. Det er i den sammenhæng og i den kontekst, jeg vil have ministeren til at forholde sig til det. Og er der ikke en alarmklokke, der ringer meget, meget højt nu, når vi ser, at der sker det voldsomme, at der kommer import af filippinsk arbejdskraft til det europæiske arbejdsmarked? Bør vi ikke have meget klarere regler på det her område, og skal det arbejde ikke gå stærkere?

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:27

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, at vi skal fokusere på, at de cabotageregler, som allerede findes, bliver overholdt. Det kan der være udfordringer nok med rundtomkring i Europa. Jeg har ingen forslag til, at cabotagereglerne skal opstrammes. Jeg er egentlig heller ikke bekendt med, at Socialdemokratiet har forslag til, at de skal opstrammes. Så den del af det ligger der ligesom. Men cabotagereglerne skal overholdes, og det kan der gøres en større indsats for. Når det så handler om, at der kommer filippinerne til Europa, handler det jo om immigrationslove osv. Og det kan jeg ikke tage stilling til, for det er ikke mit ressort.

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:27

Kl. 16:29

Rasmus Prehn (S):

Jeg er helt med på, at immigration ikke er ministerens område. Det er alene reaktionen på, at vi er så langt ude på det europæiske arbejdsmarked, at det her finder sted, altså at den her systematik finder sted. Der synes jeg det kunne være godt, hvis ministeren også holdningsmæssigt gav til kende, hvad han mente om det her. Det er den ene ting.

Den anden ting er: Kan vi ikke få speedet processen op i forhold til at få klarere og mere tydelige cabotageregler på det her område? Og endelig som det sidste: Er der andre tiltag? Kan vi gøre noget mere for at få uddannet danske og øvrige europæiske chauffører, så de kan være på arbejdsmarkedet, sådan at det ikke er mangel på arbejdskraft, der spiller ind? Eller er der andre tiltag, vi kan gøre for at komme det her til livs?

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:28

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes, at det, vi kan gøre på dansk og især på europæisk plan, er at sikre en højere grad af overholdelse af de cabotageregler, som nu engang er vedtaget. I stedet for at begynde at arbejde på at lave nye regler og ændre regler osv. bør ambitionen være at håndhæve de regler, der er. Når man så er lykkedes med at have håndhævet de regler, kan man overveje: Er vi så nået i mål, eller er der behov for nye regler?

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Rasmus Prehn for spørgsmål nr. 27.

Vi går over til spørgsmål nr. 28, og det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er hr. Kaare Dybvad fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:29

Spm. nr. S 858

28) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Mener ministeren, at det er et problem for mangfoldigheden i Danmarks boligområder, at forskellen i indkomst mellem de rigeste og de fattigste boligområder er vokset, og at de rigeste områder dermed har haft en stor realindkomstfremgang, mens de fattige områder har haft stagnerende eller faldende realindkomster, jf. analysen fra Arbejdernes Erhvervsråd af den 19. februar 2017 »De rigeste områder slår rekord, mens de fattiges indkomst falder«?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo for oplæsning.

Kl. 16:29

Kaare Dybvad (S):

Tak, formand. Mener ministeren, at det er et problem for mangfoldigheden i Danmarks boligområder, at forskellen i indkomst mellem de rigeste og de fattigste boligområder er vokset, og at de rigeste områder dermed har haft en stor realindkomstfremgang, mens de fattige områder har haft stagnerende eller faldende realindkomster, jf. analysen fra Arbejdernes Erhvervsråd af den 19. februar 2017: »De rigeste områder slår rekord, mens de fattiges indkomst falder«?

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg må desværre meddele spørgeren, at jeg som boligminister ikke mener, at jeg kan eller bør svare på spørgsmålet, da det ikke hører under mit ressortområde. Spørgsmålet er baseret på en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som handler om ulighed i Danmark og om indkomstudviklingen særlig i de rige kommuner i hovedstadsregionen. Analysen er opgjort på postnumre og handler ikke om boligområder eller om boligpolitik.

Jeg vil derfor henvise hr. Kaare Dybvad til enten at stille spørgsmålet til økonomi- og indenrigsministeren eller socialministeren eller omformulere spørgsmålet, hvis hr. Kaare Dybvad mener, at der er en boligpolitisk vinkel, jeg skal forholde mig til.

Analysen viser, hvilke postnumre i Danmark der har de højeste henholdsvis de laveste indkomster, samt hvordan disse indkomster har udviklet sig, og mens det er meget entydigt, at det er i postnumrene i Nordsjælland og København K, man ser de højeste husstandsindkomster, er det straks mindre entydigt med hensyn til de laveste indkomster, som er spredt over hele landet. Her er det postnumre som Nørrebro, Odense NØ og postnumre på Bornholm og Lolland, der tegner sig for de laveste indkomster.

Så når jeg bliver spurgt om, om jeg mener, at det er et problem for mangfoldigheden i Danmark, at indkomsten er steget mere i de rige postnumre end i de fattige, og at uligheden på den baggrund er vokset, så er det efter min opfattelse uden for mit ansvarsområde som boligminister at svare på det.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Men formanden opfatter det som et svar, så jeg giver spørgerne mulighed for at spørge igen.

Kl. 16:31

Kaare Dybvad (S):

Tak for svaret, skal jeg vel sige. Det er jo sådan, at man kun har de data, man har til rådighed. Men hvis ministeren havde læst analysen, ville han have kunnet se, at det postnummer, som hedder 5240 Odense NØ, stort set er sammenfaldende med Vollsmose, og at det postnummer, som hedder 8210 Aarhus V, stort set er sammenfaldende med Gellerupparken.

På den måde kan man sige, at det er sådan, at set ud fra den laveste enhed, man kan komme ned på – altså de her postnumre – kan man ud fra de data, der er brugt her, se, at i de to største almene boligområder her i landet er der en udvikling, hvor beboerne får lavere og lavere indkomster.

Så jeg vil bare bede ministeren om at forholde sig til, om det er et problem, at vi i Danmark oplever en større og større koncentration af folk med lave indkomster, og at i de områder, hvor der er lave indkomster, stiger indkomsten mindre, mens der omvendt er nogle områder i landet, hvor man har meget høje indkomster. Vi oplever altså, at de områder har en stigende indkomst sammenlignet med landet i øvrigt.

Der er også det helt grundlæggende spørgsmål, om ministeren mener, at det er fint og godt for den boligpolitiske udvikling at få en større opdeling i rig og fattig på baggrund af geografi.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:32

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg mener, at det er et stort problem ved boligpolitikken i Danmark, at man igennem årtier har placeret alle med sociale problemer og la-

ve indkomster i bestemte boligområder, altså at vi ligefrem har bygget hele boligområder til at huse folk med særlige problemer og således har koncentreret de særlige problemer bestemte steder i stedet for at have en mere spredt husning af mennesker med sociale problemer, som man havde tidligere. Jeg mener, det er en fejl i den boligpolitik, som er blevet ført i Danmark fra måske 1960'erne og frem, at man har gjort det på den måde.

Jeg ville ønske, at man kunne komme i gang med at føre en boligpolitik, der i højere grad åbnede op for ikke kun at bruge bestemte almennyttige boligområder til husning af folk med boligsociale problemer, og at man også kunne købe sig ind i f.eks. private udlejningsejendomme ved at betale ejerne det, de ønsker at modtage for at huse folk med boligsociale problemer. Så jeg mener, der er store udfordringer – ja.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:33

Kaare Dybvad (S):

Tak for det forslag. Det synes jeg lyder rigtig godt, og det kan være, vi skal arbejde videre med det.

Men jeg har tidligere set ministeren udtale sig positivt om det, man på engelsk kalder gated communities. Der har lige været en sag nede fra Solrød, hvor en entreprenør ville sælge sit område som et gated community, altså et aflukket lokalsamfund, kan man sige.

Der vil jeg egentlig godt vide, om ministeren mener, at det repræsenterer en eller anden værdi på boligmarkedet, eller at det er positivt, at vi oplever, at folk vil lave den her type af sådan aflukkede lokalsamfund, som f.eks. i Solrød, hvad man også ser mange steder i den engelsktalende verden.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:34

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg har ikke specifikt udtalt mig positivt om gated communities. Jeg husker, at jeg i et opslag på Facebook for noget tid siden sagde, at de første gated communities kom på det tidspunkt, hvor man i opgangene indførte en dørtelefon.

Altså det, at man ved hjælp af en dørtelefon gater sin opgang for andre, så ingen kan komme ind i opgangen uden at få tilladelse af dem, der bor i opgangen, er jo det første klokkeklare eksempel på et gated community i Danmark. Og jeg synes, at folk faktisk skal have lov til at have deres opgang for sig selv. Det er bare ligesom for at sætte lidt perspektiv på den ophidselse, der var, over, at der var nogle, der gerne ville have en port ved indgangen til deres villaområde. Det bør man ikke hidse sig op over, i hvert fald ikke, hvis man selv har en dørtelefon i sin opgang.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:34

Kaare Dybvad (S):

Jeg skal beklage, hvis jeg ikke huskede det korrekt, eller hvis jeg måske lige har strammet udsagnet en smule. Det var ikke meningen.

Men jeg vil alligevel gerne høre, hvad ministeren mener om den her type af gated communities, som man har i Storbritannien og i USA og andre steder, og som man jo så har forsøgt, dog med begrænset held, at opbygge i Solrød Kommune.

Mener ministeren, det er en fornuftig boligpolitik at lave de her aflukkede lokalsamfund?

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:35

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det ville jeg synes var meget ærgerligt, altså hvis vi i Danmark efterhånden havde fået skabt et samfund, hvor folk følte behov for at skulle have en port ind til deres villaområde. Jeg mener heller ikke, at vi har sådan et samfund. Jeg kan ikke se behovet for at gøre sit community i Danmark, og jeg ville ikke selv søge hen mod et gated community.

Det er en stor og god ting i Danmark, at vi har så meget tillid til hinanden, at vi ikke behøver at afskærme os fra vores naboer og folk i andre kvarterer, på samme måde som man føler behov for at gøre i andre lande. Og det håber jeg er et gode, vi kan bevare.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Kaare Dybvad. Spørgsmålet er sluttet.

Vi går over til spørgsmål 29. Det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er ligeledes hr. Kaare Dybvad.

Kl. 16:36

Spm. nr. S 859

29) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Hvordan mener ministeren at afvisningen af Roskilde Kommunes frikommuneansøgning om at bygge billige småboliger ved at se bort fra krav om bl.a. elevatorer, parkeringspladser og kørestoleadgang stemmer overens med regeringsgrundlaget, hvori der står, at der fortsat er behov for billiggørelse af de almene boliger, og at regeringen vil tilvejebringe flere små billige boliger?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 16:36

Kaare Dybvad (S):

Tak, formand. Hvordan mener ministeren at afvisningen af Roskilde Kommunes frikommuneansøgning om at bygge billige småboliger ved at se bort fra krav om bl.a. elevatorer, parkeringspladser og kørestoleadgang stemmer overens med regeringsgrundlaget, hvori der står, at der fortsat er behov for billiggørelse af de almene boliger, og at regeringen vil tilvejebringe flere små, billige boliger?

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:36

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet, som hr. Kaare Dybvad også varslede forrige uge, da vi senest talte om frikommuneforsøg og regeringens mål om at tilvejebringe flere billige boliger.

Som jeg også forklarede dengang, er jeg en stor tilhænger af frikommuneforsøg. Både jeg og resten af regeringen ser gerne, at kommunerne i vidt omfang får mulighed for at lave frikommuneforsøg og afprøve nye ting. Denne tilgang til frikommuneforsøgene understreges også af, at regeringen har sagt helt eller delvis ja til 17 forsøg og er positivt stemt over for yderligere 11 forsøg. De 11 forsøg skal sammen med kommunerne beskrives lidt nærmere. Kun fem forsøg afvises.

Vi har modtaget fem ansøgninger om billige boliger, hvoraf tre imødekommes delvis, mens to afklares nærmere. Ansøgningen om billigt nybyggeri fra Roskilde Kommune og Københavns Kommune er et af de frikommuneforsøg, der skal afklares nærmere. Det fremgår af ansøgningen, at kommunerne ønsker at drøfte med ministeriet, om der kan dispenseres fra dele af bygningsreglementet med henblik på at bygge mindre og billigere boliger, f.eks. i forhold til elevatorer, ventilation og parkering, og det vil vi selvfølgelig meget gerne drøfte med kommunerne.

Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen har allerede afholdt et møde med ansøgerne og skal holde et møde med ansøgerne igen i dag, hvor rammerne for ansøgningen skal drøftes nærmere. Men vurderingen er, at ansøgningen ikke var tilstrækkelig konkret til, at den kunne imødekommes uden nærmere afklaring, og nybyggeri er irreversibelt og kan derfor ikke uden videre ændres eller omgøres efterfølgende, hvis altså forsøget viser sig ikke at virke efter hensigten. Derfor skal der selvfølgelig være klare rammer for frikommuneforsøget, for at det kan imødekommes.

Jeg vil også bemærke, at tilgængelighed for personer med handicap er vigtig at holde sig for øje i forhold til dispensation fra krav i bygningsreglementet, og også på det punkt skal vi have klarhed over rammerne for ansøgningen.

Men hensigten i ansøgningen er helt i tråd med regeringens hensigt om at tilvejebringe flere billige boliger, og jeg er allerede i gang med at forenkle bygningsreglementet for at gøre det lettere og billigere at bygge i Danmark. Bygningsreglementet skal gøres mere smidigt og overskueligt, og vi skal skære unødvendigt bureaukrati fra.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:38

Kaare Dybvad (S):

Tak for svaret. Jeg er jo, siden jeg stillede spørgsmålet i sidste uge, blevet gjort opmærksom på, at der er blevet indkaldt til et møde, efter at jeg, som ministeren rigtigt nok sagde, i forrige uge nævnte den her sag fra Roskilde. Det er dejligt, at der bliver rykket på det, det kan jeg jo kun være glad for, men jeg bliver næsten nødt til at vide, hvad det er, som man ikke mener er blevet opfyldt.

Altså, ministeren siger, at det ikke har været konkret nok, men jeg synes nu, det virker meget konkret f.eks. at sige, at afstandskravet i entré, badeværelse og depotrum bliver 1½ m² i stedet for 3 m², og at man sætter lavere normer for cykelparkering. Jeg synes, det lyder lige præcis som noget af det, regeringen faktisk har efterspurgt, og at det er helt i tråd med den ambition, som regeringen har, om at bygge små billige boliger.

Så for god ordens skyld kunne det egentlig være meget rart at finde ud af, hvad det er, den her sag er blevet afvist på, for jeg synes ikke helt, at det er forklaring nok at sige, at ansøgningen ikke har været tilfredsstillende. Der må være et eller andet, som det er faldet på, altså et eller andet, som man mener i det indledende ikke har været godt nok.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:40

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg synes bare, hr. Kaare Dybvad skal glæde sig over, at der er en proces i gang med at afklare, hvad det helt konkret er, det her handler om. Altså, vi er så dybt nede i sagsbehandlingen, at jeg synes, at jeg som minister med god samvittighed kan sige, at jeg ikke er helt

inde i det. Det er ude på styrelsesniveau, det her foregår; det er i Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, at man tager stilling til ansøgningen.

Jeg kan godt svare yderligere skriftligt, hvis det er, men på stående fod og her og nu kan jeg ikke svare på, hvad det konkrete problem er; hvad det er, der ikke er konkret nok i ansøgningen.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:40

Kaare Dybvad (S):

Lige meget hvordan man vender og drejer det, er en af de muligheder, vi jo har her i forhold til § 20-spørgsmål, at vi kan forholde os til, hvad det er på ministerens område, som vi synes på en eller anden måde ikke stemmer overens med den politik, som regeringen ellers spiller ud med.

Jeg har som repræsentant for Sjællands Storkreds en ambition om at sikre, at man kan få bygget nogle billige boliger i Roskilde, og hvis ministeren ikke har hundrede procent fod på det, er det jo fair nok. Men jeg må også bare sige, at den her grund står til at blive overtaget den 1. april, og med det bureaukrati og den proces og alle de ting, som er kommet ind over nu, så er det åbenlyst, at man ikke kan starte med at grave den 1. april, og så går der i hvert fald lang tid. Og man må bare konstatere, at så bliver de små billige boliger, som skulle hjælpe med at få regeringens ambitioner opfyldt, forsinket.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:41

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Altså, fordelene ved at stille sine spørgsmål skriftligt til mundtlig besvarelse her er jo, at man kommer herved i salen og får mulighed for at udveksle synspunkter med ministeren om det første spørgsmål, man har stillet.

Fordelen ved at stille sine spørgsmål skriftligt og konkret er, at man kan få lige så hurtigt svar – stort set – på det konkrete spørgsmål, man har. Og det spørgsmål, som hr. Kaare Dybvad nu beder mig om at tage stilling til, nemlig hvad det præcis er, der ikke er afklaret i ansøgningen om frikommuneforsøg fra Københavns og Roskilde Kommuner, har jeg jo ikke modtaget, før jeg står her i salen i dag, og kan derfor ikke svare på det. For jeg har fået et andet spørgsmål, som jeg skulle forberede mig på.

Så den bedste måde at anvende den tid og det redskab på, som hedder skriftlige spørgsmål med konkrete angivelser af, hvad det er, man gerne vil vide, er måske, at man bruger hver ting til sin tid.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:42

Kaare Dybvad (S):

Jamen det er jeg helt enig i. Det gode ved at stille mundtlige spørgsmål er jo, at man har mulighed for, hvis man får et ringe svar, at følge op på det svar og selv stille et spørgsmål mere. Jeg må bare sige, at jeg spørger meget konkret. Sidste gang jeg var her med det spørgsmål, fik jeg at vide, at det var for generelt. Nu har spurgt helt konkret til, hvad ministeren mener om afvisningen af Roskilde Kommunes frikommuneansøgning om at bygge billige småboliger. Altså, det er en helt konkret ansøgning. Jeg synes ikke, jeg har været uden for spørgsmålet, men hvis ministeren ikke har yderligere at sige til

det, kan vi jo ikke komme videre her, og så må jeg stille spørgsmålet skriftligt.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:42

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Jeg modtager et skriftligt spørgsmål, som jeg kan forberede mig på. I det skriftlige spørgsmål står der: Hvordan mener ministeren at afvisningen af Roskilde kommunes frikommuneforsøg osv. osv. forholder sig til regeringens ønske om flere små og billige boliger? Det har jeg svaret på, og når jeg så har svaret på det, bliver jeg spurgt, hvad det konkret er i ansøgningen, som gør, at man har taget det ud til yderligere drøftelse med kommunen. Det spørgsmål har jeg jo ikke fået, før jeg står her i salen i dag, så det har jeg ikke kunnet forberede mig på.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak til hr. Kaare Dybvad for spørgsmål nr. 29.

Vi går videre til spørgsmål nr. 30 til transport-, bygnings- og boligministeren, og spørgeren er denne gang fru Julie Skovsby fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:43

Spm. nr. S 885

30) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Julie Skovsby (S):

Mener ministeren, at der af hensyn til de berørte borgere og virksomheder og det forhold, at staten opkøber unødigt mange huse, er brug for en hurtig afklaring af, hvor den kommende vestfynske jernbane skal anlægges?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 16:43

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Mener ministeren, at der af hensyn til de berørte borgere og virksomheder og det forhold, at staten opkøber unødigt mange huse, er brug for en hurtig afklaring af, hvor den kommende vestfynske jernbane skal anlægges?

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:44

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Tak for spørgsmålet. VVM-undersøgelsen vedrørende Vestfynbanen er besluttet i den politiske aftale om Togfonden DK. Regeringen er som bekendt ikke en del af Togfonden DK. Borgere, der f.eks. bliver berørt af togfundsprojekterne, har et retskrav på at blive forlods overtaget, hvis en række konkrete forhold er opfyldt. Der skal bl.a. foreligge særlige personlige grunde, f.eks. sygdom eller lignende, og anlægsprojektet skal berøre den konkrete ejendom særlig indgribende. Muligheden for forlods overtagelse er en beskyttelse af de berørte borgere, som sidder i en særlig situation, og som gerne skulle undgå at blive stavnsbundet til deres ejendom, fordi der er et statsligt infrastrukturprojekt under planlægning. Den tanke har jeg grundlæggende sympati for. Ulempen er, at forlods overtagelser koster staten penge, også unødigt mange penge, så længe der ikke er valgt én linjeføring.

Som det fremgår af aftalen om finansloven for 2017, vil regeringen her i foråret invitere forligskredsen bag Togfonden DK til en tilbundsående drøftelse af økonomien i de projekter, forligskredsen prioriterer i den såkaldte fase 1. Det ser jeg frem til. I fase 1 indgår også banen over Vestfyn, så når jeg mødes med forligspartierne, vil jeg også drøfte problemet med de mange forlods overtagelser.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:45

Julie Skovsby (S):

Tak for ministerens svar. Jeg tænker, at det her er et spørgsmål, man kun kan svare ja til. Ministeren har jo oplyst i et svar til mig, til spørgsmål nr. S 402 fra december 2016, at spørgsmålet om valg af linjeføring skal drøftes på et møde i foråret 2017, hvor ministeren indkalder forligskredsen bag togfundsprojekterne. Og nu er det jo forår, og solen skinner, og forårsmånederne er marts, april og maj, så derfor vil jeg spørge helt konkret, om ministeren har fundet en mødedato for det her møde, som lige straks skal afholdes, og om ministeren er gået i gang med at indkalde partierne bag Togfonden DK.

For Togfonden DK er jo en fantastisk idé, synes jeg som socialdemokrat. Den vil styrke den kollektive transport, give bedre togforbindelser mellem de større byer og altså også styrke en række regionale togstrækninger, herunder den vestfynske jernbane. Det er jo sådan, at situationen er den i dag, at der er store kapacitetsproblemer, som transportministeren også ved, på den vestfynske jernbane. Så Togfonden DK giver altså med andre ord mulighed for at bevare de små og mellemstore togstationer på Vestfyn – og ikke bare det, men også for med tiden at udbygge de små og mellemstore togstationer på Vestfyn. Og det er jo sådan med alle større infrastrukturprojekter, at der er borgere og virksomheder, som bliver berørt, som ministeren også var inde på. Det kan næppe være meget anderledes, men politisk kan vi jo sikre, at de berørte borgere hurtigst muligt får besked. Så derfor vil jeg spørge: Er ministeren lige nu ved at indkalde til møde?

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:47

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Jeg har ikke indkaldt til mødet endnu, men der vil ikke gå lang tid, for jeg gør det.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:47

Julie Skovsby (S):

Det lyder jo rigtig godt. Så synes jeg måske, at det kunne være rigtig fint at få på plads, hvilken af forårsmånederne vi så taler om, altså om det allerede er i marts måned eller i april eller maj måned, for det er virkelig vigtigt, at der træffes en hurtig beslutning i det her spørgsmål. Så lad mig bare spørge direkte: Er det allerede i den her måned, eller er det i april eller maj måned?

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Det beklager jeg at jeg ikke kan svare på. Jeg kan endnu ikke give den præcise dato for, hvornår jeg indkalder til dette møde. Det afhænger af flere ting.

Kl. 16:48

selvfølgelig også være friplejeboliger som et alternativ til den kommunale ældrepleje. For de ældre vil og skal ligesom alle os andre selv kunne vælge, hvordan de vil leve deres liv. Selv om vi nogle gange har en tendens til at glemme det, er ældre mennesker præcis lige så forskellige som alle andre. Derfor skal der være forskellige plejehjem at vælge imellem, når ældre – ofte sammen med deres pårørende – skal vælge, hvor det er det rigtige sted at bo for lige præcis dem.

Kl. 16:48

Som spørgsmålet er formuleret, kan man få det indtryk, at friplejeboligerne er ved at erstatte eller udkonkurrere de kommunale tilbud. Det er bestemt ikke tilfældet. Antallet af friplejeboliger svarer nemlig til blot 2 pct. af plejehjemspladserne i Danmark.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:51

Julie Skovsby (S):

Så vil jeg lige benytte muligheden for at spørge ind til noget andet: Er det sådan, at ministeren nu er klar til at indkalde til mødet? Jeg kan jo godt forstå, man skal kigge i kalenderen og se på, hvornår det kan lade sig gøre osv., men er man klar til at kunne træffe en politisk beslutning på nuværende tidspunkt?

Kl. 16:49

Astrid Krag (S):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at vi, når vi bliver ældre, bliver ved med at være præcise forskellige, som vi har været hele vores liv. Det tror jeg sådan overordnet set er en af de helt store udfordringer for vores ældrepleje. Man skal få en meget større respekt for, at vi altså ikke bliver ens, fordi håret bliver mere gråt. Vi bliver ved med at være lige præcis de mennesker, vi har været hele tiden, også selv om der bliver lagt flere år på. Det kan så være sygdom eller andre funktionstab, der gør, at vi får brug for hjælp og ikke kan alle tingene selv. Så den del er jeg sådan set fuldstændig enig med ministeren i.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:49

Når ministeren siger, at hun godt kunne tænke sig, at der kommer flere friplejehjem – vi ved jo, at regeringen arbejder med et måltal for, hvor meget der skal konkurrenceudsættes i kommunerne – har ministeren et ønskeligt måltal for, hvor stor en procentdel af plejehjemmene der gerne skulle være friplejehjem? Det er det første, jeg vil spørge ministeren om.

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg har et meget, meget klart ønske om at indkalde til det her møde så hurtigt som muligt, også af de grunde, som fru Julie Skovsby nævner i sit spørgsmål til mig her. Der skal indkaldes så hurtigt som muligt, men der er flere faktorer, der afgør, hvornår der vil ske.

Kl. 16:49

Der er noget andet, jeg vil spørge ministeren om, for jeg synes sådan set, at ministeren slap lidt hurtigt hen over det ved at sige, at det er godt, at der er forskellige tilbud. Men jeg kan jo blive bekymret for, om der så er en tilstrækkelig kvalitet alle steder. Det er vel en af baggrundene for, at man nogle steder vælger at lukke de små plejehjem, for i takt med at de ældre altså bliver dårligere og sværere, tungere rent sundhedsfagligt, er det ikke forsvarligt at have meget små tilbud. Har ministeren slet ikke nogen bekymring over den sundhedsfaglige kvalitet på de meget små friplejehjem, der lukker rundtomkring? Det er jo i nogle tilfælde, fordi kommunen har vurderet, at det ikke er faglig forsvarligt at fortsætte med at have så lille et tilbud. Selv om det kan være rigtig dejligt, at det er i nærområdet, er det jo altså nogle ældre, der meget ofte har brug for temmelig meget hjælp, der kommer på plejehjem i dag.

Kl. 16:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Julie Skovsby for spørgsmål nr. 30, og tak til transport-, bygnings- og boligministeren for dagens mange svar.

Vi går over til spørgsmål nr. 31. Det er til ældreministeren, og spørgeren er fru Astrid Krag fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:49

Spm. nr. S 880

31) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S):

Hvad er ministerens holdning til de mange nye friplejehjem, der ifølge artikel på dr.dk »Flere frie plejehjem på vej« åbner rundtomkring i landet?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 16:49

Astrid Krag (S):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til de mange nye friplejehjem, der ifølge artikel på dr.dk »Flere frie plejehjem på vej« åbner rundtomkring i landet?

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:49

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak til fru Astrid Krag for spørgsmålet. For mig vil det vigtigste altid være, at de ældre får den hjælp og menneskelige omsorg, de har brug for. Det er ikke vigtigt, om hjælpen gives af kommunale eller private hænder. Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg ser det som en positiv ting, at der kommer flere friplejeboliger i Danmark. Ligesom vi har friskoler og privatskoler som alternativ til folkeskolen, skal der

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg har ikke bestemt noget tal for, hvor mange friplejeboliger vi yderligere skal have. Men jeg ser meget gerne, at vi får flere. Jeg kan godt lide den forskellighed og den mangfoldighed, der ligger i det. Og med hensyn til kvaliteten er jeg overbevist om, at kommunerne nok skal få sikret den, og at vi nok skal sikre den kvalitet, når vi får de her nye friplejeboliger.

Kl. 16:53

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:53

Astrid Krag (S):

Okay. Det synes jeg var en meget let måde at tage det på fra ministerens side. Jeg vil da sige, at når man drøfter det her med sygeplejersker rundtomkring, oplever man, at der kan være en bekymring for, om der er tilstrækkelig sygeplejefaglige kompetencer til de tunge ældre, vi allerede har i dag, på de større plejehjem. Så jeg vil sige til ministeren, at jeg måske tror, at man skal være ikke pessimistisk, men trods alt være lidt mere optaget af, om man nu også har de sygeplejefaglige kompetencer, der skal til. Men jeg kan næsten også forstå på ministeren, at ministeren ikke gør sig nogle overvejelser, i forhold til om der skal være et eller andet bundniveau af sygeplejefaglighed tilknyttet et plejehjem – eller hvad? Det må ministeren gerne lige uddybe lidt her, eller også kan jeg oversende et skriftligt spørgsmål om det.

Så lad mig spørge om en anden ting i forlængelse af det, ministeren sagde. I forhold til den her forskellighed og mangfoldighed, som ministeren hylder, kunne det så ikke også være en mulighed, at man i højere grad gav de kommunale plejehjem friere rammer, så de kunne have en forskellighed og en mangfoldighed, når det nu er det, ministeren hylder? Eller er det kun noget, man vil give de private lov til?

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:54

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg er glad for, at der bl.a. også i vores nationale demenshandlingsplan er blevet afsat penge til et kompetenceløft, og jeg er overbevist om, at vi nok skal sørge for, at der er kvalificeret sygeplejepersonale til de her steder. Så det er jeg helt tryk ved.

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:54

Astrid Krag (S):

Hvad angår den sidste del, altså i forhold til muligheden for at have forskellighed og mangfoldighed på de kommunale plejehjem, så vi sikrer, at der hele tiden er en ligestilling mellem de private og de kommunale plejehjem, har vi jo tidligere måttet ændre lovgivningen for at sikre, at der var en økonomisk ligestilling, så der ikke var for mange penge, der røg over til de private tilbud på bekostning af de kommunale. Det sprang ministeren lidt let hen over, så lad mig bare spørge:

Vi kan høre, at Ældre Sagen har en bekymring for, at vi kan få et A- og et B-hold i fremtiden, hvis de her private friplejehjem vokser frem, hvor der jo er mulighed for at tage brugerbetaling for ydelser, som de kommunale ikke kan. Er ministeren slet ikke bekymret for det? Deler ministeren ikke Ældre Sagens bekymring for, at vi kan få et A- og et B-hold i fremtiden på plejehjemmene i Danmark?

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg vil sige, at jeg ikke tror på, at der skabes et A- og et B-hold. Det her handler for mig om nogle valgmuligheder, nemlig et valg mellem forskellige typer plejehjem, og ikke et valg mellem et bedre og et dårligere plejehjem. Så er det jo også sådan, at alle plejehjemsboere har mulighed for at tilkøbe ydelser, også på de kommunale plejehjem. Det er bare ikke kommunen selv, der leverer dem der.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for spørgsmål og svar på spørgsmål nr. 31.

Vi går til dagens sidste spørgsmål, hvilket er spørgsmål nr. 32, og det er også til ældreministeren og af fru Astrid Krag fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:56

Spm. nr. S 883

32) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S):

Mener ministeren, at det skal være muligt for den nedsatte taskforce om afbureaukratisering at komme med forslag, der kræver en investering i f.eks. it-systemer?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 16:56

Astrid Krag (S):

Tak, formand. Mener ministeren, at det skal være muligt for den nedsatte taskforce om afbureaukratisering at komme med forslag, der kræver en investering i f.eks. it-systemer?

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 16:56

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Jeg har sammen med KL og med tæt inddragelse af FOA og DSR og andre relevante parter igangsat et arbejde, der ser på regler og dokumentationskrav i ældreplejen. Formålet er at afdekke overflødige regler og dokumentationskrav, som gør, at vi bruger personalets tid på administrative opgaver frem for på pleje og omsorg af de ældre.

Regler og krav kan både være statslige, kommunale eller lokale. Jeg har valgt en bred tilgang, så man i arbejdet får frie rammer til at undersøge alle de steder, hvor regler og dokumentationskrav begrænser personalet i at give en god pleje og omsorg.

Som jeg tidligere har forklaret, vil jeg på nuværende tidspunkt ikke konkludere, hvilke anbefalinger der skal komme ud af det igangværende arbejde. Jeg vil derfor heller ikke hverken sige ja eller nej til et forslag om f.eks. investeringer i it-systemer. Det afhænger af, hvad arbejdet viser, og det skal ses i en sammenhæng med alle anbefalinger.

Når det er sagt, anerkender jeg, at det er vigtigt at have fokus på, hvordan vi bedst understøtter dokumentation, også digitalt, for selvfølgelig er nogle dele af den nuværende dokumentation nødvendig, og det skal gerne foregå så smidigt som muligt. Jeg afventer derfor spændt, hvilke anbefalinger arbejdet munder ud i.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:57

Kl. 17:00

Astrid Krag (S):

Hvis jeg hørte ministeren rigtigt nu her, er det jo virkelig gode nyheder, for ministeren og jeg har jo været i salen her og diskutere taskforcen tidligere, og også skriftligt, hvor ministeren jo desværre ikke har kunnet garantere, at de midler, der måtte blive frigjort ved afbureaukratisering, kan blive i ældreplejen. Det synes jeg fortsat er meget, meget bekymrende.

Men hvis det står til troende, hvad ministeren møder frem og siger her i dag, så kan taskforcen til gengæld godt komme med anbefalinger, der kommer til at koste penge, hvis den kan pege på, at der f.eks. er brug for at få investeret i en ordentlig it-infrastruktur, så medarbejderne ikke skal bruge deres tid på langsomme og uddaterede it-programmer, når de skal lave de registreringer, der er nødvendige. Og det er jo virkelig, virkelig godt nyt.

Jeg vil gerne indrømme her i Folketingssalen, at jeg havde troet, at ministeren ville møde frem og sige, at taskforcen kun måtte komme med forslag inden for den økonomiske ramme, der er i dag. Så på den måde er det jo svært at få armene ned. Det var virkelig godt nyt. Det giver nogle helt andre muligheder for taskforcens arbejde, og det tror jeg også vil blive taget rigtig godt imod hos de parter, som ministeren selv nævner, nemlig Dansk Sygeplejeråd og FOA m.fl., som er blevet inviteret til at være med i en styregruppe.

Men jeg vil i hvert fald så dele en oplevelse, jeg selv havde for nylig, hvor jeg var i praktik på et stort plejehjem her i København og jo sad ved siden af en medarbejder, der skulle ind og dokumentere i programmerne. Umiddelbart vil jeg sige, at jeg har en liste med forslag. Jeg ved ikke, om jeg også må komme med input til afbureaukratiseringsarbejdsgruppen om ting, man kunne gøre.

Men noget, der slog mig, var, hvor meget tid der blev brugt. Ikke på unødvendige registreringer, for det var sådan set vigtige ting omkring medicin og sygdom, som skulle registreres, så også dem, der mødte på aftenvagten og natholdet, kunne vide det. Men det tog så lang tid, fordi det var så langsomt og så gammelt et system. Derfor tror jeg jo, at noget af det, man godt må pege på fra taskforcen, hvis man har lov til det – det forstår jeg på ministeren – er, at der faktisk må nogle investeringer til på den korte bane for at frigøre de hænder, vi har et fælles ønske om at frigøre i ældreplejen.

Så jeg vil bare bede ministeren om at bekræfte, at jeg har hørt rigtigt, altså at arbejdsgruppen godt må komme med nogle anbefalinger, der vel i Finansministeriets sprog hedder er udgiftsdrivende.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 17:00

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg er gået ind i arbejdet for at frigøre tid til omsorg og pleje og ikke for at lave en spareøvelse. Så det handler om, at vi skal sikre de bedste mulige betingelser for og vise tillid til de mange dygtige medarbejdere, som hver dag yder en stor indsats i plejen og omsorgen af vores ældre medborgere.

Jeg står ikke her i dag og vil love en pose penge til it. Allerede i dag har kommunerne jo it-systemer og bruger løbende penge på at udvikle og udskifte dem, sådan som regionerne og staten i øvrigt også gør.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Astrid Krag (S):

Jeg er da med på, at vi ikke kan stå her i Folketingssalen i dag og konkludere. Det ville være besynderligt, når ministeren nu så mange gange har sagt, at der ikke skal ske noget før ved udgangen af året, når arbejdsgruppen afrapporterer. Men, altså, jeg vil da bare sige, at vi også på andre områder, bl.a. sundhedsområdet, har puttet penge i udvikling af systemer, der har forbedret indsatsen markant – det fælles medicinkort er vel et rigtig godt eksempel på det. Og det er da bare rigtig, rigtig godt nyt, at der også vil blive mulighed for det, altså at taskforcen kan komme med anbefalinger, som koster noget på den korte bane, men som til gengæld betyder, at medarbejderne derude får langt bedre mulighed for at give pleje og omsorg og have den tid til de ældre borgere, der har brug for hjælp.

I virkeligheden har jeg ikke flere spørgsmål til ministeren, men jeg vil bare sige, at det på sådan en smuk forårsdag var det bedste svar overhovedet, jeg kunne få. Jeg vil gerne sige, at det havde jeg faktisk ikke forventet, så det vil jeg bare takke ministeren for.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren får alligevel en chance.

Kl. 17:01

Ældreministeren (Thyra Frank):

Som jeg allerede har nævnt, vil jeg afvente anbefalingerne, inden jeg siger ja eller nej til dem. Jeg mener, at anbefalingerne skal ses samlet og ikke enkeltvis. Og når jeg har et overblik over de samlede anbefalinger, vil jeg forholde mig til, hvordan vi bedst kan gøre anbefalingerne til virkelighed.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger jeg tak til både fru Astrid Krag og til ældreministeren for dagsens spørgsmål og svar.

Hermed er spørgetiden afsluttet for i dag.

Kl. 17:02

Meddelelser fra formanden**Tredje næstformand (Christian Juhl):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 21. marts 2017, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal øvrigt henvise til ugeplanen, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:02).